

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summa angelica de casibus conscientiae

Angelus <Carletus>

[Nürnberg], 10. Feb. 1492

Vana gloria - Uxor

[urn:nbn:de:bsz:31-300937](#)

Vana gloria

accipere. Clericus tñ et cōs possunt suscipere legitimum si volunt. testamentaria vel daturam non possunt. Similiter oēs religiosi clerici vel cōs tenetur recipere intelam muterabilis psonarii. h̄ religiosi cum licentia iurorū platoū possunt etiam recipere legitimā. vt. xvij. q. s. mōachi. Et sic p̄corda. lxxvij di. c. j. 7 fi. xvij. q. j. generaliter. tij. q. uj. Lypuanus. lxxvi. di. queint.

2 Quid pertinet ad officium tutorum. Rū. tria. Primum ut pupillos a criminibus intactos cōseruent. Se cundū q̄ res eōm ab iniuria p̄seruent. xij. q. j. c. j. facit. l. j. ff. de tutel. Vñi tutores dicti sunt quasi tutores i. d. l. j. Tercium q̄ pecunia eōm vel bona mobilia que ad imbilū valent eis suata cōvertat in p̄dīs. ex quibus p̄cipiant aliquem fructū. quia fīm Bar. in. l. tutor qui rēptorum. S. j. ff. de admīni. ta. si tutor pecunia pupilli non ponit in p̄dīs tene tur pupillo ad fructū quos poterat habere deduc̄tis expensis et periculis. Quod limita verū si potuit emere. puta erant qui volebant vendere. vel alio modo ligite lucrari poterat alias non. Idem dic ubi eset statutū. Et Janue q̄ oia bona mobilia distracterent et venderent. vt de pecunia acq̄retet pupillus lucrū. Si tutor non fecit cū potuerit tenē ad interesse. Et Bal. in. l. fi. L. de condi. inde. et Jobānes de anania in. c. q̄ in omnibus. de ysu. tenent q̄ v̄bicungz olim tutor tenebat se nerari de pecunia pupilli. q̄ hodie cū v̄sure sint. p̄bibe tenē pecuniam pupilli ponere in instā ne gociationē ad partē lucri et dāni. Adserere o tutor q̄ si vis esse tutus. q̄ non tenebris. nec tu nec heredes tui. p̄ aliquo facto p̄ pupillo illud fac cū cō silio coniunctōm pupilli et facias poni in instru mento. q̄ consilii. p̄pinqvōz facit p̄sumptionez q̄ dolus et culpa abest a tutorē. ar. l. etiam. L. si tu tor vel cura. inter. fīm Bar. in. l. pola. L. d̄ bis q̄. vt indig. De hoc vide quō tenē tutor. s. Clericus p̄f. S. v. et. viij.

3 Otrū tutor teneat facere iniētarū de reb⁹ pu pilli. Rū. q̄ sic nūl causa necessaria vel iustissima impediā. tē in. l. tutor qui rēptorum. ff. de admīni. tu. Idem dic fīm Bar. ibidem de curatore. et causa necessaria dicit fīm cundū Bar. ex parte tutoris moribus. puta quia podagrosus et huiusmodi impeditus est. vel ex parte rei. q̄ non repe rit adhibita diligēs inquisitio. Lanza vero iustissima dicit si testator remisit confectionem iniētarū. vt. l. fi. L. ar. tute. Quod limitat Bar. vbi s. nūl ex causa indici alter videat. vt in. l. in confirmando. et. l. vtilem. ff. de confir. tū. fallit hōc i. dū obus casibus in quibus non tenē facere iniētarū fīm Bar. vbi s. Primus si cōsuetudo esset vt non fieret. Secundus si index ex causa remitteret q̄ posset.

4 Qū tenē facere. Rū. fīm Bar. vbi s. q̄ glo. ibi dem et cōsiter doc. tenent q̄ mor. i. q̄ p̄imum poterit. facit. l. hec conditio. ff. de cōdi. et de. aliter videtur in dolo. Intellige si administrant. alias nō Item non videtur in dolo si fecit illa que dilatiōz non recipiūt. vel q̄ necessario p̄cedunt confectionē iniētarū. vt p̄scrutatio substantie hereditarie.

vel ea que nūl modo possunt obesse pupillo. h̄ bene p̄dēsse. q̄ talia agendo ante cōfectionē iniētarū nō p̄sumit in dolo fīm Bar. vbi s.

Qualiter debet fieri. Rū. tex. in. l. tutor. L. de admīni. tu. q̄ in p̄sentia publicarii p̄sonarū. Glo. tū ibidem dicit q̄ sufficit vñus notarius. p̄sentia vero iudicis nō ē necessaria fīm Bar. vbi s. et cō ter doc. nūl vt faciat fidē cōtra debitores noīm q̄. rū noīa scribunt i. iniētario. Et ita tene q̄uis gl. in. d. l. tutor teneat q̄ ē necessaria.

De q̄bus dī fieri iniētarū. Rū. tex. in. d. l. tu. 6 tor. q̄ oīm rerū. i. corporalū fīm Bar. vbi s. et in instrumentorū. i. oīm iuriū incorporealū. de q̄b̄ ap parent instrumenta seu p̄bationes in bonis pupilli. de alijs non.

Quō mater p̄dit tutelā filij. Rū. Pa. in. c. vro. 7 ratus. de puer. cōm. q̄ duplicit. Primo si trāst ad scđas nuptias. Scđo si incōtinenter vñat. de hoc et glo. quā sequit Bar. in autē. mīri et amie. L. q̄ mulier tu. offi. fun. pōt. facit tex. in. l. fi. co. ti. vbi req̄it q̄ pudice vñat. qd no. gl. in. l. fideicō missum. L. de fideicōmiss. vbi vult q̄ vro. relata si incōtinenter vñat p̄dat legatū sibi faciū a ma rito. et auferē sibi tanq̄ ab idigna vel ex p̄sumpta voluntate defuncti revocat. qd marie p̄cedit si vi rit incōtinenter tpe vite mariti ipso ignōtate. p̄ b gl. no. in. l. sororē. L. de his q̄. et idig. Et p̄t interi p̄ b q̄ oēs penas q̄s trāstens ad scđas nuptias in fra annū incurrit q̄ et ipa similiter qd no. Sz linn̄ta quo ad lucrū p̄dendū. h̄ non quo ad penā alia; incurrendam.

Ana gloria. Uno modo di

v. ḡnitas et excellētē. et sic ē idē cū lugbia et capitate viciū. q̄ anim⁹ directe mouet ad dignitatē et excellētā appetendā. Alio mō dicit appetitū laudis. et sic ē filia lugbie. hec ex sa cto Bo. in. uj. di. xlj. q. ij.

Otrū sit mortale petītū. Rū. fīm q̄ colligo er Alex. in scđa scđe. Et Tho. scđa scđe. q. cxix. et He. de gan. in quol. j. q. xxij. q̄ vana gloria de se non dicit aliquid quod sit contra charitatē dei v̄ primi. Attamen duplicit p̄test cōtrariari charitatē dei. Primo rōne rei sing q̄a gloriā lans vel gloriā. Et hoc mō p̄test esse peccatum mortale tripliciter. Primo q̄ gloriā de re q̄ ē cōtra deū. s. que ē mortalis peccati. d̄ q̄bus dī in p̄. Quid gloriā in malitia. Secus eset si gloriā de re p̄cati venialis soli. quia sic non eset mortalis vana gloria. Scđo ē mortale peccatum q̄ id de quo gloriatur p̄fert deo. sicut ille de quo Ezechielis. xxvij. Elenatum ē cor tuū. diristi dēns ego sum. Istud euēnire solet q̄s hō. ppter inanē gloriā p̄fert testi moniū hominū testimonio dei. puta ppter gloriā humāna non p̄dendam non consitē deum vel si dem tpe debito. vel non vult p̄dicare vel dicere veritatē loco et tpe q̄ tenē. Tercio ē petītū mortale q̄ es q̄ sunt ordiata ad gloriā dei. vt sunt facia et ea q̄ p̄nēt ad fidē spē et charitatē. p̄ncipaliter facit ad gloriā suā. Onde dicit Aug. lib. j. de doc. xpiana. Ad fidē spē et charitatē tota militat di.

uina scriptura. q̄ p̄ncipaliter ordinat ad honorem dei in quo deus contineatur si p̄ncipaliter ad alterius honoris ordinat. hec ille. Vnde si q̄s p̄ncipaliter ppter gloriam pdicaret. vel missam diceret et h̄mōi peccaret mortaliter. Secus si aliquid aliud quod non pertinet ad diuinam scripturam vel sacramenta ppter gloriam saceret. quia peccaret venialiter. et amitteret fructum bone operationis. Contraria sc̄do vana gloria charitati dei ratione finis seu intentionis ipsius gloriatus. utputa quia constituit finem ultimū in gloria vana paratus facere quecūq; ppter illam. Et sic est peccatum mortale. si est in deliberatione voluntatis. Ethoc est quod dicit Augu. v. de ciui. dei. hoc vicium tunc est inimicus pie fidei. si maior sit in corde cupiditas glorie. quam dei timor et amor. hec ille. alias ē cōter peccatum veniale.

² **Quae sunt ei filie.** Rū. Prima immodestia ornatua. vide Ornat. Secunda inobedientia. Tertia iactantia. Quarta putnitia. Quinta hypocrisis. Sexta discordia. Septima cōtentio de quibus in suis locis.

Aſa sacra ecclesie debent esse sacra-

ta. et honesta. et tñ ab homini-
bus sacrais tractari. et si sint facta iniuriā
vel vetustate consumpta debet con-
buri et cineres cōdi in loco honesto ne pedibus in-
trantū concilcent. de cōse. di. j. c. altaris. c. in sc̄ta.
et. c. vestimenta. et de reli. do. c. ad hec. de re. pmu.
mācipiū. De eoz cōsecratione vide s. Benedicto
et Lōscratio. De eoz mundicia dicit in. c. ii. de
custo. encha. in. si. Precipimus quoq; vt oratoria
vasa. corporalia. et vestimenta ministroz. palle altaris
neq; ip̄a corporalia munda et nitida cōseruent.
Mūnis em̄ videb̄ absurdū in sacris sordes negli-
gere q̄ dedecent etiā in. p̄phanis. hec tex. ibi. et c.
Et quo patet q̄ peccat mortaliter q̄ illa tenet ita ī
munda ac si essent p seruicio rusticoz.

Aſallus dicit qui habet fundūz
ab aliq. vide s. fencin.

ectigal est qd̄ p̄stat ex his rebus
que vendunt. Tributū
vero vel annona vel publica pensatio
seu functio est q̄ rōne fundi vel soli a possidente p̄
stat. Idqz dī census fm Abo. i summa. et iō vide
Pedagia.

elatio virginum vide s. Conse-
cratio virginum.

enatio triplex. Una oppressiva
homini. et hec semipro-
hibita. vi. di. s. is ita. in si. Alia dī are-
naria. s. q̄ sit arena cū sera dētata. et hec sili c̄. phi-
bita. lxxvij. di. c. q̄ venatoribus. et. c. se. Tercia dī
saltuosa q̄ sit in siluis et saltibus. et hec oibus. phi-
bita tpe quo hoies tenent c̄sle in ecclesia et orare.
lxxvij. di. an putatis. d̄ cōse. di. iij. irreligiosa; et di.
v. ieiunia. nū forte necessitate famis ingruēte. c. li-
cer. de ferijs. aut alia sili. Alijs aut diebus ē licita
laicos. de deci. c. nō ē in p̄tate. Clericis vero et reli-
giosis ē p̄b̄lita. nū ex necessitate ecce vrgente ut
dicū c̄. possumus. q̄ plati et alij ecclastici cā recrea-

tionis vel excitandi appetitū et h̄mōi cū rhetibus
et laqueis. et etiā canibus cū silēcio et modestia ali-
q̄i venari. nisi tpe quo debet visitare vel pdicare.
et. de cēsi. cū ap̄ls. S. archidiaconi. et sic intellige il-
lud. ne de. vel mo. c. j. Et iura q̄ vident̄ contraria
fm. IIo. sunt intelligēda de illis q̄ nimis mentem
talibus implicat.

Otrū servi teneant̄ obedire dñis volēbus ve-
nari tpe. p̄hibit. Rū. q̄ nō. Un aut̄ excusent̄
a peccato. ppter metum dic vt supra. Metus. S.
vij.

Otrū venatores q̄ cōculant agros vineas et
segetes. et quoru canes occidū gallinas et aialia
pauperū et aliorū teneant̄ ad restitutiōnē. Rū. Et s̄tē.
q̄ sic. ad extirpationē. alias peccat mortaliter. nisi
ita modicū sit dānum q̄ p̄b̄liter non curarēt.

Quid de dñis q̄ occidunt̄ vel mutilat̄ hoies p-
pter leporis et silvestria aialia capta. Rū. Asten.
q̄ mortaliter peccant. si faciant libidine vidicte p̄l
amore aialium. aut venandi. Credo etiā q̄ si sit cō-
suetudo loci vel statutū q̄ p̄ uno acu venatiōis
tanta pena infligatur q̄ non excusat a mortali om-
nes obseriantes eam. vt no. Tancr. in sum. ti. d
rapina.

enditio vide s. Emptio.

Otrū quis possit cōpelli ad vendē-
dum inuitus. Rū. q̄ regulariter non.
sicut nec emere. Dñs dicit ter. in. l. inuitū. L. de cō-
trabē. emp. Inuitū cōpare vel distrahere postula-
tis instā cām non cōtinet desideriū. b̄c ibi. facit. l.
nec emere. L. de iure deli. fallit hoc in multis casī
bus. de q̄bus vide glo. in. l. iulianus. S. idē celsus
ff. de ac. etiā et ven. et in p̄ allegatis legibus.

eneficium Vide s. Bonlegi
um.

eniale Vide s. Peccatum

erberatio Vide supra. Per-
cussio.

Otrū ille q̄ nō valēs soluere in cui-
libet luit in corpe si veniat ad p̄guiores
fortunam teneant̄ amplius soluere. Rū. Bal. in. l.
si. ff. de in ius. vo. q̄ nō. q̄ luitio corporis cedit loco
solutionis. facit. l. h̄ si vnu. S. si ante. ff. de iniur.
glo. ē in. c. sicut dignū. de homi. vide glo. in regula
pactū. li. vij. Limita s. Solutio. S. trij.

estis et cetera indumenta ecce debet
esse sacra et honesta. nec de-
bent tangi a nū sacratis hoibus. d̄ cōse.
di. j. c. in sanc. et duobus. c. se. nec semie
etiā sacrate debet ea rāgerē di. trij. sacratas. Qd̄
intelligit fm. IIo. in sum. ti de encha. q̄i sunt p̄ pō
tificis benedicta. c. iij. de reli. do.

Otrū de veste aliquius dñe possit fieri casula. t
Rū. glo. in. c. ad nuptias. de cōse. di. j. q̄ nō cui nū
assentio. imo eo ipso q̄ dedicat̄ deo purgat̄ ois ma-
culā. facit. c. nō liceat. xix. q. vltima.

Otrū vestes et manutergia ecclesiastica possint
et deputarī ad v̄sus laicōm. Rū. glo. q̄ nō. in. c. ma-
cipia. de re. pmuta.

Vicarius

- Vicarius** est qui vices alterius gerit sive in officio no
t contentioso. ut extra eo. si p totū sive in
ptioso. L. d. offi. c. q. vi. al. ge. p totū
- 1 **Quot** sunt spes vicarii. R. d. Lar. in cle. vni
ca. co. ti. q. qm. Quidā sunt ppetui ecclesiarum pro
chialium. et tales facit ep̄s fm̄ Lau. ex quo suscipiunt
curā animarū. vñ quoties quis ē deputatus au
toritate ep̄i curato beneficio vicarius eo ipso ē p
petuus et immutabilis p. c. vnicū. d. capell. mo. li.
vij. et nō debet deputari nisi in prochialib⁹ habēti
bus latitudinē prochie vel alia necessitatē. et ta
lis habere d. xxv. annū et ordinari ad sacerdotiū
infra annū. d. cle. vnicā. alias p̄uatus ē ipso facto.
et si recipiat ecclesiā. alia cū cura pdit vicariā. extra
eo. ti. c. ad bec.
 - 2 **Quid** si deputat̄ ad ecclesiās n̄ prochiales puta
rurales. R. q. non erūt ppetui. et sic poterunt
mutari ad velle plati. quod tenet enī gl. in. d. cle.
vnica.
 - 3 **Otrū** talie vicarius ppetuus habeat indistin
cte curā animarū. R. d. Lar. in. d. cle. vnicā q
sic q ad oīm effectū. q. possidet suo noīe ad instar
codicētis. nō ad modicū tps. l. fi. ff. si ager vec. pe.
 - 4 **Otrū** possit instituere alii vicarii. R. d. Lar.
ibidem q. non ppetuum. h. bene t̄palem vt cōter
tenent doc.
 - 5 **Quidā** sunt vicarii t̄pales sicut mercenarii qui
ad tps assumūt ad adiuuandum ad curā aiarum
et tales p̄nit assūmi a curatis etiam sine licētia ep̄i
de iure coi. n̄i statuto ep̄i. phibere. vij. q. j. illud.
et. c. nihil. et licet tali assūmpto cōfiteri. licet nō ha
beat curā animarū fm̄ Pau. q̄i recto; p̄ via dele
gationis ei cōmittit auctiātē audiendi q̄ hoc p̄t
enī nō habēti curā animarū. Et hoc verū n̄i sit
phibitus ad exercitū cure. vt peregrinus et igno
tus. de cle. pere. p totū. q̄i tunc nō teneret talis cō
missio q̄ ad solū ep̄m p̄nit. de cle. pere. c. tue. t. c.
fi. Et s̄i dic. q̄i cōmittit religioso cui a regula vel
suo plato phibet. De quo dic vt s̄. Confessio. iij.
S. iii.
 - 6 **Quidā** sunt vicarii q̄ deputant̄ ad aliquā pro
uiniā aut dyocesin vel locum. d. quibus extra eo.
ti. c. pe. et. xvij. q. j. addicimus. et tales vicarii iuris
ditionales tantā p̄tētēt habēt quānī mēsuramus
ex eorū cōmissione. p̄ hoc de p̄uile. accepimus. t. c.
poro.
 - 7 **Quidā** sunt vicarii q̄ cōstituit̄ ad oīa incūben
tia plato nō solū respectu cure. h. enī respectu oīm
incumbentium. et ē dīa inter istos. p̄prie et officia
les ep̄orū. q̄i officiali solū cōmittit cogitio causa
rum totius dyocesis. nō aut̄ i quisitio. correctio et
cessum amotio a beneficijs. n̄i spealitez sit eis eō
missuz. Vicarii aut̄ generales oīa bec p̄nit excepta
beneficij collatione. vt in. c. cū in generali. eo. ti.
li. xv. h. in italia rara ē dīa. et iō videat eōū cōmis
sio vt scīat auctoritas. et istos cōstituit ep̄s sine cō
sensu capituli. fm̄ Ho. allegat. c. ea nosat. de his
que si. a. pla.
 - 8 **Otrū** vicarii t̄pales. s. sedi terciā et q̄rti possint
alii vicarii instituere. R. q̄ nō extra eo. tit. c.

clericos. fallit in archip̄b̄vtero qui cū sit vicarius
ep̄i in spinalibus. de offi. archip̄b̄bi. c. ministerium.
alii t̄i vicarii p̄t instituere vt dī ibidē. Et intelli
ge non posse nisi eis sp̄aliter cōmittat̄.

Otrū plati possint vices suas alicui cōmittere
sub annuo censu. R. q̄ nō sine symonia. c. ne p
la. vi. su. c. j. ij. et iij. q̄ sicut. p̄ cōmissione iurisdictio
nis nō licet recipere certā pecunie q̄ntitatē. ita mil
to minus licet recipere quottā p̄tē p̄tētū fm̄
Ho. bene p̄t vicario tale salariū costituere. imo
ad hoc tenet. xij. q. ij. charitate. h. enī talis vicari
us ius petendi sibi assignari cōgrā portionē de
redditib⁹ ecce et q̄b⁹ comode possit sustētari. c.
eo. ti. c. ad hoc. fm̄ Ho. Et iō posset dicere. Ego
do tibi p̄ salario tuo cēm et totū lucrū dabis mīdi
de exerto iurisdictio fm̄ Inno.

Qui sunt casus in quibus liceat p̄ alii deseruit
ecclēsī. R. q̄ multi. s. si prochia sit lata. si cecidit i
infirmitatē sine sua culpa debilitatē vel deformitatē.
vel necessitas absentandi. seu utilitas ecclēsī et
bm̄oi. Et de hoc habes s̄. Clericus. vij.

Zdīa pprie ex significatione voca
buli seu fm̄ ethimologiam
di quilibet mulier sine viro enī si nōq̄
virū habuissest quasi sine duitate. et dī
a vi qd̄ ē sine. sicut vecors. l. sine corde. ita dicit ter.
in. l. malū. S. viduas. ff. de ver. sig. et ter. i. c. vidua
xxij. di. et Bracian⁹ ibi q̄ vult q̄ dīat illa cuius
maritus mortuus ē debet intelligi ex coi vīloq̄n
di. Et intellige si ab eo fuit cognita alias nō vt ibi
et ideo in q̄cūq̄ materia etiā penali vīloq̄n
p̄fert p̄prio significato verborū. sive p̄pnu signifi
catū eliciat̄ ex ethimologia seu ex diffinitione. sine
ex auctoritate iuris. l. librorū. S. q̄ tū cassius. ff. de
le. iiij. et. l. cū de lamionis. S. assā. ff. de fun. instruc.
instr. q̄ le. et. l. labeo. ff. de sup. le. no. Bar. in. l. oēs
populi. ff. de insti. et iur. Et Inno. in. c. olim. de v.
sig. et glo. in. c. nonnulli. de rescrīp.

Illicus dicit villa custos. et qui
fructibus p̄cipiēndis et
colligendis imponit. ff. de insti. l. si cū
villico.

Indicatio vtrū sit peccatum
onē animi irati et in malū. pri solū nū
q̄ licet. imo est peccatum mortale. xxij. q.
iii. sicut ecclēsī. et. c. q̄ xps. et. c. ea vindicta. Si ve
rit̄ ex zelo iusticie et ad correctionē peccatorū. et
ab eo q̄ ex officio p̄t sic meritaria ē. vt i. dictis. c. t
q. v. non vos.

Otrū alijs possit vindicare sua iniuriā. R. q̄
Ho. q̄ nō. enī si superiorē nō h. vñ licet p̄nceps
nō sublit legibus. l. digna vox. L. de legibus. m. ip
se delegat. de iudi. c. j. q̄m̄is ip̄e punire poss̄. Et sic
intellige et limita. c. olim. el. j. de resti. spo. c. signif
asti. el. ii. de homi.

Zolentia que ē filia auaricie vi
de Rapina.

Zrginitas fm̄ Ri. in iii. di.
xxxi. duplicit̄ su
p̄. p̄imum mō ip̄opne p̄ integritatē

Virtus CCLXXXVI

earnis. et sic quilibet nascit virgo. et istud non est virtus. Sed mox virginitas sumit per habitum quod voluntas determinat ad respuendit. prompte et faciliter omnem delectationem veneream etiam licitam. ut menses libens spiritualibus vacet. quod ut dicitur. i. L. viij. Virgo cogitat quod diu sunt ut sit sancta corpe et spiritu. et hec est virtus. Et diffinitur ab Aug. iiij. de m. Virginitas est in carne corruptibili incorruptionis perpetua meditatione. i. quod virgo dominus gerere in proprio ut in hoc per seueret perpetuo. Et ex hoc patet quod integritas carnis non est de essentia virginitatis. sed quicquid eius decor accidentalis extrinsecus eritis qui perdi potest sine diminutione virtutis virginitatis ut p. xxxij. q. v. in primis. et ceteris tolerabilius.

1. **O**nus virginitas sit virtus spiritualis. Non enim triplex. ubi sed quod non habet ultra castitatem coniugalē status pfectio. et magis placet quod opinio illorum qui volunt quod sit virtus spiritualis. quod sic sequeretur quod virtus amitti posset sine peccato. nec valeret tristitia quod votus requiriatur in virginitate. quod non est verum. sed bene proprio tum. quod tamen posset mutari sine peccato alijs occurrentibus de novo.

2. **Q**ue requiruntur ut amittantur virginitas. Non quod restringit primo pollutio completa. Vnde sciendus quod triplex humor de genitalibus stillat. s. semen. Secundus humor similis semini qui est medius. et stillat. quod ex solo tactu. vel auditu turpius. Tertius est urina. quod autem virginitas per solam seminis resolutionem quod locum coitus supplet. vel eius complet delectationem. Sed requiretur ut amittantur quod talis delectatio sit ex voluntate opante vel consciente vel non discentiente vel non quantum potest renire. Alij tamen volunt quod si etiam pollutio non sequitur. ut in illis quod sunt autem tempore seminis quod tamen explet coitus. vel per turpitudinem. vel per contumaciam cum alio et homini amittantur. et placet. tamen recuperabitur per penitentiam.

3. **Q**uid si ante pollutionem nec in ipsa interuenient voluntas. sed post est contenta. Non. perdit virginitatem recuperat per penitentiam. Alij dicunt quod non recuperat et quo pollutio est secuta et consensu mensuram sive ante sive post. sed primi nubis videtur verius.

4. **O**nus illi qui corrumperunt in somnis vel ebrietate et homini amittuntur. Non. quod non amittunt virginitatem finis Tho. in. iiiij. di. xxvij. nisi hac intimatione merit dormitum vel se inebriauerint. Et idem dicendum de habitibus fluminis seminis. et si post sunt contumelie amittit sed per penitentiam recuperat.

5. **O**nus puelle autem coitum possunt explere aliquid carnale committentes pdant virginitatem. Non. quod si sunt dolentes pdunt quodem metaliter soli. sed per penitentiam recuperabuntur. Si vero non sunt dolentes capaces sic nec etiam metaliter pdunt. Dicit enim Alex. seda secundum de luxuria. quod quo ad metem requiriunt perpetuitas quo ad finalis corruptionem mens. quo vero ad corpus requiriunt perpetua incorruptionem quantum est. voluntate mens alter non potest esse virginitas.

6. **D**e consecratione virginum vide s. Consecratio virginum.

Virtus nomine vel nobilitatem dat. d. sp. di. i. s. sin autem et quid sit virtus. q. vij. de pudicitia. et de pe. disti. ij.

I. hec que de charitate.

Sed quid est et in quo differt a misericordia. Vide s. Metus. s. vi. Dicit enim vis per omni violentia.

Conotuplex est vis. R. duplex. una dicitur publica. et hec est quod sit nedum cum armis. ut l. i. ff. de vi p. h. etiam cum omnibus potest nocere. ut l. armatos. ff. eo. ii. Armatus non unius soli intelligere debemus eos quod tela habuerit. sed etiam eos quod alii quo nocere possint. hec ibi. Et hac lege tenet non solum in via facta cum armis. sed etiam si armata intrat domum vel possessionem alterius sine causa legitima. puta per viam venandi itineris navigationis vel mercatorum. et in l. i. et. ij. ff. de vi p. Alio dicitur quod sit sine armis alicui etiam coadiunatis hominibus. vel si res debitoris sive iudicis auctoritate occupetur. De hac plene habetur per totum. ff. de vi p. uia.

Contra pena inferrens vim. Non. p. vi publica dicitur portatur. ut no. glo. l. q. dolo. in s. ff. de vi p. Pro vi priuata punitur in tercia parte bonorum. et non potest esse index senator. vel aliquem alium boni rem habere tanquam infamis. ut in l. i. ff. d. vi priuata. et alijs allegatis in glo. et in c. cum dilectus. de or. cognitum.

Onus liceat alicui hostium aut murorum frangere et vim inferre. Non. quod si quis habet possessionem alicuius regni potest in persona impedire quod in hostia et muris illius loci ut valeat utruiusque suo. ne dicitur sed et quod liberatur. ut in c. i. de impi. ec. no. Pa. quia non vult aliquid de nouo. sed solius suis defendere. vel potest incontinenti recuperare. Si vero non habet possessio nem in re aliquo. licet habeat actionem hypothecariam. vel aliam ad illam consequendam tunc non potest. etiam si sit iudex vel platus propria auctoritate. Et isto modo loquitur c. ei qui. de p. ben. l. vi. et. l. si quis in tantum. L. viii. vi. Ille enim non dicitur propria auctoritate violentiam inferre. quia diceret sibi ius contra. l. vniuersitatem. L. ne quis in sua.

Onus liceat vim vi repellere. Non. dic ut s. De confessio. sive inferant in personam propria vel proximi vel in rebus.

Visitationem potest habere ordinarii iurisdictionem in aliquos. sive archiepiscopos in tota provinciā. de c. s. i. romana. et. c. p. petro. li. vi. et ep. in sua dioecesi. de officiis. c. i. ap. de officiis. archi. c. madam. Itē abbates et plati religiosorum visitant monasteria et monachos finis eorum instituta. ut in c. pe. et xl. de statu. mo. Itē legati a pontificis sedis. et quod committitur a papâ vel a platis ordinariis existentibus. ipsi impeditis. x. q. i. ep. m. de officiis. o. c. i. cetera. et e. ti. c. s. ep. s. li. vi. Quidam tamen dicunt inferiores epis non possunt alii visitare consuetudine obstat. exceptis platis religiosorum qui visitant etiam per alios.

Quod ordinarii dicitur tenere visitatores. Non. quod archiepiscopi primi propriam diocesim visitare totam incipiendo a capitulo sive ecclesie primo. et sic tota visitata pertransibit ad alias dioeceses. ut dicitur in c. romana. de c. s. li. vi. Similiter faciat ep. s. Primo incipiendo a suo

Viciatus corpore

capitulo. Legati autem de latere non tenent istum ordinem seruare finit. nec visitatores religiosorum sibi seruabunt eorum statuta. ut dicit in. d.c. romana. et ibi vide quod non.

- 2 Quodvis fieri visitatio. Rursum primo dicit proponebatur dei. et deum de vita et conversione ministratum in ecclesiis et locis alijs divino cultui deputatis. ac ceteris quod ad officium suum spectat in querat. et sine iuramento et coactione ad eorum emendationem per salubria consilia inducat lenibus et asperis. sic sibi videbit expedire quod si de aliquibus orta fuerit infamia contra aliquem ordinarii deminuit ut iugrat. Notiora vero corrigere potest et puniri. vii i.d.c. romana. et ista forma est de percepto oibus platis ordinario iure visitatibus exceptis religiosorum consuetudinibus et regularibus institutis. ut in. d.c. romana.
- 3 Vtrum visitatores possit aliquid recipere a visitatis. Rursum quod sic per curationem. Et aduerte quod post primo quod per curatio soli recipiat. Secundo soli a locis visitatis. et non ab aliis. Tercio quod sit soli per victimam illius diei. siue sit in victimis libus siue sit in pecunia. Quarto quod tamen una die unam per curationem recipiat. siue una vel plures visitent eccias. Quito quod ipse ordinarius personaliter visitet. alter istis non concurrentibus recipere non potest. Et si quod alio modo receperit ipse vel aliquis de suis familiaribus tenet duplum restituere eccie a quod illud receptum est infra mensum. alioquin priarche archiepi et episcopi sunt interdicti ipso facto ab ingressu eccie. Inferiores vero a predictis sunt suspiciti ab officio et beneficiio. donec dictum duplum restituat. nec valet remissio vel datum liberalitas. seu gratia eos liberare nisi restituat. Hec colligunt ex. c. exigit. inuncto. c. felicis de censi. li. vii. et d.c. romana.

corpo. Vide s. Lor

viciatus.

Viciatum Vide s. Peccatum.

Vanimiter de suo significato

reprehendit nullam dis-

crepaniam quod probatur in. c. bone. cl. iij. de-

po. pla. et in. c. et si vnamit. eo. ti. z. t. z.

Inn. i. c. quod in ecclesia. de cau. pos. et proprie et ibi sequitur pa.

Amersitas

Vide Collegium.

Actio extrema est unum de sacramen-

tis eccie. de quo hanc in. c. vni-

co. de sacra vunctione.

- 1 Quod est eius materia. Rursum oleum. ut in. d.c. vnicum pe. aureo. in. iij. di. xxiiij. dicit quod post sit oleum olivarium et consecratum ab episcopo soli non ab inferiore ut dicit Magister in. iij. di. xxiiij.

- 2 Quod forma. Rursum est illa de quod in ordinario. s. dicendo. per ista sancta vunctionem et suam piissimam misericordiam indulget tibi dominus quodcumque oculorum vicio deliquerit. In nomine patris et filii et spiritus sancti et secundum ceteris sensibus.

- 3 Quis potest ea conferre. Rursum sacerdos ut per in. d.c. vnicum. de ver. sig. c. q. s. i. n. et si vnius deficeret alter debet supplere ubi primus obmisit.

- 4 Quibus potest ea conferri. Rursum infirmis ex iibis per rictum mortis de quibus probabilitate dubitatur de morte. pueris autem vel enim ad bellum aut alio modo in pueris

lo casuali mortis non dat nisi certe docet. nec etiam amicis non amicis ipsas petunt et dabo nullam irreuerentiam facerem. sed et finis. Bo. in. iij. di. xxiiij. tamen dicitur si firmis qui in mortali non sunt. et ratione venientibus. et articulo mortis existunt. et veniale petuntur hunc non aliis non.

Quae partes corporis sunt innungi. Rursum quod instruuntur sensuum. s. oculi. aures. manus. nares. labia. pedes. et renes. Multislibet non non vnguis renes propter honestatem. Multislibet vero vnde ceci vnguis in locis magis propinquus predictis si non habet predicta membra.

Quis effectus. Rursum quod vel agit vel auget immobile vunctionem spissantem si digne accipiat. ut dicit in d.c. vnicum. Aure. in. iij. di. xxvij. point. vii. fructus primus delectio venialium. Secundus diminutio pene debite peccato mortali. Tercius gratia angustatio quod ut buins sacri augeri habent tamen ex denotione ministrantis et suscipiens. hanc et virtute opis operati misericordia dei assistens opem suum. et auget gratiam et gloria. Quartus est interior leticia et robur contra demonis insidias que potissimum tunc sunt. Quintus artatio diabolice peritatis. quod non est ita potest sumpto isto sacro. Sextus corporis sanatio ubi expedit salutem. Unde in primitiva ecclesia multi sanabantur. Ja. v. Ordinatio sanabit infirmum. Septimus. praestatio decedens quod permanenter in fide militatus eccie. et quod signo vadit ad ecclesias trium habeat tanquam qui fideliter pugnauit Octauus. finis. Tho. i. iij. di. xxiiij. tollit petitum veiale et mortale. etiam quod ad culpam dummodo non opponat obrem ex parte recipientis.

Vtrum istud sacramentum sit de necessitate. Rursum finis. Bo. in. iij. di. xxiiij. quod non si omittatur ex contemptu danabile est. secus si et negligetur.

Vtrum sit iterabile. Rursum finis. Tho. vbi s. quod sic sit. et ne iniuria. etiam in eadem infirmitate. dum sit casus diversus. puta ydropicus non est in articulo mortis postea evadit. et durante infirmitate aliquando tempore longo iterum veit ad articulum mortis potest iterum ei dare. quod statim et casus est diversus. hanc sit eadem infirmitas.

Voluntas bona utrum sufficiat sibi bono opere. Rursum. Intendo. s. iij. vii. dicitur Amb. lxxvij. di. c. non sat est bene velle nisi studias benefacere. Facit in ar. c. i. de eo quod mittitur in po. et i. c. cum aliquibus. de sen. et re iudi. et l. pmis. s. c. c. s. ff. de costi. pecu. vide glo. in. d.c. j.

Vtrum voluntas boni duret post mortem eius. Rursum quod sic per in. c. s. de peccato. quod non expirat morte predictis. secus de bisplacito. quod illud expirat post mortem. c. si tibi grossa. de rescripto. li. vii. Et hec non. quod facilius ad questionem. Inde posuit aliquem confititum donec renocaret mortem an expirat confititum. dic quod non. in. l. ceteris. s. s. ff. de ver. obli. p. Bal. in prima constitutione. ff. et in. l. i. L. de postu. et p. Balice i. l. in emetis. L. de contrahente. emp. et in. l. bee. veditio. ff. d. contrahente. emp. Ita ad questionem quod post claustralitatem non renocaret morte abbatis. hanc posset renocare quoniam voluntas. ad predicta est ter. claris in. d.c. si tibi gratiola.

Quot modis dicitur voluntas bona. Rursum quod voluntas accipit tripliciter. Primo per potentiam anime. et secundum est bona ex virtute et habitu bono. bonum enim est

quod habet qualitate bona. i. topicorū. Sedo accipit p̄ habitu sive dispositione seu affectione voluntatis derelico et actu voluntatis sive ex vnu et hec bona vel mala fin actiones. q̄ tales generat̄ habimus sive dispositiones q̄les sunt actus. iij. etbi co. Tercio accipit p̄ actu ipsius voluntatis potēte et iste ē bonus ex ordine eius sufficiēt ad debitum. finē. et ut hoc sit quōd requirunt. Primum q̄ finis sit bonus in se. Secundum q̄ sit ipse finis melior his q̄ appetunt ppter ipm. unde dicit Aug. ix. de cimi. dei. c. iij. q̄ qui laudant deū ppter pecunia nō habent bonū finē neq̄ bona voluntate. Tertium q̄ illa sint finē rationē rectam ordinabilia et apta ad talē finē consequēdū. Quartū q̄ voluntas ordinata ratione regulata ordinat vñ velut bona in gene re indifferentia ad bonum finem aliter his deficiētibus nō erit bona voluntas. Hec ex. s. Bo. i. q. j. di. xxxvij. q. j. ar. j.

3. **O**trū unus solius bone voluntatis sit unus solū finis. Rū. q̄ sic. s. p̄ncipalis. vñ sc̄idū q̄ act̄ p̄t̄ habere plures fines tripliciter. Primo q̄ unū sit sub altero et ppter illum. Secundo q̄ unus sit p̄ncipalis finis. alter non p̄ncipalis. ita tū q̄ non p̄ncipalis non refert ad p̄ncipalē. Tercio q̄ vterq; sit p̄ncipalis. Exemplum de eo q̄ vadit p̄ distributionibus ad ecclesiam. quia aliquando intēdit p̄ncipaliter dei honorem. et cū b̄ simul habere pecunia illā ad b̄ ut ad dei honorē illā distribuat vel in alios vñs lictos cōvertat. Aliq̄s intendit dei honorē. et vult simul acqrere pecunia. ita tū q̄ acquisitionē pecunia nō rediget ad honorē dei. nec etiā pecunia illā finē p̄ncipalē statuit q̄ eā ppter se nō diligit. quia etiam si non daret iret. nec ppter eam habendam aliquid contra deum cōmitteret. Aliq̄s intendit deo placere et simul etiā pecunia acquirere ut possit thesaurū suū augere et in eo de lectari. Primo mō ire ad ecclesiam est meritorium et p̄t̄ ad bonā voluntatē. Sedo mō nō ē bone voluntatis loquendo formaliter nō tū ei siē repugnat quis in ea stare possit. Est ei ibi peccatum ve niale non mortale. Et hoc ē qđ dicit Aug. li. cōfes. minus te amat q̄ tecū aliqd amat. qđ nō ppter te amat. Tercio mō est contra bona voluntatē. q̄ nō p̄t̄ duobus dñis seruire. Math. vi. Cū enim sit vñ solū verū bonū quod quietat humanū desideriū oportet q̄ voluntas ad hoc ut sit bona et recta statuat sibi vñicū finē ultimū. Hec ex. s. Bo. in. ii. di. xxxvij. ar. iij. q. j.

4. **O**trū bonitas actualis voluntatis addat aliquis bonitatē super bonitatē ipsius habitus gracie. vide s. Intentio. S. v.

5. **O**trū teneamus cōformare voluntatē nostrā. voluntati diuine innoluta. Rū. sicut diversa inter theologos opinio. in. i. sen. di. vi. Et ista videt uni bi venit. s. q̄ teneamus cōformare q̄m ad illa volita que exprimunt a deo signo p̄ceptū in lege expli cite vel implicite vel q̄ nobis manifestaret sic velle de p̄cepto. Et q̄m ad alia cōsiliū nō ē p̄ceptum cōsiliū dico si sunt expressa sub signo cōsiliū tacite vel expresse. Si vero nō sunt expressa. nec etiā d̄ cō filio tenemur. nisi cōnemaz nobis illud velle. sicut

dicit Aug. in enc̄. c. lr. Aliq̄s iquit bona voluntate vult homo q̄ nō vult deus. Sic bonus homo vult patrē vivere quē deū vult mori. Et glo. illa s. ps. q̄ dicit. cor. tortū habet hō qui nō vult quod vult deus. intelligit de his q̄ nobis patent. q̄ de p̄cepto vult nos ea velle.

Otrū teneamus cōformare voluntatem in mō volēdi cū deo. Rū. fm. Alex. lō. in. p̄mo di. xlviij. q̄ nō absolute. q̄ si bō honorat patrem suū nō ex charitate. s. ex benevolentia nō peccat. s. tenet conditionaliter. s. si vult mereri vita eterna. **B.** Bo. i. p̄mo di. v. dicit q̄ tenemur cōformare voluntatem nostram voluntati diuine in modo volendi affirmat. s. p̄ loco et tpe q̄m videlicet tenemur curie in actuū charitatis. q̄ sic tenemur q̄ nūq̄ contraria velimus deo. s. ex libidine cū deus velit ex charitate. Ita tenemur ut sub eadē ratione velimus p̄ loco et tpe. t̄ hoc si habemus charitatem. Si autē nō habemus nō tenemur ad hoc. s. ad cōvalens. q̄ tenemur facere qđ in nobis ē vt eā habeamus. et hoc p̄ loco et tpe ut dictū ē. Et si q̄rat q̄m locus et tēpus est dicit idē Bo. Ibidē. q̄ ē q̄m dñs visitat talē interiori locutione. vel exteriori p̄dicatione. vñ aliquo tali in quo ē opportunitas redēdi ad cor. Hoc tunc si negligat incidit in cōtemptū et cōmissione peccati. Alex. vñ de alēs. iij. iij. tractatu de negligētia. q. viii. dicit q̄m peccator cogitat p̄ peccato suo. q̄ lit tantū malū et graue et cōvertit sup ipsum. et excitat a gratia dei ad cōvertendū. q̄ b̄ mō excitat eum q̄m facit peccatore cogitare de peccato suo. nūc tenet acui dolere de illo. t̄ si nō dolet et cōterat tūc peccat p̄ negligētia et innouat peccati aliqd qđ ē negligētia mortalī. Hec ille. Et sic p̄ q̄m tenet cōformare voluntatē in modo volenti cū deo de p̄cepto qđ nō. bene.

Otum fm. Tri. in. iij. di. xxxvij.
ar. iij. q. iij. ē p̄positi super
erogantis p̄missio deo facta ppter benū
sive ex deliberatione firmata.

Motu alter dicit superrogantis boni. q̄ in voto de re necessaria ad salutē nō ppter inuenit rō voti. Rō q̄ votū ppter loquēdo ē quid voluntariū respectu p̄ncipiū a quo pcedit. et respectu eius quod voulēt. s. large dicit votū qđ sit de necessario ad salutē. de quo habet. xviij. q. j. c. j. Vñ Grauius peccat qui p̄narat p̄ceptū diuinū quod voulēt. q̄ qui non voulēt.

Sedo dic̄ notanter p̄missio deo facta ad differe ntiam p̄missionis factae homini que nō ppter bēt rationem voti. Nam solus deus ē cui se totū bō p̄t̄ obligare. q̄ solū ei cōuenit p̄tās sup totū hominem. Et ideo ppter votū sit deo qui totū hominē obligat. Sanctis vero q̄ aliquo mō cōuenit p̄tās sup totū hominē inq̄m p̄ corū orōnes tota salus homis p̄mouēt. Ideo sit eis aliquo mō votū nō tū habens plene rationē voti. nec ē necesse q̄ ista p̄missio exprimat ore. s. sufficit etiā si sit in corde quo ad deū et cōsciētiā.

Tercio dicit notanter ppter bonū finem ad excludendū vota que sunt ppter malū finē. vñq̄ q̄s voulēt se ieiunaturū ut possit interficē inimicā

Votum.

et huiusmodi que non valent. sed grauiter peccant talia videntes. Sicut non valeret votū factū dī re mala. quia deus non acceptat aliqd cōtra se.

4. **Sed quid si vobis ppter finē indifferentē. R.** q̄ valet acapierido indifferentē respectu adempti onis vite eternae. Sicut cū quis vobis aliquid ppter aliquod bonum temporale quod habere nō est vnius ei ad vitam eternā q̄ carere eo. si tamē veniret casus q̄ esset malum tunc non obligaret. ut in voto Ieshe.

5. **Otrū votum possit fieri de re inutili ad salutem. R.** q̄ nō de iure. q̄ quod non ē ad dei bono rē nec vtilis ad salutem offerentis p̄ quācūq̄ circumstantiam additā non acceptat deus. Et ideo talis obligatio non tenet ipso iure. Et sic sunt vota stulta mulierum. s. de non pectinando caput in sabbato et huiusmodi non comedere de capite aliquo ppter decollationem Iohāni baptiste et huiusmodi fīm Albernum et Rai. potius sunt frāgenda q̄ suada. Tuitius tamen credo sit petere dispensationē scī declarationem a confessore saltem ppter reuerentiam.

6. **Quarto dicit ex deliberatione firmata ad differentiam votorū que sunt ex surreptione. et sine deliberatione. sicut faciunt aliquando aliqui in angustiis que non obligant de necessitate. sed tātū ex quadam congruitate.** Ideo contra ipsa venire etiam ex ppter auctoritate non est peccatum mortale. Et quahdo hoc sit potest perpendi ex hoc. quādo statim transacto periculo seu angustia sunt male contenti se tāte votum emisse. q̄ videt̄ in delibera te factum. Secus q̄n̄ deliberate ut evadant periculum vobis. q̄ obligantur.

7. **Addit̄ quintum fīm aliquos p intentionē obligandi se adimplendo. pmissum. q̄ fīm eos sola deliberatione non firmat pmissionē. Et licet Rī. in iij. di. xxviii. a quo predicta sunt extracta nō firmet se in hoc. sed ptranslat solum recitando. Tame mibi videtur q̄ verissime requiratur eo nō quo infra dicam. s. saltem tacite. sicut tenet glo. in. c. līteraturā eo. ti. Onde debes aduertere q̄ votum habet diuersos status fīm quos diuersa sortit vobacula et effectus. Primus status est in origine. s. cum quis disponit aliquid boni facere. et tunc dicit delibera tio. de qua dicit. xvij. q. i. q̄ bona agit et hoc confringere non est peccatum. Secundus status est processus cum pcedendo pponit firmiter se facturum et tunc dicit ppositum. vt. xvij. q. ii. nos nouimus. et sic non obligat ad mortale. sed veniale. vt p̄ in. c. literaturā. de voto. Et seq̄ ibi Pa. et etiā videt̄ glo. hoc tenere ibidē si bene tota legat. et glo. xvij. q. i. in sum. licet allegēt. Ille renere q̄ peccat mortaliter talis sū loquitur in isto casu. sed de eo qui fecit votum in corde licet ore nō expresserit. vt patet si bene attendatur. Sequitur etiam hoc Archi. in. d. c. qui bona. s. q̄ nō obligat ad mortale. Tercius status est consummationis. s. cum quod firmiter ppositum pmittit animo obligandi se. quia nemo obligat se nisi qui animū obli gādi se h̄z. l. obligationū. la. j. ff. de ac. et obli. ar. l. si ego. si. si cer. pe. nec etiā sufficit h̄re aim obligādi**

se nisi se p̄ pmissionē obliget sive pmissio siet cor de sive ore. Et ideo iura q̄ vident̄ dicere q̄ ppositū deliberatum sive absolutū obligat. vt in. c. nuptiarum. xvij. q. i. et. d. c. qui bona agunt. et in. c. consulti. de regula. cum similibus intelligēda sunt de pposito cū pmissione firmato fīm Pa. in. d. c. li teraturam. Qd no. q̄ facit ad multa. Aduerte tū q̄ licet pmitendo non habuerit animū expresse obligandi se. si tū non habuit animū cum pmit tebat non obligari ex tali pmissione nibilominus obligabitur. q̄ tacite intelligit obligatio. Quartus status votū ē solēnizationis. s. qd fit ore alicui boi. vel solennizat p aliquā institutum ab eccia. vt est ordo sacer et religionis pmissio.

Quot sunt genera votorū. Rī. q̄n̄ ad nos spectat duo. s. simplex et est hodie omne aliud votū a voto solēni p̄tūcūq̄ cū multis solēnitatisbus sit factum. Aliud dī solēne et istud ē solūmō illud qd solēnizat p susceptionē sacroū ordinū. aut per pmissionem tacitam vel expressam facta alicui dī religiōbus approbatis. vt no. in. c. vnico. de voto li. vij. Et de hoc vide s. Nonius. et s. religiosus et professio. H̄e votorū quoddā purū sive absolu tū. s. sive aliq̄ cōditione factum. aliud cōditionale. vt cū q̄s vobis facere sic si deus dederit mibi salutē corporis vel filii et huiusmodi et tūc nō obli gat nisi extante cōditione. de cōdi. appo. c. verū. et tex. a cōtrario. in. c. vnico. xxij. q. vlnima.

Sed nunq̄d licet facere votū sub tali cōditione. Inno. temnit q̄ nō. q̄ symoniacū ē. q̄ vult emere sanitatē a deo. p̄ tpali. facit. c. q̄ studet. s. q. i. Sed ego credo q̄ nō sit illicitū. q̄ cū deo symonia fieri nō pōt. Ratio q̄ deo dedicare aliquid etiā sub cōditione ē spūale. S̄ spūale p̄ spūali pōt cōmutari sine symonia. c. ad q̄dēs. de re. p̄mū. Et hoc seq̄ Mo. et Pa. in. c. scripture. de voto. allegat. c. medīcina. de pe. di. j. vbi dī. peccata tua elemosinis redime. et. vij. q. i. anime defunctorū.

Otrū faciens votū sub cōditione ex cuius cul pa cōditione nō implet teneat. Rī. Rī. vbi s. arg. iij. q. v. q̄ sic. ar. c. sicut ex literis. de spō. Vñ ille q̄ fecit votū. vt deus eū p̄seruaret ab aliquo peccato si nō facit qd in se ē vt p̄seruet. sicut fecisset si votū nō emisisset. vel sicut intēdebat facere q̄n̄ votū emisit. vel si voluntarie se p̄cipitat in peccato nibilo minus obligatur voto facto.

Otrū votū sub cōditione quā quis nollet im pleri obligat. Rī. Rī. vbi s. q̄ vltima q̄ votū factū sub cōditione de re bona et ppter bonū finem qd vobis intendit cōseq̄ p executionē illi? boni cōditio sit bona sive mala sive vobis illa cōditionē velit impleri. sicut cū q̄s volens cōcubere cum muliere vobis religionē intrare si sibi cōsen serit in illo malo facto sive nolit eā impleri. Sicut cū quis horrens aliquod malū cōmittere vobis si cōmisit intrare religionē. Et q̄n̄ nolit etiam rea minus obligat. q̄ nō requirit qd absolute ali qd velit. sed qd velit et pōt q̄s velle sub cōditionē qd tame nollet absolute.

Votum.ij. CCLXXXVIII

- 1. Otium.ij.** quis potest facere? R. qdlibet qd eisane mentis. t. iij. d. voto. v. si et sim iuris qd ad illud qd votum et n. p. bibit a iure. ex qd p. q. viij. sunt qd votum non potest. Primo episcopi et alii impiores plani non potest facere votum qd viculus int. ipsos et ecclesias suas dissoluit sine licetia pape. de renum. nisi cu pridem. v. quo dñ ab ecclesia sua beat absentari. de voto. c. magne. Situ fecerit votum peregrinationis soluerit expensas qd fecit i cudo et redendo. et labore vigilij et orationibus compescabit ut valeat i sui pindicium fini qd no. in. d. c. magne. Non potest etiam facere votum qd graue pindicium fieret eccie sue. viij. q. j. clemens. In alijs aut sic ex qbus pbeat bonum exemplum.
- 2. Secundo clericorum beneficiarii in beneficiis in quibus requiri residentia non possunt facere votum longe peregrinationis sine licetia episcopi. dictis. c. magne. et canis cu pridem. de cose. di. v. no. o. c. iij. possit tñ facere votum religiosis. vt s. Religiosus. S. xij. Et fini aliquos de accipiendo crucem. c. ex multa. de voto. quia videtur licetia a papa quo ad illos qui potest esse utiles terre sancte. h. contrarium. s. qd non possit nisi tempore generalis passagij est verius fini Host. et pa. in. c. fi. de voto. soluent tñ expensas et rediment labore fini qd dictum est de epis. In alijs aut libere possunt.**
- 3. Tercio religiosi nullum votum facere possunt** R. apper altitudinem religionis ita ius statuit. ix. q. viij monachis. no licet votare sine consensu abbatis. Si autem voterint frangere. erit. Et placet magis qd opinio eorum qui distinguunt an possit sine pindicio plati. qd a monachis et religiosis est abdicatio velle et nolle. Et ideo no credo qd possit votare sine peccato. nisi presupponat consensum plati tacitum. nec qd voterint eum debet nisi habeat consensum expressum plati. si eius plentia habent potest. nisi sit de quo nullum pindicium sit plato vel regulari vite. et hoc sequitur. R. in. viij. et Tho. scda scde. q. lxxviii. et Rai.
- 4. Quarto abbates et plati religiosorum non possunt facere votum** qd pindicium generet in officio eorum sine licetia suorum superiorum. xvij. q. ij. abbates. de alijs vero possunt votare.
- 5. Quinto filius familius non potest votare** aliquid qd sit contra regnum domus vel familie seu de parentibus ad illam. nisi de licetia patris. nisi votum religionis. ar. l. iij. ff. de polli. et votum terre sancte qd potest. c. ex multa. et co. ii. Item omne votum qd nibil derogat cure et regimini rei familiaris. Item si b. peculum castrense vel quasi. de illo potest votare quia in hominibus est sui iuris.
- 6. Sexto impubes non potest facere votum religionis.** etiam de consensu patris et si facit no tenet etiam post pubertatem qualitercumque intenderet cum fecit. c. ad nr. am. de regu. requirebit ei pubertas propleta. ut supra Monicu. S. j. Tho. scda scde. q. xl. qd si im- pubes habet usum rationis qd obligatur quantum est ex se. nisi irritus. de quo dicto ego dubito. qd contra ipsum est ter. in. c. fi. de regula. li. vi. Obi ille qui fecit professionem ante. xij. annum libere potest redire ad seculum. quod non esset si aliqualiter tene- ret. Alii autem vota facere potest. sicut et filius fa-

milius si est dolus capax. et sane mentis. t. iij. d. voto. Verutamen tutores possunt irritare. et etiam curatores si votum est reale usq; ad. xxv. annos nisi veniret accessio. ut in intrante religione cu quo trahant bona sua.

7. Septimo seruus qui non potest facere votum de operibus corporalibus aut tpa. bus in pindicium dñi sui qd quo ad talia est ei subiectus. De spiritualibus ut dicere oportet et homini qd nullum pindicium faciunt dñs. p. ar. in. c. relati. de sen. excō. et. c. si seruus sci- ente. lxxij. di.

8. Octavo vir et virorū non possunt facere votum per qd pindicium generet alteriq ad debitum reddicendum qd quo ad hoc sunt pares. c. gaudemus. de diuor. Et iō virorū cu no potest votare abstinentia sine con- sensu viri. vt in. c. manifestū. et. c. noluit. lxxvij. q. v. Similiter nec vir fini Inno. h. pa. i. d. c. scripturæ teneret qd vir aliquid votum abstinentie facere potest mo no sit in pindicium viroris. h. virorū nullum potest facere sine consensu viri. immo dicit qd si vir consensit. qd nibilominus poterit reuocare. licet ipse faciat nec vir poterit contradicere. vt est. in. d. c. manifestū. et c. noluit. let. h. ego teneo qd sic virorū no potest aliquid pindicium viri votare. ut de abstinentia. dormire cu camisia. surgere ad matutinū et homini. sic nec vir. nec in hoc sunt ipares. h. quo ad elemosynas et ea qd pertinet ad curia re familiars sum bū ipares. Et iō p. regula teneat sic videt velle gl. in. d. c. manifestū qd virorū potest votare ea qd no sunt i pindicium viri et eccl. trario vir. Unū si virorū h. pter dote potest facere votum de ipsis dādie et silla. Verū est qd caput ne i scadalu viri aliquid voterat. nisi sit scadalu pbariscomū vt s. dixi Scadalu. S. iii. fallit in voto peregrina- tionis in subsidiū terre sancte. qd vir sine licetia ve- oris potest. c. ex multa. de voto. De voto religio- mis quo teneret quādo sit a viro vel virori. vide s. Matrimonij. ij. S. ix. cu se.

9. Nundique peccat tales votantes qd implere no possunt. R. qd si qd voterint se no possit votare. et aduertit dñs sic videt qd peccat mortaliter. nisi psumat de voluntate eorum quoniam iterest. Si vero de h. non cogitant. sic no peccat. qd subintelligit qd vo- uent qd in eis est. et multo magis no peccant. si ex- plicite hoc intendunt.

10. Undevicesimo platus abbas. tutor maritus. dñs et hu- iij. modi peccat renegando vota pfatiorū qd no potest erit facere. R. qd no. nisi consensum eis dederint. qd tunc peccaret. licet pfatiorū no peccat obediēdo eis. vt in. d. c. manifestum.

11. Undevigesimo pone qd pfatiorū votum fecerit an qd eent sub tali im- pedimento. R. qd nibilominus no poterit implere. **12. Undevigesimo pone qd peccauerunt mortaliter tale im- pedimento tū acceptado. puta qd ep̄s aut qd eēt ep̄s fecerit votum religionis acceptado ep̄patū. vel mulier consen- do nr. monio.** R. vt colligo et. c. p. tuas. d. voto qd sic si de hoc aduertebat qui tali impedimento assensit. Si vo tunc no aduertebat. nec cogitabat qd assumisbat impedimento qd votum implē no possit sic si credo mortaliter peccauerit. licet debeat dolere qd votum im- plere no potest. et recōpensare in eo in quo potest. po- tent bū forsitan peccasse mortaliter ex tarditate ut

Votum. iii.

infra dicā. Ercipit ab hoc ille q̄ religionē assumit q̄ non peccat. s̄ meret et p̄t̄ oia vota in istud cōmutare si vult. Et ipso iure erit ab oib⁹ absolut⁹ sine alia dispensatione et auctoritate vt no. Inno. et Pa. in. c. scripture. q̄ p̄ma obligatio videſ ſonfusa i posteriori. facit qd̄ no. i. cle. ſi domū d̄ reli. et vene. sanctor.

¶ Otrū pſati q̄ exiſtētes in talibus ipedimēns ſerunt aliquia vota teneant ſimplere ſublato impe- dimento tali. puta filiū ſu. poſteq̄ factus eſt ſui iuris v̄l v̄ro mortuo viro et bmoi. Rn. Inno. et Mu. et multi ali⁹ tenent q̄ ſic. Pa. in. c. scripture eod. ti. dicit ſe dubitare. p̄t. c. qdā. t. c. placet. d̄ puer. pui. Vbi p̄z q̄ maritus q̄ intravit religionē cōtradice- te vroꝝ reſtitutus n̄ tenet ea mortua religionē in- trare. q̄ emiſit votū tpe inabili ḡ idē erit in filioſa. Ex quo cōmisionē voti n̄ cōtulit ad tps abile. Et pro b̄ videſ ter. ff. de pollici. l. ii. et facit qd̄ no. in. l. ſi n̄ ſortē. S. libertus. ff. de cōdi. inde. Et hoc dicit veri⁹ Pa. Si ego diſtinguo q̄ aut votū erat ppe- tuū. et tūc aut ſuit irritatū q̄ eū q̄ potuit. et ſic ap̄l⁹ non tenet. niſi ad id ad quod potuit ſe obligare. Et iſte p̄ne eſcas in. d. c. qdā. et. c. placet. Mā reno- catuſ ille qui ſecerat votū religionis ſine licētia al- terius. coiugis n̄ tenet illo mortuo redire ad reli- gione h̄ ſola viuere caste. q̄ illud potuit p̄mittere iſe n̄ exigere. Et iſeo fñare tenet. Aut votū ppe- tuū n̄ ſuit irritatū ab eo q̄ potuit. Et ſic dicit q̄ ſo- luta patria p̄te vel vinculo quo impidebat te- neſt illud implere. et iſte eſcas. c. cōſulunt. d̄ cōuer. cōm. vbi viꝝ ingeſſus religionē vroꝝ ipm n̄ pe- tentie in vita. ea mortua cogitare in religionē. Si vero votū n̄ erat ppetuū h̄ tpale ſic n̄ tenet niſi i- tentio fuſſet ad obligandū ſe ad tps illud facieſ. in quo poterat ſe obligare. Sunulter tenet ſi q̄ ſe- cit votū intendebat ſe obligare. ſaltē poſt ſolutā pa- tria p̄te. Vel ſi remoto impediamento ratificauit. vt in. c. u. in. ter. et in glo. eo. ti. Si vero d̄ nullo iſto riſ cogitabat. h̄ ſolum de illo implendo tpe patrie potestatis. ſic ſi ſuit irritatū n̄ tenet. Et fm̄ hanc diſunctionē cōcorda opiniones contrarias.

Otrum. iii. quo ad obligationē

v̄ne votū licētū ſit obligatoriuſ. Rn. Rn. vbi ſ. ar. v. q. i. q̄ ſicut p̄missio licita fa- cta cū iſetione obligādi ſe t̄ ex deliberatō ſi accep- tet ab eo cui ſit t̄ q̄ eū acceptare p̄t̄ obligat. p̄nit- tētē ſi tñ ex pcepto legis diuīe h̄ enaz legis māc. ſic cū votū ſit p̄missio. vt ſ. dictū ē t̄ de⁹ illō accepter- cui ſit. Jo. ē obligatoriuſ. c. d̄ voto. c. ſicer. fallit b̄ i- q̄tuor casibus fm̄ eūdē Rn. ibidē. Prim⁹. p̄t̄ ipo- tēmā ſiplendi. Qū ille q̄ voulit ieuū ſoſ ſine ma- gno detrimēto corporis fñare n̄ p̄t̄. ſi facultas adeū di ſupiorē deefit p̄t̄ p̄pria auctē frāgere fm̄ Tbo. ſcda ſcde. q. lxxviii. ar. ii. Peccat tñ voulē ſoſ ſibi eſt imposſibile niſi ſperet ſieni poſſible. Secōd⁹ p̄pē auctēm diſpensantis. Intellige ſi ſubeft legitima cauſa. alias non. vt in. c. magne eo. ti. et in glo. i. c. non eſt eo. ti. Terci⁹. ppter defectū cōditionis ap- poſite. xxxij. q. viii. c. nō ſolū. in ſi. vel. ppter deſe- ctiū cæ ſp̄ncipaliter mouētis. puta mulier ſecit vo-

tū ieiunandi ut obtineret ſalutē filij q̄ monē n̄ te- net. Quartus cauſus q̄ id qd̄ tpe faci voti erat li- citū. facit ē illicitū poſtea. puta q̄ ſecerat votū cō- tinēte ante matrimoniuſ poſt cōtractū n̄ p̄t̄ lici- te denegare debiti peteti et bmoi. Et ppter ea di- cit Tbo. in. iiii. ea. di. q̄ quicqđ votū fieri impedi- ret ſi pſens eſſet obligatione enā voto facto auſtert. Qd̄ bñ no. Adde. v. q̄ irritat ab eo q̄ p̄t̄. vtpu- ta plato viro tutori. et huiusmodi.

¶ Otrū votū de minori bono ſit obligatoriuſ. Rn. 1. Rn. vbi ſ. ar. iiii. q. iij. q̄ n̄ ſi ē cū excludione ſtricti- oris. Qd̄ limita verū q̄ illud minus bonū n̄ eſt ſufficiens ad ſalutē. ſ. q̄ tunc non teneat. Deinceſ ſi eſt ſufficiens ad ſalutē. q̄ tunc tenet qntū ad illud h̄ non qntū ad excludione maioris boni.

¶ Quādo tenet quis votū implere. Rn. Rn. Pa. i. c. 2. non eſt voti. de voto. q̄ ſtatim. niſi auctoritate ſu- perioris. q̄ ſup hoc p̄t̄ diſpēſare ut differat. ar. d. c. a. contraria. Rn. vero dicit q̄ ſi ſtatim intēdebat ſe obligare ſic ſtatim tenet. Si vero ad tempus ſic fm̄ q̄ ſe intēdebat obligare ſaciat. Ego vero cre- do ſit diſtinguendum. Quod aut quis ſicut vone- bat ſic de implendo cogitabat. vel ſtatim. v̄l a d̄ ſe- pus. et ſic obligat fm̄ q̄ ſe obligare intēdebat q̄ ſi ſi. Si vero de tpe non determinauit aut non cogitauit. aut ſi cogitauit non tamē ad illud ſe ob- ligauit ex voto. Sic diſtinguende enā q̄ aut dif- fert. quia deuotius t̄ quietius aut comodius tar- dando. ſperat implere. Et ſic non peccat ſaltē mor- taliter. Et ſic intelligo glo. verā in. d. c. n̄ ē. que di- cit q̄ in voto ſubintelligit ſi comode poſt quan- tum ut non ſtatim teneat. t̄ difficultas ſicut in in- ramiento ſic t̄ in hoc excuſabit. Aut diſſert ſolum ex negligentia. Et ſic eſt p̄bable periculuſ immu- nēs impossibilitatis i implendo ſi traſlat. vtpu- ta q̄ q̄ voulit religionē niſi hoc anno igrediat poſtea non eſt aptus. vel non poſterit. ſic peccat mortalit̄ q̄ diſſerendo ſi hoc aduertit. Si aut tale piculū n̄ verū immineat. vel ſi iminet n̄ aduertit ſic dicere ſit penitū mortale diſſerere videt durū ꝑuis forte ſit p̄ar. a cōtrario ſenſu. d. c. n̄ eſt voti traſgressor q̄ auctoritate apostolice ſedis qd̄ voulit diſtulit ergo eſit traſgressor. ſi ſine auctētate diſſerat. Et iō diſſet q̄ aut iſte excitat a grā ad iplētū. qd̄ p̄misit. puta q̄ ſep̄ ſibi ad mētē reducit t̄ cogitat qd̄ illud d̄ ſimplere t̄ bmoi. Et ſic velle diſſerere eſit peccatum mortale quaſi a deo ſit monitus ut illud pſciat. t̄ ſic cōſtitueret in mora. Aut diſſert q̄ de eo n̄ co- gitat. vel n̄ recordat. t̄ ſic n̄ eſt peccatum mortale niſi ſit notabilis t̄ valde longa dilatio. ar. eon̄ q̄ ſ. dī. obligat. S. viii.

¶ Otrū ille qui voulit ad certū diem. puta ieiuna ſe vigiliā assumptionis glorioſe virginis Marie in immediate ſequētē t̄ huiusmodi t̄ n̄ ſeruauit te- neatur alia die illud implere. Rn. Rn. Pa. in. c. p̄ tuas de voto. q̄ ſic q̄ ſi ſit obligatus ad duo. ſicut ille q̄ obligat certo die dare decē alicui. ſi die ſtatuto n̄ dederit. tamē obligatus remanebit. ſacit. c. am- dilecti. de do. t̄ cōtū. t̄ l. celsus. ff. de arbi. S. vbi iuſſus dare. x. inſra kl. ſeptēb. dī. duo habere pre- cepta. vñ dandi. x. t̄ alind inſra kl. Et eſt tutio-

opinio q̄ aliud tenere. nisi q̄ vōnēs nō habebat
animū obligandi se nisi ad illū dīe q̄ sic nō teneat
alio die ieiunare. h̄ penitente de voto fracto.

4 **O**ntrū votū de nouo vōnēdo aliquid nisi i scriptis
vel in manu talis et huiusmodi valeat. Rū. fm
Ricar. vbi s. ar. ij. q. m. q̄ sic. quia non simpliciter
probabit factiōne vōti. h̄ peccat p̄cipitatiōne. Et
ideo si contrariū facit. s. vōnēdo nō in scriptis. vel
sine cōditiōne apposita peccat ut transgressor pri
mi vōti. Et sic est mortale. Et nibilominus teneat
sernare vōtum quod fecit sine illā cōditione. q̄a
vōtum q̄ non vōnēdo non obligat. licet obliget
vōtum q̄ non vōnēbit. nisi cū tali cōstantia. ut
illud seruat in vōnēdo.

5 **O**ntrū cessante causa ppter quā quis vōnēt obli
getur. Rū. Ho. tenet q̄ sic. licet sit facilior redem
ptio. allegat. c. magne. s. si. d. voto. Ho. tenet q̄ n̄
obligat p. d. s. si. n̄ in voto religionis. q̄d ex falsa
causa nō viciat. c. dñdū. d. puer. cōiuga. Si ego di
eo q̄ si causa erat finalis. ita q̄ nō intēdebat obli
gari ip̄a nō extante nō obligat. c. cum cessante. de
appel. Si vero causa erat impulsua v̄l inducta
sic licet cesset. obligabis nibilomin? facit. c. ex pte
el. ij. de coniug. coniug. In dubio dico q̄ obligatur
q̄ ignorat si fuit finalis vel non. l. quicquid astri
gēde. s. de verbo. obli. Nam in omni voto causa
finalis videtur esse. ut placeat deo. et ideo alie cau
se videntur impulsive. Et ideo ipsis cessantib⁹ re
manet obligatio.

6 **O**ntrū quis possit obligare aliū ex voto suo. Rū.
q̄ non nisi alter consentiat. vnde mater licet vōnē
at q̄ filius ieiunabit et huiusmodi. nisi ipse cōsen
serit non obligabit. sed quo ad res temporales b̄i
posset obligare heredē suū. h̄ nō ad aliquid psona
le. si ipse non cōsensit. vt j. patebit.

7 **O**ntrū ille q̄ nō p̄t p̄ficere vōtum p̄ se teneatur
p̄ alium p̄ficere. Rū. q̄ non. q̄ in omni voto itelli
gatur illa conditio generalis. si deo placuerit. si po
tero et huiusmodi. etiā si non er̄p̄mat. vt no. in. c.
quād modū. de iurein. et in. c. beatm. xxiij. q. ij. q̄
si non extat tollit vōti obligatio. vt no. glo. in. c. n̄
est. eo. ti. Ad. c. q̄ super bis. de voto r̄uideri potest
fm p̄a. in. c. j. de voto. q̄ loquit̄ quando impedimentū
non est omnino impeditiūm h̄ solū diffi
cultatiū. Distinguunt tamen Inno. in. c. scripture
eo. ti. q̄ si quis vōnēt visitare terram sanctam pro
subsidiō impendendo. q̄ licet tunc visitare nō pos
sit. tamen subsidium impendere teneat melior mō
quo potest. quasi sit ad hoc obligatus. Et idem di
cas in eo qui fecit vōtum visitandi sanctum Jaco
bū et aliquid dandi et huiusmodi. Si vero soluz
vōnēt visitare ob deuotionē tunc non teneat p̄ alium
erequi impedimento supueniēt. p̄a. in. c. licz. eo.
ti. addit aliam limitationē. s. q̄ non tenet nisi tē
pore vōti emissi erat certus q̄ impedimentū erat
perpetuum. quia sic teneretur p̄ alium implere ne
vōtum sit derisorium. Secus si non erat certus de
impedimento p̄petuo. licet eum haberet tempore
vōti. q̄ tunc solū teneat q̄ p̄imum cōmode po
terit. ar. in. l. nepos procul. s. de verbo. significa
licet. Molti. in distincione vēlit q̄ teneatur p̄ aliu

quando impedimentū erat tempore vōti. Sed
videtur verius opinio p̄a. Adido et terciā limita
tionē. s. q̄ non teneatur p̄ alium. verum nisi prius
fuisse in mora in executione vōti. q̄ tunc tenetur
vel cōmutare vel redimere. ut patet leui. xxiij. vbi
dī q̄ si mortuus fuerit imputabili sibi in peccatis
et ar. l. ij. in p̄. ff. si quis cau. et in. c. fi. de iniur.

8 **O**ntrū heres teneat implere vōta sibi imposta
ab illo cuius est heres. Rū. q̄ aut expresse assensit
sic tenetur. dūmodo accepte hereditatē si sibi spe
habendi hereditatē solū cōsensit. alia si simpliciter
pmisit sic tenet. et ita intelligo. d. Inno. in. d. c. ii
cet. Nec distinguo ut quidā an sit peregrinatōis
vel abstinentie. q̄ qualeffq̄ sit tenet. facit. l. veteris
L. de cōmit. s. i. L. vt ac. ab here. vel contra he
re. inc. l. vñica. c. quod super his. et. c. licz. eo. ti. Si
vero non assensit heres. tunc si vōtū ē psonale. s. ob
ligās psonā suā n̄ tenet. Si vero est psonale. ad in
certa psonā. puta mutare aliquē ad sanctū Jacobū.
sic tenet. Similiter si ē reale solū. ut facere mo
nasteriū vestire pauperē et huiusmodi. sic etiā te
netur. Itz si ē reale simul copsonale et exp̄ssū vītū
q̄. vt ire ad sanctū Jacobū et ibi offerre. x. sic tene
tur ad offerendū. t. h̄ nō ad eundū vel mittendū
aliquem. nisi fm q̄ supra dīti in. S. vii. quādo ob
ligāt p̄ alium implere. Si aut̄ est reale et psonale.
h̄ psonale exp̄ssū solū ē. vtputa ire ad sanctū
Jacobū. licet accessoriē veniat exp̄ense nō tenet. q̄
sublato p̄ncipali. i. q̄ non teneatur ire. non tenet
ad exp̄ensas. Si vero nibil i hoc dispositus. sic dic
q̄ si defunctus tenebat p̄ alium vōtum suum im
plere ut in casibus de quibus s. dicti ē. sic similic
etia tenet. Et hoc ex quo adiut hereditatē quia ad
eundo quasi contraxit. facit quod legiſ ei no. in. l.
ij. ff. de poli. et in. l. more. ff. de acq. here. p̄ quo ter.
in. c. si beredes. de testa. Et hoc intellige in qua
vires hereditatis patiunt̄. Credo tamen q̄ si fili⁹
grauaret̄ in legitima p̄ huiusmodi vōtis implē
dis q̄ haberet causam legitimam impetrandi di
spensationē.

9 **Q**uid de illo qui defuncto pmisit implere vo
tū ab eo emissum. Rū. q̄ si in omni casu pmittē
do intellexit psonam suā obligare sic teneat imple
re ob. pmissionem factam. Sed si pmittetbat tam
q̄heres sperans hereditatē adire a qua mutato
consilio postea abstinuit nō tenet. ar. c. venerabile
S. si. de electi. Et no. Inno. et Ber. in. d. c. licet.

10 **O**ntrū ille q̄ vōnēt religionē aliquā intrare que
eum non vult recipere sit absolutus. Rū. fm Rū.
vbi s. ar. j. q. v. q̄ si intentio sua erat determinata
solum ad vnam religionem sic non teneat aliam in
trare. si illa cū nolit recipere; q̄ factū est ei impos
sibile vōtum suum. Si vero intentio sua erat in
determinata sic tenetur se tot religiōibus offerre
q̄ vnam inueniat si potest que cum recipiat. nisi
sit talis religio. de qua probabiliter credit. q̄ si de
ea cogitasset nullo modo intrare consensisset. nec
credo q̄ teneat p̄ mundum discurrere ut vnam
inueniat que cum recipiat. quia nec hoc cogita
vit. nec ad hoc verisimiliter se voluit obligare.

Votum. iij.

- 11 **C**ed quid faciet ille q̄ indeterminate votum reli-
gionem cū tamē nullā inteniat que cū velit? R.
Inno voluit q̄ permaneat sub obedientia ep̄i et sit
monachus eius. Sed ego hoc nō teneo de necessi-
tate. s̄ q̄ p̄t nubere et stare in seculo.
- 12 **C**Quid si dubitat an determinata intentione ha-
buerit vel ne? R. in dubijs tutio pars est eligenda
c. iuuenis. d̄ sp̄o. Et idē faciat sicut qui indetermi-
nate p̄misit.
- 13 **C**Orū ille quæ penitet eo q̄ fecit votum peccet
mortali? R. q̄ nō. q̄ sicut ante votū poterat non
velle vouere: ita post p̄t nō voluisse vouere: dū
mō pure implet: ex quo fecit.
- 14 **C**Orū ille q̄ fecit votū de nō intrādo religionez
sit obligatus ad nō intrādū? R. fm Ric. in quol.
iij. q. xiiij. q̄ nō quia sicut illicitū est urare nō fa-
cerē bonū ita et illicitū ē vouere ppter finē malū. et sic nō te-
net votū. Vouere etiā introitū et exitū est temera-
rium. ppter cōiunctionē p̄tis male. s. exiū. Simi-
liter intrare religionē cū voluntate excundi ē pec-
catū. et idō temerariū si nō vult dare operā ut mu-
tetur ppositum suū. Qd̄ nota. quia sepius in pra-
etica contingit.
- 15 **C**Orū votū factū ex metu obliget. vide s. Me. 19
tus. s. viij.
- 16 **C**Orū votū factū de re licita. nō tñ utile ad salu-
tem sit obligatorū? R. fm Ric. vbi s. ar. ix. q. iiij.
q̄ non vnde q̄n aliq̄s vouet alīqd qd̄ in vno casu
p̄t esse utile ad salutē. et in alio casu inutile obliga-
tur ad obseruātiōnē votū in illo casu in q̄ est utile ad
salutē: nō in alio in q̄ ē inutile ad salutē. puta ali-
q̄s vouet nūq̄ petere dispēlatiōnē votō: enēt ca-
sus q̄ p̄babilit̄ timet de trāgressiōne alīq̄ votū: sic
p̄t petere dispēlatiōnē obstatē voto p̄fato. Si
vō casus talis nō enēt. s̄ magis sibi expedit ad
salutē seruare. sic tenet votū p̄dictū et non poterit
petere dispēlatiōnē nisi fuerit intēto vōnēt q̄ si nō
obligat in omni casu nō obligat in aliquo.
- 17 **C**Orū votū de aliq̄ faciēdo vel nō faciēdo quo 21
sal̄ corporis amittit sit obligatorū? R. fm Hugo.
q̄ nō v̄puta q̄s vouit nō comedere carnes a me-
dicis dicat q̄ est in piculo mortis n̄is v̄tatur. sic nō
obstatē voto v̄tēt. Mo. hoc etiā Hugo. xiiij. q. iiij.
c. non solum.
- 18 **C**Orū ille qui vouit intrare religionē satissimat
voto si utrat et postea egredit. R. fm Ric. i. aiij. dist.
xxvij. ar. viij. q. iiij. q̄ aut ille intrare religionē vo-
uit actualiter pponet in religione manere ita tñ q̄
illō ppositū nō cadit sub voto: s̄ ipm comitāt tñ.
Aut actualiter pponit experiri ut si sibi placuerit
st̄ sinuātem egredie. Aut de nullo istoz cogitat
actualit: s̄ tñ vouet intrare q̄ sibi videt bonit̄ aie-
sue aut dū vouet h̄z p̄p̄sūt̄ excundi postq̄ intra-
uit. Si p̄mo mō vouet et intrat et postea exiūt sati-
sseat voto. Et licet h̄z dictū nō p̄bet R. p̄t tñ sic p̄
bari. M̄s vt dicit Henr. d̄ gan. in. iii. quolibz. q.
xix. licet q̄s cōcipiat diversa pposita circa idē. p̄misit
visitandi limina sancti Petri pedibz nudis die ve-
neris. et vñi istoz apponat votū: et sub p̄missiōne
voti astringat se ad impletū vñi illorū tñ. licet
alia manent absolute sub rōne ppositū nō tene-
tur ad ea sicut ad votū. Sic in pposito. Itē alia ra-
tione posset p̄bari q̄ satissimat sic: q̄ sicut iuramen-
tum factū in materia iuris recipit oēs limitatōes
iuris. sic et votū: cū ambulent pari passu. vt dñi s.
Iuramentū. iii. s. i. Ergo intellige ut p̄baret fm̄
q̄ statū est injure. et cū hac opinione R. cōter-
vōrrunt theologi. immo plus dicit R. ibidem

q̄ etiā si intrauit aio exēundi cū volūtate tñ dandi
operā. vt deus immet ppositū suū q̄ satissimat vo-
to. Et idē dicendū si votū mō scđo. s. cū volūtate
experiendi. Aut tercio modo. s. de nullo istoz co-
gitās. s. q̄ satissimat. Si tñ intraret cū pposito exē-
di: et nunq̄ dandi operā ut mutet suū ppositum
nullo mō apud deū satissimat q̄ plus deus pon-
derat affectū. q̄ manū. xiiij. q. v. Si qd̄ inuenisti.
Et talis est in malignitate non in insūnitate: sicut
ille q̄ intrando h̄z animuz exēundi: tñ mutandi. si
aliud inspiret. Si aut q̄to mō q̄s vouet. s. cū ppo-
sito exēundi postq̄ intranerit. Illoc p̄t esse tripli-
citer. Primo q̄ vouet intrare vt exeat. Scđo quia
vouet introitū et exitū. Tercio quia solū vo-
uet introitū. s̄ concomitatur ppositum exēundi et
quocūq̄ istoz modo: s̄ illiciū est votū. Vouere
enī ut exeat est vouere ppter finē malū. et sic nō te-
net votū. Vouere etiā introitū et exitū est temera-
rium. ppter cōiunctionē p̄tis male. s. exitus. Simi-
liter intrare religionē cū voluntate excundi ē pec-
catū. et idō temerariū si nō vult dare operā ut mu-
tetur ppositum suū. Qd̄ nota. quia sepius in pra-
etica contingit.

19 **C**Orū votū factū ex metu obliget. vide s. Me.
tus. s. viij.

20 **C**Orū votū factū de re licita. nō tñ utile ad salu-
tem sit obligatorū? R. fm Ric. vbi s. ar. ix. q. iiij.
q̄ non vnde q̄n aliq̄s vouet alīqd qd̄ in vno casu
p̄t esse utile ad salutē. et in alio casu inutile obliga-
tur ad obseruātiōnē votū in illo casu in q̄ est utile ad
salutē: nō in alio in q̄ ē inutile ad salutē. puta ali-
q̄s vouet nūq̄ petere dispēlatiōnē votō: enēt ca-
sus q̄ p̄babilit̄ timet de trāgressiōne alīq̄ votū: sic
p̄t petere dispēlatiōnē obstatē voto p̄fato. Si
vō casus talis nō enēt. s̄ magis sibi expedit ad
salutē seruare. sic tenet votū p̄dictū et non poterit
petere dispēlatiōnē nisi fuerit intēto vōnēt q̄ si nō
obligat in omni casu nō obligat in aliquo.

21 **C**Orū votū de aliq̄ faciēdo vel nō faciēdo quo
sal̄ corporis amittit sit obligatorū? R. fm Hugo.
q̄ nō v̄puta q̄s vouit nō comedere carnes a me-
dicis dicat q̄ est in piculo mortis n̄is v̄tatur. sic nō
obstatē voto v̄tēt. Mo. hoc etiā Hugo. xiiij. q. iiij.
c. non solum.

22 **C**Quid de illo q̄ vouit dare vñā mensurā grani
anuātim pauperibus. et nō determinauit d̄ qua
mēsura? R. fm Hugo. q̄ in arbitrio ei⁹ erit dare
ad quā mēsura vōluerit. ex d̄ censi. c. ex pte. vel die
q̄ ad ea de qua cogitabat.

23 **C**Orū vōluerit ex duabz causis. puta vt visita-
ret romā. et vt ibi inueniret germanū suū teneatur
si vna illarū deficit. puta q̄ germannis inde rece-
rit. R. q̄ sic. l. celsius. ff. de arbi. Intellige si inten-
debat se obligare vna illarū extante. alias nō in cō-
scientia.

24 **C**Quid si q̄s fecit duovota diuersa. R. fm Tho.
in. iiiij. di. xxiij. q̄ si vñāq̄ p̄t seruari tenet. Si
vō sunt incōp̄ssibilia seruari mai⁹ et satissimat de-
minora fm̄ arbitriū plati. P̄t enā dici q̄ nō pec-
cat q̄ votū in mains bonū comutat vt infra pate-
bit. Si vō sunt eq̄lia impletat qd̄ p̄us p̄misit.

- 25 ¶ Votum dominii rei que ex voto est deo vel aliqui ecclie pmissa maneat penes videntem. Rū. p̄f. de pernicio tractatu de canonica portione episcopi. c. viij. q̄ sic. si personali obligacione tenetur votum implere. de quo plene in. l. si quis rem. ff. de polli. vbi dī q̄ persona obligatur non res. translatū in heredem talis obligatio ut ibidem in s. facit. l. pactum ibidem. Et sic cogentur personali obligacione ex parte. de censi. Quod limita quo ad heredem. vt. s. S. viij.
- 26 ¶ Sed quis ager. Rū. qui. s. Qd̄ sicut ille cui reliquum est legatum solum agit de iure. et non alius. l. j. 7. ii. L. coia deleg. sic et ille cui factum est votum. Et ex quo infert q̄ legatum factū imaginis xp̄i non acquiritur ecclie nec plato. nec contemplatione ecclie vel prelati ē factū. h̄ imago sit in parochia et videatur casus in. c. minis. d. primo. de excels. prela. ff. facit et. requisisti. de testa. Sed censetur deo factum et ei contemplatione. ut videtur esse casus. xij. q. ii. p̄dia. et ideo ager episcopus qui habet cogere. d. c. et parte. et dabitur ecclie vbi testator habuit domicilium. s. cathedrali. v̄l si non sit dignior. ar. eorum que non in auc. de ecclie. titu. s. si quis in nomine magni dei. Si aut̄ factū ēt contemplatione ecclie parochialis. sine sit talis imago in ea sine nō ecclie parochiali acquiritur. c. cum inter vos. de ver. signi. Et sic ager rector ipsius ecclie. de indi. c. cum deputati. d. j. de rescr. Sic ideo dicendum in voto facto per respectum ad eccliam. v̄puta ad beatum Jacobum. Et sic ager prelatus illius ecclie. d. c. ex parte. In voto v̄o facto simili deo vel imagini et būi simodi ager ep̄us. Aduerte hic. quia multi decipiuntur credentes q̄ quis videntur dare vni ecclie puta imaginem vel cereum et būi simodi v̄l alicui pauperi. et teneantur taliter adimplere votū. q̄ nec etiam per dispensationem possit liberari. exquo tales possunt agere quasi sit eis ius acquisitum et tali voto. Sed decipiuntur quia tales non acquirunt aliquod ius in re quā sic talis videntur eo q̄ nec eis vel aliquibus p̄eis acceptantibus fuit facta pollicitatio h̄ solum deo. Et ideo tales agunt. et seruent votum solum conditione. d. c. ex parte. et c. scimus. xij. q. i. et similibz. Cum ergo auctoritate superioris comutatur in eq̄ gratiū deo talis liberatus est ab obligatione quā contrarerat cum deo. et ap̄terea absolvit. Et ideo sic tene. q̄i comutatio sit in maius vel eque gratiū deo. vel etiā in minus gratiū causa existente in videntur. fallit hoc in voto in quo quis aliquid promisit in subsidio terre sancte facit. c. magne. eo. nit. quod sine auctoritate pape comutari nō potest.
- 27 ¶ Votus peccat mortaliter totiens quotiens quis frangit votū. Rū. q̄ si votum est negatiū nulli dubium q̄ sic. Si v̄o est affirmatiū puta de ieiunando. non nisi prima vice qua comedit non secunda vel tercia vice comedens. si facit sine contemptu. si quasi reputans sibi impossibile plus illo die ieiunare. Secus si ex contemptu. puta quia si etiam possit ieiunare nō faceret et similia. Tenet etiā petrus de valu. in. iiiij. di. xv. q̄ q̄i q̄s videntur ad certū diē non bibere vnu. puta die sabbati q̄ solū peccat mortali-
- liter prima vice. Secus si fecisset votum ad temp̄ perpetuū v̄l ad certos dies. q̄ si ad temp̄ perpetuū totiens quotiens bibit peccat mortaliter. quia omne temp̄ est in obligatione. Si ad certos dies solum dies est in obligatione. et non totum temp̄. Et ideo non peccat. nisi semel pro quolibet die. Et dat exemplum de indulgentia q̄ est in perpetuū in ecclie. quia totiens habetur quotiens intrat. Si est ad diem solū habebit qui semel. nec plus q̄ plures in eodem die visitauerit. Si ad diuersos dies. sic quolibet die visitauerit. et satis est benigna ista opinio. Sed prima est verior et tutior. quia exemplum de indulgentia est valde dissimile.
- Otium. iiiij. quo ad comutationē
rūtur plura.
- ¶ Votū possit quis sine auctoritate superioris votū suum in melius comutare. Rū. fm. Pan. in. c. scripture de voto. q̄ sic. licet sit tutius bare dispensationem. et cum hoc trāseunt comuniter doc. et facit. d. c. scripture. et c. peruchit. et secundo. de iure. Sed contra est. c. primū de voto. vbi sine arbitrio presidentis nō debet fieri etiam in melius et sequitur Ricard. vbi. s. arti. viij. q. i. Item facit p̄tra Li. ff. si cer. pe. insti. qui. mo. tol. ob. in pan. vbi pat̄ q̄ nō liberatur qui soluit rem etiam meliorem. nūl̄ soluat q̄ debetur. Et iō dic q̄ aut comutatur in religionem. et sic potest fieri sine auctoritate superioris. d. c. scripture. Nam fm. Ricard. vbi. s. ar. viij. q. ii. cū q̄s p̄sitef actualiter vel habitualiter intendens nō amplius teneri ad vota q̄s prius fecerat. sed solum voto religionis absolutur ab illis ip̄o iurare. Secus si quando professionem fecit intendebat actualiter vel habitualiter velle remanere obligat illis votis que prius fecerat. q̄ sic indiget dispensatione. Posset etiā esse tale votum de q̄ probabiliter posset dubitari an melius esset illud seruaret. aut eo dimisso religionem intraret. ut si aliquis magnus rex fecisset votum de acquirenda terra sancta et būi simodi. in quibus m̄c papa esset consilidus. et fm eius auctoritate pceden. non simili in religionem comutandum. Similiter nō pmutat in religionis votum illud quo quis videntur aliquid dare in subedium terre sancte sine licēia pape fm. Rodo. Secus si solū fecisset votū pegrinationis. q̄ absoluatur p religionem. Aut comutatio voti vult fieri iurare aliud a religione. Et sic requiri auctoritas superioris. ale q̄i solū petita h̄ nō obtenta. vt q̄i ē certum q̄ illud in q̄d comutat est melius et magis deo acceptū. vt in. c. licet. de voto si etiam fieret sine licēia superioris comutatio in melius. quanto est clarū q̄ est melius nō peccaret p. d. c. pertinet. Si v̄o non est clarū q̄ sit melius sic oportet auctoritas obtineat. et multo magis q̄i comutat in eque bonū vel minus bonū ē necessaria dispensatio superioris.
- ¶ Sed quid si votū erat factū de intuitu alicuius certae personae vel loci. puta talis monasterij vel talis pauperis de dando sibi aliquid. Rū. q̄ licet acto acquiratur talibus ad agendū. vt cōpellatur reddere q̄d videntur. vt. s. dictū ē. tamē in religionem comutatio absoluit ab illa obligatione cū fuisse personalis

E

Votum. iiiij.

Secundus esset si non ex voto solus deo factio. Sed ex aliquo alio respectu se homini obligasset. qd sic non absolveneret religionis ingressum. nec etiam p dispensationis superioris. nisi secundū qd dixi. s. papa. S. vi. et Juramentū. vi. in pnc.

Contra ille qd pmissit pā aut alteri votū eoz iplere p possit illud i religionē pmutare. R. s. L. b. in qdā q. de qibz. q. sic. q. sicut sufficit p se. ita et pro pī.

Contra omne votum possit cōmutari auctoritate 4 superioris. R. s. f. m. Ric. vbi. s. ar. ix. q. i. q. sic. Et de hoc vide. s. papa. S. i. Et hoc firmiter teneas quia nullū ē votum voluntarium quin possit in melius cōmutari. et si nō ipi cui cōmutatē saltē cōmutati. Item aliqui votum militaret cōtra salutem pī. ut patz in illo qui castitatem votū quā tū ex fragilitate sua vider verisil se fracturū. Et ideo superioris auctoritas nobis dimissa ē a deo in hmoi. puidendis. et nō cures de tenētibus aliud.

Quis est superior cui auctoritate vota possint cōmutari. R. qd qd ad qmto votū votū solus papa dispensat. s. in voto religiosis. In voto bierosolimano. voto sancti Jacobi. et voto visitandi limina apłor̄ Petri et Panli. et sic suaz in facto licet nullo iure iniuria exp̄ssum. nisi de voto p subsidio terre sancte. ut in. c. ex multa de voto. vbi tenet pā. qd etiam legatus de latere non potest dispensare cu requirat specialis delegatio. ut in. d. c. ex multa. patet. Sed si factum esset solum pro deuotione nō p subsidio. si tenet idem pā. ibidem qd ep̄us potest dispensare. Et similiter si voviſſet solum ex deuotione ire ad sanctū Jacobū non in subsidio prestan. Et facit pro hoc tex. c. qd super his. et c. ex multa. c. ri. que fundant se super subsidia terre sancte. Et licet istud sit verū de ire. Quia tanien consuetudo ita se habet. ut etiaz ex denotione factum pertineat ad papam eius dispensatio. et etiam quia maiores cause ad papam sunt referende. ut in. c. maiores. de bap. Ideo consulo recurrenti fore semper ad papam in huimodī. Si tamen ep̄us dispensaret sequēdo opinionē pā. credo valeret. quia posset dici qd h̄z cōter remittant ad papam. nō tamen ppter hoc est casus papalis. potest enī quis mitti ad papam aliquādō ad terrorem. aliquādō ex reuerentia. Et ideo hoc non probat esse qd ad hoc cōtingit abesse. l. neqz natales. L. de pba. In alijs autrōtis a predictis pōt ep̄iscopus dispensare quo ad suos subditos. Abbas et alii pietati religiosor̄ possunt quo ad religiosos eis subditos sine votū fecerint ante ingressum religionis siue postea. Huius aut inferioris ep̄is qui nō sunt plati religiosor̄ dispensare nō possunt. nisi tales baberent iurisdictionē ep̄alem in psonas de ire spāli. facit glo. in. cle. i. de re. ec. non alie. et quod nō. Innoc. in. c. statuumus. de ma. et obe. et pā. in. c. significasti. de fo. compe. vel ex speciali iure vel concessione hoc eis cōcederet. Et hoc sequunt cōter voto. in. c. fi. de postu. p̄la. Host. m̄ in. c. i. de voto. dist. qd tex. d. c. p̄mi. p̄bare videt qd qlibet presidēs in istis voto disp̄sare posset. fatez tū qd de cōsuetudine seruat. et inferioris ep̄is nō possunt disp̄sare. nisi vt dicunt est. et minime mutanda qd longa cōsuetudine inter-

pretationē acceperūt. l. minime ff. de legi.

Contra ep̄us et similes possint dispensare in votis c a se emissis. sicut possunt dispensare in subditorum votis. R. Pan. in. c. magne. de voto. qd non et facit istud. c. magne iūcta glo. p hoc. Nam nō debz qd auctorizare in facto suo p̄prio. ut in cle. ii. de re. eccl. nō alie. et in. l. j. ff. de aucto. tuto.

Contra abbā vel pietatis religiosis qui concessit licentia; eius subditō vovendi possit cum eo postea dispensare. R. Ric. vbi. s. ar. iiiij. q. iij. q. dñe votum emissum potest licentiam renocare. et sic nō tenebit postea factum. Sed post votum emissum dicit tūnus esse qd subditus recurrit ad superiorē sui pietati. vel ad papam si alius non habet. Et ista opinio est satis equa. ne videatur auctorizare in facto suo. sed tamē de veritate iuris potest dispensare. ar. c. manifestum. Et qd ibi no. xxxij. q. v. Item sicut rationabiliter concessit licentiam. potest etiam rōnabilitē si causa occurrat dispensare. nec ē istud in facto p̄prio s̄ alieno. nisi forte solum vell disp̄sare ppter suū comedisi. quia si non posset alio sic. si ppter necessitatem subdit.

Quid de voto castitatis an inferior: a papa possit p dispensare? R. diversa sicut opinio. sed saluo meliori iudicio credo dicendū qd aut votū castitatis ē simplex et ppetuum. et tunc propter duo ep̄us pōt dispensare. Pūmū si votum castitatis fuit aliqua liter meticuloſum a pā. licet non fuerit iustus meus. ut vult glo. in. c. veniens. qui cleri. vel vo. De cundū ppter pīculum fornicationis. quando verisimiliter timetur de incontinentia. Et hoc etiam te net. d. Lar. et d. Anto. in dicto. c. veniens. Et sic limito dictum Spe. ti. de le. s. nūc de ep̄iscoporum. v. cij. et Jo. an. et doc. qui dicit ep̄m posse dispensare quando votum castitatis est simplex et perpe- tum. et glo. in. c. rursus. qui cle. v. vo. que dicit eccliam posse dispensari. In alijs autem casibus solī papa dispensabit. Et sic intellige glo. in. c. j. de voto cum alio docto. tenentibus qd non potest ep̄iscop̄ dispensare. A fornicō potest dispensare cum eo qd fecit votum non nubendi. quia proprie non est votū castitatis quod patet. quia si fornicaretur non frangeret votum. licet peccaret mortaliter. Si vo votum non sit simplex sed ad tempus. puta v̄s̄ ad annum et huimodī. sic potest ep̄iscop̄ disp̄sare. Similiter dispensat ep̄iscop̄ in voto castitatis emiso ab altero coniungim ratione periculi. ut etiam exigere possit. ut ne. doctores in dicto. c. rur- sus. Et ibi do. Jo. an. de sancto Georgio ep̄iscop̄ Alex. Si vo votum sit solenne. sic solus papa similiter dispensat fin omnes in capitulo. cum ad monasterium. de sta. mona. vbi etiam aliqui voluerūt qd nec etiaz papa possit. h̄z non sit. v̄z fin Archi. in c. sunt quidam. xxv. q. i.

Quid requiritur et dispensatio vel cōmutatio sit legitima. R. Inno. in Rubrica de obser. sein. et o Archid. in. c. presbiter. lxxij. dist. dicunt qd duo re quiruntur. scilicet causa legitima in vovente. Et fin qd votum cōmutetur in melius vel deo magis acceptum. Pānor. vo in. c. j. de voto dicit qd si causa legitima subiat in vovente. licet non cōmutetur p̄.

aliquid melius. tñ est legitima dispensatio. dummodo cõmutetur in aliud simile. facit.c. magne. de voto. Et quod legitur z no.in.c.j. de re. permittit in simili. Ego tamen credo q̄ etiam si non cõmutetur in aliud simile q̄ valeat. dum necessitas vel utilitas id persuadeat. Necessitas. pura quia est debilis. Item familiam magnam habet quam oportet sustentet z huiusmodi. Utilitas. pura quia maius bonum est cõmunitati commutatio q̄ si seruaret z similia que arbitrio superioris sunt relinquenda. vt in.c.ex multa circa fi.de voto. vbi tex.alternative loquitur dicens. si necessitas exigit vel utilitas persuadet. Si v̄o causa legitima non subsit in votante. tunc oportet fiat p̄mutatio in melius. Et ita intelligo z limito tex.c.j. de voto. qd vult vt in melius fiat cõmutatio vel saltem in eque bonū z gratum deo.

²¹ **V**otum dispensatus sine causa legitima sit tui? in conscientia. Vide. s. dispensatio. q̄ non.

²² **Q**uid debet attendere dispensatorysti. R. quid licet fm equitatem. quid dcceat fm honestatem. qd expedit fm utilitatem vel necessitatem. Item qualitatem personae. causam z qualitatem. z quantitatem cõmutatōis. Nam si causa cessat facilis dispensat. Qualitas v̄o vt si sit votum peregrinationis extimet expensas quas fecisset eundo z redeundo z ip̄as in pios usus conuertat. labore itineris z ip̄m ieiuniorū z oratione laborem cõpenseret. Si aut sit votum ieiunij attendat q̄ pauper homo parua pecunia redimere potest. s. non diues. Item v̄tū im pedimentū sit spale. z sic solū dilationem pcedat aut ppetuū vt faciliter absoluat. hec habetur. in.c. magne. de voto. Et quod ibi no.

²³ **V**otū habens aliena incerta qui ea vount i subsidū terre sancte possit per ep̄m dispensari. vt i alios usus conuertat. R. fm Rodo. q̄ non. etiam si religionem ingrediat.

²⁴ **V**otū votū de sabbato festando sit cõmutandū. R. q̄ si fecit ex quadam superstitione credens sit melius inniti littere veteris testamenti. sic votum non tenet. Si v̄o fecit ex tentatione vel reverentia virginis. tūc si haberet inducere iudicationem q̄ cohabitat vbi multi sunt iudei. sic cõmutandum ē omnino. abs nō. sed potest seruari. Ide dic de voto ieiunādi in dñica. q̄ si q̄s fecit vt magis sit dispositio ad sp̄uale gaudiu aut cõtemplationē diuinoru; sic licite sit z seruāt. Si v̄o sit vt afflidente carnem satissimat deo de peccatis z carnem subiicit spiritui tñc nō debet ieiunare in dñica. s. in sabbato p̄cidenti fm Jo. neapo. in quol. q. xxv. q̄ debet tale ie ieiunū interpretari vt facit ecclesia vñiversalis. Si autem non cogitauit neq; de spirituali gaudio neq; de afflictione carnis. sed simpliciter ieiunare votū in dominica sic cõsulendū est vt potius ieiunet in sabbato vt xp̄ianis se cõformet fm eundem Jo. ne videat singularis.

Otium.v. **V**otū expediat homini vouē. R. fm. R. vbi. s. ar. vi. q. j. Aut bō vouē bona q̄z obfusatio v̄r p̄babilitate proportionata insurmitati sue z sic expedit

homini vouere. quia per hoc firmat amplius voluntatem suam in bono z pro magna parte excludit a se libertatem malefaciendi z facit actum virtutis latrie. Et ideo vouendo meretur. Si v̄o vouet in proportionata sic non expedit nec licet. Tale enim votum non haberet discretionem comitem. cum p̄ hoc vouens magis videtur se illaqueare q̄ augere securitatem de sua salute.

Votū sit magis meritorū opus bonum factum z cum voto q̄ sine. R. Ricar. vbi. s. q. ii. q̄ sic. z probat. Primo opus inferioris virtutis magis est meritorū imperatiū a superiori virtute q̄ ab inferiori. sed latria est superiori virtus q̄ abstinentia. peregrinatio z huiusmodi. Ergo cum vouere sit actus latrie est magis meritorū bonum abstinentie factus ex voto. ut pote imperatum a latria q̄ sine. Secundo quia quanto opus procedit a voluntate magis firmata in bono. tanto est virtuosus z consequenter magis meritorium. Ad operari virtus requiritur firmiter z immobilitate operari fm phum. iii. Etibz. c. iiii. sed ceteris paribz voluntas est firmior in voto q̄ sine. ergo zc. Ponit Ansel. li. de similitudinibus exempli. s. q̄ qui facit opus cum voto. quasi qui dat arborem cum fructibus. sed qui sine. q̄s qui dat solū fructus. Hoc probat. xxiij. q. v. tunc saluabitur. xxvij. q. i. iam nūc. vide glo. in de. si dominū. de reli. z vñte. sancror.

Visus capio est acquisitionis dominij g^o continuationem possessoris tempore legi diffigili. dicit tex. in. l. ii. ff. de vñscap. triennium est tempus qd habet locum tñi in vñscapione. insti. de vñscap. in pn. no. Jo. xvij. q. iij. in summa.

Quare fuit inducta. R. p. bono publico z vñtate publica. ne dominia rerum sint incerta. ff. de vñscap. l. j. insti. eo. S. j. z vt finis litibus ponatur. ff. pro suo. l. fi.

Que requiruntur ad vñscapione. R. q̄ q̄tuor. Primum quod requiritur ē bona fides nedium in vñscapiente toto tempore vñscapione. s. oportet q̄ fuerit bona fides in principio cõtractus ex pte. tradentis z accipientis. ar. ff. p. emp. l. ii. S. si eam. Itē q̄ res sit mobilis q̄ circa immobiles ē p̄fici. Itē q̄ res tradat vñl q̄si aliter possessio nō haberet sine traditione. L. de pac. l. traditōnibz. insti. de re. diui. S. q̄ traditionē. Del alio mō possideat tpe debito. l. triennio. Itē titulus verus nō putatinus nec salsus. ff. pro lega. l. ii. z. iij. L. de vñscap. p. here. l. fi. z ibi Ajo. Et qui sunt veri tituli. s. subiectaz. si tñ esse putantur verus titulus ex errore facti nō iuris non impediret. vt. l. j. L. de vñscap. pro do. z. l. qd vulgo. ff. p. emptore. z. l. iij. z vñtima. ff. pro lega.

Que possunt vñscapi. R. q̄ oia exceptis q̄. pbi. benī vt furtive res z q̄ vi possidētur. vt no. glo. in sum. xvij. q. iij. nec res sacra vel religiosa nec decima de p̄scrip. cām q̄. Item nec seruus fugitivus. Hec p̄banū insti. de vñscap. S. s. aliquando. z. S. sequēti. Item vñscapiq̄ p̄bhetur alienatio. z vñscapio regulariter p̄bhetur. ff. de fun. do. l. si fundū. ff. de vñl. l. alienationis.

Quis potest vñscapere. R. ois qui potest licite possi.

¶ ¶ 2

CCCL

Vsura. I.

Dere. vt paterfa. filiusfa. in peculio. p̄p̄illius si habet animis possidēdi. l; nō interuenient auctoitas tutores. et furiosus si sane mēns v̄sucapere cepit. sed incipe nō pōt duratē furore. ff. de v̄sucā. l. iij. S. i. ij. z. iij. Sed seruus v̄sucapere nō pōt. qz nibil potest possidere. l. labeo. ff. de v̄sucā. l. j. S. Itē acquirimus ff. de acquir. pos. nisi peculiariter ex scientia domini possideret. vt in dictis legib.

5 Qui sunt tituli transferrentes dominū ut sciām quō v̄sucapio currat. R. sunt. x. Primus pro soluto qui habet locū qz ego credo ubi debere puta cētū ex quacunqz cā tu idē credis. et sic soluo vel ali quid loco eius. et sic v̄sucapies. ff. pro solu. l. j. Et sic instus error dat cām p̄scribēdi. fallit qnā cā emptionis qnō p̄cessit soluit aliqd. qz nec p̄ emptore cum nō p̄cesserit nec p̄ soluto. qz ex cā emptionis tradit. l. ij. R. ij. ff. p̄ emp. p. ff. solu. l. pe. Secund⁹ pro emptore qz habet locū cū qz in veritate emit rez alienā vel a furioso quē credebat sane mēns et bona fide. vt. ff. co. l. pignori. S. j. z. ff. p̄ emp. l. ij. S. si a pupillo. et isto regr̄itur vt dixi bona fides i rebo mobili tam tradētis qz accipientis. Item qz emption sit pura nō p̄ditionalis. ff. p̄ emp. l. ij. S. si sō p̄ditō. Itē qz p̄ciū solua vel fides bēat de p̄cio. qz alie nō transferet dominium. Inst. de re. diui. S. vendite. Itē qz eadē res qz ē empta tradat. qz si alia daretur nō v̄sucapet p̄ emptore. l. ij. S. cū stichū. ff. p̄ emp. Tercius p̄ transacto qz h̄z locū in re tradita vt a li te recedat ab eo qz credebat dñs. L. p̄ transacto. l. ex causa. L. de trāfā. l. si p̄ fundo. Quartus p̄ herede qui h̄z locū vbi quis est verus heres. vel saltē inste et probabilit̄ hoc putet. H̄z nō h̄z locū in suis hereditib⁹. qz qdāmīo p̄iuēte eo hereditariū rerū domini exinanī. l. ij. S. filius. ff. p̄o here. L. p̄ here. l. nibil pro herede h̄ in extrāncis hereditib⁹ distingue. qz aut res est viciosa. puta furtua. vel vi possesta. vel res fisci qz nullo tpe p̄scribi pōt. L. cōia. de v̄sucā. Liam p̄dem. vel res pupilli vel res data p̄sidi. S. l. iiii. repetundaz. ff. de acq. re. do. l. bone fidei. Et sic heres generalis vel successor spālis rei alieni p̄scribere nō potest. ff. de p̄bli. l. sed hi. S. acti onū banc. De quo vide. S. Prescriptio. S. pluij. Si p̄o res non ē viciosa. sic dic vt. S. Prescriptio. S. j. Quintus pro donato qui habet locū cū in vero n̄ in opinione aliquid est donatum bona fide. L. p̄o dona. l. vlti. itē qz donatio teneat. qz si pater donat filio et decedat nō v̄sucapet p̄ donato filius. quia donation nō valuit rōne patrie potestatis. ff. pro dona. l. j. S. j. ff. p̄o here. l. ij. S. filius. licet tamē rem alienā. quis nō possit donare qz ad hoc ut dominū trāferatur in preiudicū veri domini. qz qd quis nō habet transferre non pōt. L. de dona. l. si filius. Valet tamen ut v̄sucapiatur. ff. p̄o donati. l. si is qui alienam. et l. si. de iure patro. c. cura. Sextus p̄o derelicto qui habet locū in ea re que credebatur a domino derelicta et aliis possidere incepit qz ignoret a quo sit derelicta. ff. p̄o derelicto. l. si id quod p̄o derelicto. Septimus p̄o legato qui habet locū cū glicui res legatur aliena bona fide. ff. p̄o. lega. l. p̄o legato. l. j. Et qz quis legatum ademptum sit. tamē v̄sucapio currit. d. l. p̄o legato. et l. vltia. dummo-

do probabili⁹ error excusat. puta credit testatorē fuisse sane mentis. cū tamen fore furiosus v̄l ignorat legatum per codicillum ademptum esse. Octauus pro dote qui habet locū cum res aliena pro dote bona fide datur. l. vltia. ff. pro dote. Nonus pro suo qui habetur cum quis possidet rem quam credit suam aliquo iusto titulo. ff. pro suo. l. j. et vlt. Decimus pro indicato qui habet locū cum res est indicata a qua non est appellatum spacio decepierum v̄sucapit quia transit in rem indicatam. ij. q. vj. anteriorib⁹. vnde in v̄sucapione requiruntur aliquis de illis titulis et bona fides. et qz res non sit viciosa et. vt dictum est.

Quis effectus v̄sucapiōis. R. qz fm oēs ē vt tri v̄sucapte dñiū directū acqratur. L. de pac. l. traditōm. ff. de v̄sucā. l. j. z. iij. ff. p̄ sno. l. si.

An habeat locū in cōsciētā. dic vt. S. Prescriptio. S. xlvi. et multa ibi ad hoc faciūt per totū.

SURA fm. Hosti. in summa. est qnō cōqz solutioni rei mutuatē acce dit ipius rei v̄sus grā pacēōe interposita. vel hac intentione habita in p̄cū. vel exactōe habita post p̄cū p̄ cuius declaratōne attende qz p̄mo dī. qd̄cūqz. l. quocūqz noīe cēseat. siue cōsistat in dādo siue in faciendo. dūmō p̄co sit extimabile et ultra sorte exigatur erit v̄sura. xiiij. q. iii. v̄sura. et c. plēriqz. Secundo addit̄ rei mutuate. quia in solo mutuo vero vel interpretatione cōsistit v̄sura fm omnes doc. dī. Tercio ipius rei v̄sus grā. qz si nō v̄sus grā. i. cōsumptōis h̄ pene vel intēc loco apponēretur non esset v̄sura. vt infra parebit. Concludit in quarto pactione interposita et. quia si sine pactōne vel exactōne aut intentione et gratia aliquid datur non erit v̄sura. put infra plēmus patebit per dubia sequentia.

Vtū sola spes recipiendi ultra sorte faciat v̄suarū. R. vt colligo et glo. sup. Lu. vj. mutūt date et. qz aliquis potest mutuare duplē ppter spēm lucrī. Uno mō principaliter. ita qz non mutuaret mīsi lucrū inde speraret. et tñc v̄suarū est. vt patet ē. c. j. z. c. consiluit. de v̄sū. et. xiiij. q. iij. si feneraueris. Et in hoc cōcor. cōiter. Jo. an. Archidi. Be. iii. c. j. eo. ti. li. vj. et in d. c. p̄sūlūt. et theologi in. iiiij. xv. dī. Sed attende qz ista intentio tripliciter potest cōtūgere. Primo ante mutuum. vnde si post mutuum cognoscens peccatū mutat intentionē poterit spon te donata recipie sine v̄sura. Secundo subsequenter. qz post mutuum sperat aliquid et sic etiā v̄suarū est. Tercio cōcomitantē. puta qz mutuans nullam spe rabat lucrū h̄ debitor. ppter mutūt dat sibi p̄mūt. et mutuās ppter cādē cām recipit et sic etiam v̄suarū est. et talis tenet restituere fm qz dī. Restitutio. j. i. verbo v̄suarū. Elio modo quis sperat lucrum. f. secundario. qz etiam si crederet non habere ultra sortem. mutuaret nibilominus ppter charita tem. et talis spes non facit v̄suarū fm. Rīca. in. iiiij. dī. xv. arti. v. q. v. ar. c. quid p̄cederit. l. j. disti. et c. in singulis. l. xviij. disti. l. x. disti. si officia. j. q. iij. p̄o. in hoc concor. Jno. Ber. Ela. Pan. et multi alii in dicto. c. cōsūlūt. et dicit Jo. an. in regula pecatū. l. vj. qz colter hoc tenet a doc. Cum enī aliquo

Dat alicui mutuū scire debet esse sibi debitorem ad antidota naturaliter obligatus de testa c. cū in officijs. l. h. t si lege. f. cōsultuit. ff. de peti. here. Adverte bīc q̄ mutuū bac spe sine intentione vt ille sibi remutuet alia vice nō ex vi mutuū. h̄ ex accipientis charitate nō ē vsura. fin aletā. in iij. parte summe. ti. de pcepto mutui. caret tñ merito si p̄ncipaliter ppter hoc facit Rōd. Hof. t Hō. vo tenet q̄ ē vsura. Sz verū dicit aletā. Et p̄fati vez dicit q̄ deducit simplū in pactū. facit qđ. j. dicā. S. iij.

Cōtr mutuū ad captandū amore sit vsurarius Rū. fm Tho. scđ a scđe. q. lxxvij. q̄ non. Linuat hoc Jo. Lal. in. c. fi. de vſu. verū. n̄li spes alterius peccat. quia si q̄s mutuaret pape vel impator t bmoi ad captandū benivolentiā. vt post posset cōsequi bñficiū vel castrum aliqd esset vsura. Hoc li mito vez q̄i ex mutuo speraret. h̄ q̄i ex amore concepto erga ipm ex mutuo facto non esset verū. imo licite posset sperare q̄ illud nō sperat ex mutuo sed ex amore t q̄ liceat tener Tho. vbi. s. ar. iij. in rñlio ne terci argumēti.

Cōtr mutuare ad babēda ea que pecunia non mensurant sit vsura. R. fm Tho. vbi. s. q̄ nō. ex quo patet q̄ licet sperare rē cuius v̄lus inter amicos cōcedi solet sicut cōmodat liber. Item iniurie remissiōne ab illo q̄ me iniuste p̄seq̄batur cu; multo meo dāno. c. dilectus. el. j. t. c. ad aures de symo. Secus etē si iuste q̄r nō liceret sine vicio vsure mutuū dare sub tali spe. Et sic intellige glo. j. c. qm̄ mlti. viij. q. iij. que dicit q̄ vsure p̄nt peti. vt dānū cuitetur.

Cōtr liceat petere munus a lingua vel ab obsequio ppter mutuū. Rū. fm Tho. vbi. s. q̄ nō. q̄ extimaf pecunia. vt pat̄ in illis que locant ad hoc opas suas. Nec ob. q̄ obligatur ad antidota. vt dictr ē. q̄ ut dicit glo. in. d. c. li feneraueris. nō potest deduci in pactū. Rō fm archidi. ibidem. quia anti domm. est debitu simplex h̄ cū deducitur in pactū nascitur obligatio ciuilis qđ est plus. Et iō plus exigitur qđ p̄t extimari pecunia. t ppterera esset vsura. Addit m̄ glo. pdicta q̄ si eguerit talis mutuans q̄ poterit p̄ modū gratitudinis petere talia fuitia non ex necessitate vel ex lege. sed ex gratitudine sine vsura. Ego tamen credo q̄ quando naturalis obligatio deducitur tali modo in pactū q̄ non magis tenet q̄ ex ipa naturali obligatione. vptuta dicēdo. Ego mutuo tibi vt tu mutuus postea mibi si indigero t in hoc p̄ mode facere potueris q̄ nō sit vsura. Qd etiā tenet Hō. in sum. q̄ istud non est exigere plus q̄ velit natura cōtractus. facit ad hoc. c. significasti. de elec. Secus esset quando simpliciter deducere in pactū sibi remutuaret. q̄ sic etē vsura. Et sic intellige t limita predicta. t Tho. vbi. s. qui cum archi. concordat.

Cōtr dñi qui mutuant rusticis vt eoz possesso nes colant sint vsurarij. R. fm Grego. de arimino in. q. de monte. q̄ non. si istud cōcurrat. l. q̄ al's satisfacit ipi rusticō de operibus positis ad colendas possessionem fm q̄ iustum est. Secus esset si subtraheret aliquid propter mutuum quia vsura esset. Idem dicendū est de eo qui concedit terminū v̄ trahat emptores ad suam apothecam vel ad suum

molēdium vel ad scholas t huiusmodi si nullum damnum incurrit. t ita bene faciliter eis sanffit ab ip̄is mutuantibus sicut fieret ab alijs per eandē rationem. Et Jo. cal. in dicto. c. si. t Jo. an. in mercuria. super regula peccatum. t Lau. de ridolis florentinus in secunda parte contractum suo: q. xxvij. t Rodo. t multi alijs qui tenet q̄ sit vsura debent intelligi quando p̄ opter hoc magis grauātur vel non ita bene satifit eis ab ip̄is mutuantib⁹ sicut fieret ab alijs. vel quando hoc deducit i pactū simplū. Secus si mutuat vscquo vadat ad scholas. Nec ob. q̄ efficitur maioris concursus t fame quia tale quid sperare non facit vsuram cu; nō emat pecunia. Similiter non ob. q̄ auferunt eis libertas indirekte ex quo renocat mutuū. quia nō ē verū. Nam cu; mutuans possit tēpus sui mutui limitare. l. viii. ff. si cer. pe. non aufer eis libertatē si mutuat donec vadant ad eius scholas vel molēdina h̄ prefigit terminum mutui sui. Et sic tene sicut tenet etiā sanctus Bernardinus in his contractibus. alter oīis multitudine esset vsuraria cu; nō possine bodie fundi sine mutuo locari colonis.

Cōtr mutuans centū Johāni cu; pacto q̄ det sibi. l. in humeratis. t alia. l. in debitorib⁹ vel in rebus. puta in panno t huiusmodi. t ipse promittit sibi soluere centū in numeratis quos debitores t res steriles nō accepisset Johannes. n̄li ppter mutuū de. l. sit vsurarius. R. fm Lau. de ridolis i suis contractibus q̄ sit in fraudem. Et ideo cum graue Johānē nomine mutui erit vsura. Et p̄cor. Bas. t Bar. in. l. cum allegas. L. de vſuris. Idez dic cōratione mutui aliqd vendit debitori plus debito p̄cio. viij. q. iij. si feneraueris. Idem dic q̄i emē mutuū iusto p̄cio ppter anticipationem solutionis. fin. Tho. vbi. s. Quod bene no. quia in illū practicatur iste contractus

Cōtr gerentes negotia stipendiarioꝝ. s. recipiēdo pagas eoz t faciendo alia obsequia t mutuando eis in necessitatib⁹ eoz recipiendo certum salariū sunt vsurarij. R. Laur. in suis p̄ctib⁹ q̄ nō q̄tum ad id qđ p̄cipiūt rōne laboꝝ. h̄ q̄tū ad id qđ percipiūt rōne mutui sunt vsurarij. Idem dic de collecte dñorꝝ qui a cōtitutib⁹ aliquid accepiūt vt mutius cu; eis agant expectando. q̄ licite accipiūt si rōne laboꝝ t expensarꝝ accipiūt. h̄ si rōne expectatioꝝ. sic ē vsura. p̄cor. Tho. vbi. s.

Cōtrum cuius qui mutuat cōtati vt cuitet collectas sit vsurarius. R. Spe. ii. de vſu. tenet q̄ nō. q̄ aliud est de suo nō tribuere t aliud nō capē. l. pculus. ff. de dam. infec. Et aliud non acquirere. aliud non amittere. l. j. f. si is qui bona. ff. de colla. bo. Et aliud lucrum. aliud sumptus quos erat facturus. l. cum filiis. ff. de legi.

Et aliud penam euadere. aliud aliquid lucrative p̄cipere. ff. de vſur. l. impator. Jo. an. t do. anto. in. c. cōsultuit. de vſu. limitant dictū Spe. qm̄ collecta ēē incerta. t sic onus extro: dinariū. Sed si esset certa t ordinaria esset vsura. Rō. q̄ idem ē remuttere qđ dare. c. venies. el. j. de testi. viij. q. iij. talia. l. q̄s etiā. ff. de calō. Et hoc tene.

Cōtrū ille qui mutuat decem illi qui sibi tebebat 9

Vsura.

- alii decem que sibi denegabat cum tali pacto q̄ sa-
tisdet sibi oportune de. xx. sit vsurarius. Rū. q̄ nō
fm. Hosti. in sum. eo. ii. Et ideo illud verbum qdē
expositum in diffinitione intelligit quodcumq; s.
ad lucrum vel superhabendum. vel quodcumq; ex
timabile pecunia. qd̄ sit plus. d.c. consultuit. et. iiii.
q. iiii. per totum.
10. In quibus casibus accipitur ultra sortem sine
vsura. Rū. fm. glo. et doctores in. c. conquestus. de
vsu. inuenio. iiii. causas.
11. Primus quando ecclēsia vel laicus recipit a suo
valallo feudum in pignus. De quo. S. ferdin. S.
xxx.
12. Secundus quando emphiteota vel vsufructu-
arius pignorat domino vel proprietario. De quo
supra. feudum. S. xxxii.
13. Tercius quando quis retinet possessionē meas
postulam in pignore accipiendo fructus meos face-
re sine vsura. quia recipio tm̄ meum. de vsu. c. i. et de
c. conquestus. Secus esset in possessione alteri in
pignore accepta. quia vsura esset faciendo fructus
meos. quia reciperet vtra sortem nō suū. de pigno.
c. illo vos.
14. Quartus quando sine omni pacto et spe recipi-
tur gratis oblatum. vnde. i. q. iiii. c. sicut. Nullam
inquit ter. obligatio suscipiens culpe maculam in-
gerit q̄ non ex abiectis petitione procedit. Intelli-
ge quando dans liberaliter dat sciens se non tene-
ri. nec credens creditorem hoc exigere et recipiens
recipit liberaliter. et. S. dictum est. Restituto. i. in
verbo vsurarius.
15. Quintus quando qd̄ recipitur rōne interesse re-
cipitur. Et nota fm. spe. de ancha. et do. anto. in. c.
salubriter. eo. ii. et da. in dicto. c. conquestus. q̄ in-
teresse consistit non solii in damno habito. sed in lu-
cro cessante. dummodo lucrum cessans esset in actu vel
quasi in actu. hoc ē q̄ probabilitas fuisse. quia sic di-
citur patr. qd̄ aliquo mō est. secus esset si solum esse
in possibiliitate. qz sic dī potius non esse. hoc patr. p
4. si iactū rhenis. ff. de ac. emp. et vē. Obi patr. q̄ licet
emptio que sit de sola spe. probabili quasi in actu. et
idem de partis futuro. l. nec emptū. ff. de p̄bē. emp.
Secus esset de eo qd̄ est solum in possibiliitate. Et
quo patet quid dicendum de multis casibus quos i-
leram pro maiora declaratione.
16. Quid de illo qui nō solvit ex culpa sua creditori
solito mercari in termino debito. Rū. q̄ tenet ei ad
lucrum cessans iudicio bonorum mercatorum. Et ideo ta-
bis creditor. licet recipit ultra sortem. Idem dic de illo
q̄ volebar. negotiari vel possessionem emere q̄ lici-
te recipit ultra sortem tantum qntum lucratim fuisse
versimiliter v̄l habuisset de fructibus possessionis
aut alterius rei dūmō. v. cōcurrant. Primum q̄ pu-
ter pericula et expēsas q̄ lucrum intelligitur deductis
expēsas et laboribus et periculis. l. i. L. de fruc. et lit.
expen. et l. fructus. ff. so. ma. Secundum q̄ non sit
eius intentio lucrandi principaliter per hanc viam
sed potius per mercantiam vel emptionē. Tercium
q̄ non contiabat pactū ad semp. sed ad aliquod tē-
pus. quia aliter quo ad iudicium humanum vide-
retur q̄ potius velle lucran isto modo q̄ per aliā

viam. Quartū. q̄ ille cui mutuat nō sit in tam arte
necessitate et creditor in tali opulentia q̄ et tenet
gratis mutuare. quod q̄ sit. vide elemosina. S. j.
Quintum q̄ id quod accipit sit vere interesse suū
probabilitas et p̄ interesse accipiat aliter esset vsura.
Idem dic fm. Inno. et Ray. de illo qui merces vo-
lens deferre ad alium locū q̄ licite plus accipit q̄n
tum extimatum lucrum quod habuisset si p̄fata con-
currat. Sed Hostien. dicit q̄ hec opinio Inno.
et Ray. multos dixit ad infernum. Jo. an. vo con-
cordat dicendo q̄ si statim precium soluitur cessat
ratio. Hostien. et est vera opinio Inno. Si vo pie-
cium non statim soluitur. sic non licet. et Innocen.
intellexit quando precium statim soluitur. et bāc di-
stinctionem Jo. an. sequuntur Jo. cal. p̄. de ancha.
et Henricus boie. in. c. in cūitate. de vsu. et Lan. de
Ridol. in suis contractibus. Sed do. Anto. in di-
cto. c. in cūitate. dicit q̄ etiam si precium nō statim
soluitur q̄ licet quando probabilitas est certum q̄
lucratus fuisse. Et quod dicit Hostien. et Jo. an.
dicit q̄ loquuntur presumptive. Sed quando certū
est q̄ nulla trans interuenit. licet et presumptio ce-
dit veritati. Idem tenet Panoz. ibidem. et sic teneat
conscientia. Nec obstat dictum Tbo. vbi supra q̄
dicit q̄ non licet deducere in pactum id quod de pe-
cunia non lucrat. intelligitur enim quando pie-
dicta non concurrant. ut patet ex ratione sua cum
dicit. quia non debet vendere quod nondum ha-
bet. et potest multipliciter impediri. quia istis con-
currentibus non potest impedi. aliter nū si intel-
ligeretur contradiceret sibi ip̄i ibidem. vbi tenet li-
cerre deducere in pactum recompensationem dam-
ni per quod subtrahitur sibi aliquod qd̄ debet ba-
bere et p̄tra id qd̄ expēsse. tenet scda. se. q. iiii. art.
iiiij. De quo. i. S. lxxvij.

Quid de illo qui habens ducentos tradit centū 17
Johanni pro suis necessitatibus expendendis cujus
pacto q̄ tantum sibi ultra sortem reddet quantum
lucrabuntur alia centum que ponit in negotiatio-
nem. R. Inno. et Jo. an. in. c. h. de vsu. tenet ēē vsi-
rariū. qd̄ vez credo q̄ si nolebat ea in negotiationē
ponere. h̄ si oīes ducentos volebat in negotiatio-
nem ponere. et ad instantiam Jobannis sibi taliter
dedit erit licitus contractus. dummodo concurrat
pdicta. v. precedens. q.

Orū ille qui vendit possessionem v̄l quid simile et tradit emptori possit si emptor non sibi solvit i termino post terminū fructus possessionis siros sa- cere sine vsura. R. Glo. in. d. c. conquestus q̄ p̄tū
pignus accepere transacto termino. et fructus siros
facere fin. doc. Et in hoc casu habet actionē et con-
tractū vel officio indicis ad interesse fm. Ho. L. de
ac. emp. et vend. l. iij. et ff. de ac. emp. l. iij. Et q̄ licet
babes glo. in. l. iij. L. de vsu. et in. l. curabit. L. de ac.
emp. et ven. Et idem dic q̄ si non vult solvere pre-
ciū tradendo vult et connicit ut sibi soluaē factum
seu pensio debita. donec precium soluerit. ter. est in
d. l. curabit. Et vide supra Emptio. S. v. Et ex his
patet q̄ lucrum cessans licite exigitur sine vsura. Et
pro hoc est ter. l. iij. in fina. ff. de eo quod cer. lo. et
in dicta. l. curabit. Et facit quod vota. in. l. Julia.

- mus. S. offensi. ff. de actio. emp. et ven. Et quod no. Inno. in. c. sacro. de sen. excom. et doc. in dicto. c. co-
questus.
- 19 ¶ Respectu damni emergentis tenet Tho. vbi. s. licere. pro cuis declaratione queritur utrum fice iussor qui pro defectu debitoris compulsus fuit ac tipere sub vsuris ut solueret creditorum. vt soluit vsuras et capitale creditorum. quia iurauerat possit ipsas exigere a debitore. Rn. q. sic. et omnia damna que occasione debiti habuit. quia seruari debet indemnis. de fidei iussio. c. iij. de foro compe. c. si. lib. vij. ff. de actio. emp. et vendi. l. si sterilis. s. cum per venditionem. ff. iusta. l. si mandato. s. si fidei iussor. ff. de ad-
mini. mto. i.ij. s. vltimo. Et hec est communis opinio. licet Alanus contradicat de vsuris solutis. Et
ta die finem distinctionem de qua habes. s. fidei iussor. s. ii.
- 20 ¶ Vtrum licet exigere vsuras quas soluit ab eo qui non soluit in termino. Rn. q. sic. si duo concur-
rant. primum si illi dixit q. erat ei necesse accipere sub vsuris. Secundum si non poterat aliter inuenire mutuum. nisi sub vsuris fin. Alberan. de Ales.
facit pro hoc. c. quoniam. xiiij. q. iiiij. et c. si quis de clericis. xij. q. iiij. Posset etiam dici q. etiam si mutuum potuisse inuenire gratis q. nibilominus poterit exigere vsuras solutas. quia non tenetur se alteri obligare. quod faceret si mutuo acciperet gratis. Sed tamen primū est equius.
- 21 ¶ Vtrum ille a quo emi lapides tigna et huiusmo-
di. ex quibus non percipitur aliquis fructus tenea-
tur mibi soluere vsuras quas soluit ut sibi satissi-
rem. si ipse non mibi tradidit predicta in termino. s.
fuit in mora. Rn. fin. Bal. in. l. vsuras. L. de vsu-
ris. q. sic. tanq. interesse. facit tex. no. in. l. lucius ni-
cius fin. vnam lecturam. ff. de emp. et vend. Idem
tenet Inno. dicendum esse in similibus contractibus. puta locationibus. venditionibus et huiusmo-
di. Concor. Lau. et Ridol. in suis contractibus. Sed
Gallicetus in. d. l. vsuras. reprobatur Bald. dices q.
interesse vsurarum quas soluit non debet imputa-
ri debitori ante moram. Sed tu tene primam opinionem q. accepit sub vsuris taliter q. alio modo non
acepisset nisi propter coplacentia vel utilitate quae
cofecuturus erat ex tali emptione. Et ideo cum ta-
lis ex falsa permissione puerent eum; tali utilitate vel
coplacentia quae plus vel tantum extimabat quantum in
teresse vsuraz. id talis ei teneat. Et sic concorda.
- 22 ¶ Vtrum recipiens tenarios sub vsuris qui postea auctoritate propria alicui amico suo sub eadem vsu-
ra mutuat sit vsurarius. Rn. Monaldus tenet q. sic.
Et Jo. Cal. in repetitione. c. si. de vsuris distin-
guit. q. aut facit ut vsurario sufficiat et se incēne-
pserit. Et sic hz q. non sit stipulatio vsurarii. sed ut
emittet dānum q. tenet. vt in. c. si quis oblitus. xiiij. q.
iiij. qm. non tenet cu. suo dāno alteri subvenire. ff. de
p̄scrip. v. l. q. fuandaz. in principio. Aut facit alio re-
spectu q. ut se fuerit indemne. Et sic non licet. et esset
vera op. Monal. puta q. licet non mutuasset ami-
co non ppterare volebat solue vsurario. Lōcor. p̄f.
de ancha. post Jo. an. in. c. q. co. lib. vij. o.
- 23 ¶ Vtrum ille q. occasione mutui labores subiicit vel

damna possit in recompensatione facere fructus pi-
gnoris suos sine vsura. R. Mo. in sum. q. sic. de re.
ec. nō alie. c. ad infam. vel etiā aliquid p. labore lici-
te peccit ultra sortem finē eūdem ibidem.

¶ Vtrum licet mutuare sub vsuris illi q. usurpat²⁴
mea q. aliter nō possum habere donec sim satissi-
mum. Rn. fin. Alex. lombar. q. sic. q. nō recipio alienum.
sed meū. facit. c. ab illo. xiiij. q. iiiij. et c. i. et c. ii. de vsu.

Qd limitat tamen nisi scandalū sibi immuneret vel
alij. q. tunc nō licet.

¶ Vtrum gener q. accipit in pignus certas possesso-
nes a socero p. dote non soluta faciat fructus suos
R. q. sic. tex. est in. c. salubriter. de vsu. Qd intellige
si primo cōcurrat q. sustineat onera matrimonij ut
in. d. c. salubriter. et l. p̄ in. p̄n. ff. de dote excep. secun-
do q. dos sit pmissa simpliciter. Nam si dedisset ter-
minus; de dote solueda nihil posset recipe. quia ante
mortuū nihil debet et potuit uxori accipere sine do-
te. Dicat ergo gener. Ego sustineo onera matrimo-
nij. vel ducedo sustinebo. da dote di. Et si soce: nō
potest. dicat ei. sustine onera matrimonij dādo mi-
bi possessionem in pignus. ut ex fructibus sustine-
am. Dicit etiā Panor. in dicto. c. salubriter. q. si ge-
ner accipit pignus et postea dedit terminum so-
tero de solueda dote q. nibilominus poterit bona cō-
scientia tenere fructus pignoris. Quod verum cre-
do quando dedit terminū ad redimendū pignus
aliter non. Tercio q. fructus non excedant onera
quia causa cessante cessat effectus. de appell. cō-
fante. Et cōmuniter onera extimant finē quanti-
tatem dōtis. Nam mulier finē quantitatē dōtis ē
alimentanda. l. si cum dote. s. fin. autem. ff. sol. ma-
trimo. et c. per vestras. de donatio. inter vit. et vro.
Quarto fin. Job. an. do. Anto. et Job. de ligna. us
dicto. c. salubriter. et Lau. de rido. in suis contracti-
bus. oportet q. fructus subiicitur fortune. Onde
fin eos non licet gener recipere cautionem vel
p̄missionem cum pacto q. interim q. dos nō sol-
uatur pro oneribus detur libi certa quantitas an-
nuatim. Contrariū. s. q. certa quantitas recipiatur
licite tenet Paulus de elea. Job. Cal. p̄. de anch.
et Panor. in dicto. c. salubriter. Et ē verius cum sit
eadem ratio. s. propter interesse damni emergentis.
Limite tamen predicta vera. quando gener si dote
haberet poneret eam in possessionem vel in nego-
ciationem ex quibus p̄babiliter tantū haberet. als
non cu nullū patiatur interesse.

¶ Vtrum mutuans summā pecunie debitam p.
dote genero prefato et recipiens ab eodem possesso-
nem quam ipse in pignus habet a socero pro dote
faciat fructus suos sine vsura. sicut gener facit. R.
Bal. in Kica. L. de vsu. q. non. Ratio quia mu-
tatione persone mutatur p̄nlegū. quotiens per-
sona est in immediata cause p̄nlegū. l. j. L. de impo-
lucra. deferit. et l. locatio. als incipit luctatio. s. fin.
ff. de publica. Sed hec non est ratio. quia istud nō
est p̄nlegū. ppter dōtē. sed ius cōe ppter interesse.
Ideo cu ille mutuans nō ppter interesse. sed ppter
lucrū accipiat fructus ex mutuo erit vsurarius. di-
cit tamē Rodo. qd si mutuasset liberaliter et gener
libi silt liberaliter transseret totum ius quod habet

Vſuſa. I.

- in possessione prefata. liceat faceret fructus suos. q̄ eos non recuperet rōne mutui. h̄ rōne liberalis donationis.
- 27 **O**trū emens a genero ius p̄fate possessionis faciat fructus suos. R. q̄ sic nec ibi potest esse vſura nisi fingeret emere eum intendat mutuare. facit pro hoc quod dicam. I. S. brevi.
- 28 **O**trū heredes mariti sine vſura sibi faciat fructus suos? R. fīm. Jo. an. 2 pa. in. d. c. salubriter. q̄ nō. q̄ ratio est diuersa. Nam heredes statim possunt se expedire reddendo illi pignus quod nō p̄t manutus. de iure tua nos. cl. u.
- 29 **O**trū relicta cui heredes obligant p̄fatam possessionem faciat fructus suos. R. Inno. 2 H. Ber. 2. do. anto. in dicto. c. salubriter. tenent q̄ nō. sed cōputabuntur in sortem. facit. l. ticia. ff. de solu. Sit ergo cauta et faciat possessionem vendi v̄l insolutū sibi dari. I. a diuo pio. S. si super rebus. ff. de re iudi. Sed ego credo contrariū. si nō habet aliunde vnde vivat q̄ facit fructus suos liceat. Et etiam tecno q̄ potest recipere certum quid annuatim ab hereditate donec sibi restituat dotem. vt. s. dixi. dos. S. brevi.
- 30 **C**Ex p̄dictis patet q̄ ratione interesse v̄l lucri cessantis v̄l damni emergentis aliquid accipere v̄lta sortem nō est vſura. Sed ad auertendum est quādo interesse euenit ratione lucri cessantis. siue ex absenta vel destructione rei alterius extimatio non debet deduci in infinitum. sed vbi res principalis est extimatio non debet etcedere dupliz rei principalis. sed cōunem extimatione ipius rei. Vbi res nō h̄z cōem extimationē. q̄ alia nō ē q̄ cōiter vēdat. vel vbi res est incerta. vt verbi ḡra captura p̄scū de qua in. l. i. iactū. ff. de ac. emp. 2 ven. tunc extimatio sicut arbitrio boni viri. licet excedat dupliz adeo tamē q̄ in immensum nō excedat. vt. l. i. L. d. sen. que p̄ eo q̄ inter p̄ser. Qū v̄o interesse euenit rōne damni emergentis si hoc euenit rōne omisso nō solū considerat interesse solum intrinsecum. vt ff. de ac. emp. 2 ven. l. si steriles. S. cum per venditorem. Exemplū frumentū nō ē datū emptori i termino. solū considerabitur illud qd̄ plus valuit. quod est interesse intrinsecū nō q̄ animalia mortua sint qd̄ est extrinsecū interesse. si autē interesse euenit ratione p̄missimis. sic tenet de extrinseco damno. Exemplū p̄misisti mibi dare frumentū in tali termio. et p̄terea non prouidi mibi aliter. Et ex quo tu nō decisti non potui p̄nidere. ex quo animalia mortua sunt sic teneris p̄ omissione et cōmissionē. I. falsam promissiōnē saltē in cōscia. Qd̄ intelligo qū aliter si bi. p̄uidisset. si nō fuisset tali p̄missione fraudatus. Tūnd exemplū. Dedit q̄s tignū violati scienter. nec aliquid dixit emēti tenebit etiā de ruina domus et de pensione soluta qd̄ est interesse extrinsecum. vt. l. Julianus. in pn. ff. de ac. emp. 2 ven. Nō tū in infinitū. Qū nō veniet pensio domus p̄ lōgūz tēpus h̄ videt q̄ veniat solū prima pensio. ar. l. in hoc iudicū. 2. l. neratius. ff. de seruo corrupto. vbi corruptor serui tenet nō solū de seruo h̄ de omnibus rebus q̄s asportavit tūc fugiēs. non autem de alijs q̄ postea successive suratus est.

Sextus casus in quo liceat v̄lta sortez exigitur ē 3. q̄ id qd̄ capitū sit rōne pena. Adiuerte tamen fīm. Sc. i. iiii. di. xv. q. ii. ar. ii. q̄ si creditor mallet debitor potius incurre pena q̄ in termio sibi solue esset vſura. Sibi p̄sumit vſura super pena apposita mutuo q̄s excedit interesse de quo dic vt. s. Pēna. S. xii. Item p̄sumit in fraudē vſuraz q̄i apponens penā ē cōsuetus fenerari. I. Julianus. S. idem ff. de ac. emp. 2 vendi. extra de pigno. illo vos. ff. de pigno. ac. l. vel vniuersoz. Itē q̄i per singulos mēses vel annos dī committi. aut. ad hec. L. de vſu. sumpta de corpe. aut. vt nullus nintna agri. In ius dictio tamē aie h̄ apponaē solūm ut ille soluat in termio. q̄ de pecunia intēdit aliud facere tūc et magis cupit q̄ soluat q̄ pena p̄mittat et verisimilit̄ creditit pena nō incurre q̄i apposuit poterit erigere sine vſura. etiā si excedat interesse fīm. Ro. quis interest publice utilitati vt pacta fuent. Si v̄o ponit in fraudē vſuraz v̄l q̄i apposuit verisimilit̄ creditit pena incursum. aut magis cupit incurre pena q̄ soluere. vſurari ent. xij. q. ii. fraternitas. 2. c. in legio. de arbī. c. dilecti. et qd̄ ibi no. Item adiuerte q̄ q̄i nō soluat i termino ppter impotentians v̄l. ppter nō culpā sīna. q̄ pena nō p̄t erigi sine vſura. q̄i vbi nō ē culpa nō dī ē pena. I. sancimus. L. de penis. Ergo erigeret rōe ex crescenti q̄ facit vſuram. d. c. si feneraueris. Itē q̄i p̄te soluit nō potest tanta pena erigi q̄i obligatio ē diuidua. de quo dic vt. s. Pēna. S. xiiij. 2. xiiij.

Quid dī statuto vel consuetudine qua ordinat 3. et missus in possessione lucretur fructus ad rōem quinq̄ p̄ centenario donec sibi fuerit satissimū vel q̄ sibi det insolutū id qd̄ valet q̄nq̄ p̄ tribus. R. Bal. i. l. accepta. L. de vſu. q. xviii. 2. Jo. de Imol. in. l. si finita. S. si plures. ff. de dam. infec. q̄ liceat sine vſura illud accipit. quia illos lucrat ratione interesse. et dicit notari in glo. super. S. si v̄o in auten. de exhi. re. q̄ singularis ē fīm en. Bar. v̄o in. l. si finita. S. Julianus. ff. de dam. infec. 2 Jo. de anamia in c. salubriter. de vſu. 2 Lan. de Ridol. dicunt q̄ talis lis p̄suetudo vel statutū ē p̄ius diuinū et in fraudē vſurarū. Sed ego dico q̄ si tale statutū vel p̄suetudo emanauit in pena vt debitores artent ad satissimū. et debitor ex culpa sua nō sanescit q̄ vera ē opinio Bar. dummo p̄currat recta intentio. vt. s. dī in p̄cedenti. q. nec mirū cū auctas p̄tōris ppter nimia contumacia hoc facere possit. I. fulcīt. S. fi. ff. et q̄. cau. in pos. eat. Si v̄o fit in fraudē et mutans potius velit incurre pena debitorum et bīmōsi sic vera est opinio Bar. et ent vſura. Sportet ergo ad hoc vt liceat q̄ iuste sit missus in possessione nō tū ex ordine. sed etiam ex causa hoc est q̄ in ventate sit creditor. et ppter interesse illud pl̄ accipit. puta. quia potius vellet sua. puta centum q̄ domum que valet centū. xl. aliter illud plus teneret restituere. vt dicimus de pignore in. l. fi. S. sin autē bīmōsi. L. de iur. do. vel ad p̄mīndū contumaciam debitoris super abūdantiam predictam accipiat. puta q̄ ille p̄sumat non vult soluere.

Septim⁹ rōne dubi⁹ recipit v̄lta sortē sine vſura. de quo in. c. in ciuitate. et in. c. nūiganti. de vſu.

Profata emens rem pro minori precio q̄ valeat tempore emptionis recepturus eam tempore quo verisimiliter plus vel minus valere potest non erit vsura. si calus accideret q̄ plus valeret. quia fm glo. i. c. nauiganti. de vsu. tam empor. q̄ venditor equa- liter comodū vel incomodū ex dilatatione expectat. Exemplum emit quis frumentus tempore madij vel oleum et hmoi in quo vna mensura valeret vnu ducatum p̄o vno floreno recepturus ipm tempo re angusti. si est frumentum vel tge natumatis si ē oleū. in quo tpe verisimiliter p̄t valere tatuī min? de vno floreno qntū plus. nō erit vsura. licet valeat plus. Eset bñ vsura si tali precio emeret q̄ verisimili ter minus valere non p̄t vel qd modicuz. s̄ bene multū plus. Qd aduerte p̄ istis qui emunt oleuz ta li precio q̄ parū minus p̄t valere. sed bene multū plus. q̄ vsurarij sunt. Aduerte etiā hic q̄ si ille qui emitt rem recepturus alio tpe cā. credebat eaz plus valere. q̄vis iudicio coi verisimilit̄ sit plus vel minus valitura erit vsurarius minus emendo ppter p̄uentione solutionis fm Jno. 7. 20. Anto. in. D.c. In ciuitate. q̄vis nō teneat ad restōnem. si verisimi liter plus vel minus erat valitura. licet ipse non sic crederet. Similiter dic de illo q̄ vendit frumentū v̄l oleū et hmoi plus q̄ valeat tpe ptractus. vt p̄cium recipiat tpe q̄ verisimiliter p̄t plus vel minus valere si antea nō erat vēditurus q̄ licet. Vñ clarius Sc̄o. in. iiiij. di. xv. dicit. Aut vendēs frumentū tē pore natumatis ponit p̄cium qd tūc valeret et expe citat vſq; ad madij solutionē. et sic misericordia facit. Aut ponit manus p̄cū q̄ tūc valeat. Et tūc distingue. si erat vēditurus i natumitate sic erit vsura. si vo nō erat vēditurus. s̄ veolebat seruare vſq; ad madij. et solū ppter instantiaz req̄rentis vēdit. tūc si ponit p̄cium tale tūc q̄ verisimili i madij p̄t p̄l' valere v̄l'min? nō erit vsura. p. d. c. nauiganti. Si vo ponat tale p̄cū q̄ ponat se in tuto vt in plurib. et illū cū q̄ p̄bit in piculo v̄r in pluribus puts q̄ raro p̄t plus valere. s̄ minus sic cōiter. sic ē vsura. Et i hoc concordat cōiter canoniste in dictis. c. in ciuitate. et. c. consoluit. et. c. nauiganti.

34. **S**i qd si nō ponit p̄cū. s̄ vēdit cū pacto q̄ quātū valebit in madij tantū vult. R. q̄ si. vt dixi erat seruatur. licet. Si vo nō erat seruatur erit vsura. Adiuerte tamē q̄ cū oleū vnu et frumentū et hmoi decrescant illud qd decrescit non poterit sine vsura vendē. Item si necessario p̄ eius p̄fuatione vſq; ad illud tps b̄ret aliq̄s expētas facē puta pul- nerisatōnis aut locatōnis vasor seu dom' et hmoi si ipsas nō detraheret et v̄t vsura. Et ppter dico q̄ p̄fessor dī multū p̄oderare p̄fata. ne simul ristat cūz ipis. Et iō. c. in ciuitate p̄statū merito dicit consulte hoies faceret. si a tali p̄ctū cessarēt. cūz cogitationes hoīm nequeant omnipotēti deo occultari. Rō q̄ tales magis sunt cōtēti ita expedire q̄ piculo suo vſq; ad illud tps fquare. Et enī vt plurimū sunt icēti. si erat fuituri vſq; ad illud tps cū videam? p̄o ppter q̄dā emergētia p̄positū sep̄tū mutare. Et ppter ea ē piculosus p̄ctus. nisi bene clausuletur. Et ma gis dubi? ē calus q̄d nō ponit p̄cū tūc s̄ vult qntū valebit in principio madij vel in mediob. aut in fine

tūc certū sit q̄ totū si habet multitudine. nō po tunisset ita p̄fite in principio vēdere vel in uno die. et cōiter mutet p̄cū. Si tūc vellit tantū quātū valuit plus in madio sic ēt vsura apta. Si vo simple dixit qntū valebit in madio. sic fm iudicū būnum attendet mediocritas. vt nō plus vel minus capiat s̄ mediū ar. i autē. de p̄slibo. s̄. qm̄ etiā nos. s̄ tūc piculosum ē. cū forte venditurus fuisset in illo tempore q̄ minus valuit in illo mēse.

Contrū emēs reddit? aliquis ciuitatis ex guerra angustiata. p̄ vili p̄cio. et demū facta pace lucrat. x. p̄ vno sit vsurarius. R. q̄ nō rōe dubij. l. cū here ditate. et. l. se. ff. de here. et ac. vē. fm. Mo. et Archid. cōsulūt tūc vt inde largas faciat elemosinas.

Contrū mutuās rem cū pacto q̄ eadē res in pondere numero et mēlura sibi restituāt sit vsurarius. exemplū. pura pecunia. p̄ pecunia. marchā argenti. p̄ alia marcha argēti. granū. p̄ grano. vinum. p̄ vino et hmoi. R. fm. Pe. de ancha. in. c. vsuraz. de vsu. l. vi. et Jo. cal. in. d. c. fi. et Rodo. q̄ aut verisimiliter dubitāt q̄ tpe solutō. et tantū minus potest valere qntū plus. aut q̄ nō plus valebit. et sic nō ē vsura nec p̄ctis. vt in. d. c. fi. q̄ sicut creditor tenetur ea recipie si vilior esset facta q̄ ad extimationem.

vt p̄z in. L. vinū. ff. si cer. pe. et no. glo. in. l. si quis clericus. viii. q. viii. q̄ nō ē necesse sit eiusdē extimationis. licet debeat restituī eiusdē hominis q̄litate intrinseca. Id nō peccabit recipiendo p̄ctisiorē quo ad extimationē. Aut verisimili erit p̄ctisior tpe solutō. Et tūc si creditor erat fuiturus. et nō auferret libertatē debitorū liberādi se q̄n̄ velit infra terminū sic licet. Si vo nō erat seruatur. s̄ interim cōstans p̄turns sic ē vsura. Silt q̄ auferret libertatē debitorū liberandi infra terminū q̄vis ēt fuiturus erit vsura. Et his p̄co. Arch. in. D. c. si q̄s clericus. Dicit tūc Rodo. q̄ q̄ erat fuitur? et nō abstulit libertatē debitorū liberandi se. q̄vis iō crediderit. vt se piculo exoneraret. et primū piculo submittet no tūc ppter ea teneret ad restōnem luci de necessitate. s̄. peccauerit et in p̄nia vt restituat sit ei p̄fulendū Lau. tūc de rītol. Monal. Magister frā. de empo. Pe. de ancha. Lar. Job. de ana. in. d. c. nauiganti. et cōiter oīnes. Et ē calus in. l. naue. ff. loca. et hoc patet in sequib. dubijs clariss.

Contrū mutuās pecuniam nauigaturo cū tali pa cto q̄ si nauis cū capitali p̄cileteē nibil sibi teneatur. Si vo res emptas postauerit saluas teneatur sibi pecunia mutuataz cū p̄te luci tradere sit vsurari. Rō. q̄ sic calus ēt in. d. c. nauiganti. Et adiuerte q̄ doc. diuice irsimodstū tex. exponit q̄re est vsura in

- istò casu. tu tamē tene qđ rō est. qđ talis mutuās nō vult mutuare. nisi cū tali pacto suscep̄tōnis piculi. Et ppter grauat debitorē in aliquid plus ex mutuo. Et ideo. vñsa est. Si aut̄ quis liberaliter mutuaret. Deinde post mutuum ad instantiā debitoris suscep̄t in se piculum qđ dī assuratio licite posset aliquā lucri suscipere sine vñsa. Et rō diversitatis est. qđ receptū in primo casu vltra sortē directe concernit mutuum in q̄ ois supbabundantia. p̄bberetur. L. vi. xiiij. q. iij. c. ii. Sz in secūdo casu nō sic. quia nō ppter mutuum sed ppter factū. s. securitatē. vñ est ptractus inniatius iste secūdus vltra mutuum. Itē qđ accipe aliquā p̄ assurcatione licet fm oēs. Ergo mutuum qđ p̄ns q̄s fecit nō facit ē perioris conditōnis. Et ideo tene qđ sine mutuum dedent sine non p̄t licite aliquā recipe. qđn piculuz alicuius rei in se suscip̄t nō ppter mutuum sed ad instantiā debitoris. Si vñ ppter mutuum cogere debitorē vt periculum ei daret cā alicuiā lucri sic esset vñsa. Et sic loquit̄. d. c. si. Et hoc elicio a. d. Lau. de r̄tol. in suis cōtractibus. Et hoc locū h̄z nēdū in suscep̄tōne piculū magis. h̄z etiā cuiuscumq; fm m̄ḡm. Fran. de ampul.
- 39 **¶** Otrū accip̄tētes aliquā p̄ saluo cōducto licite ac cipiāt. R. qđ sic. si duo p̄currāt. Primiū qđ ip̄e nō te neā tenere iurat. vñ vñā securā. Scđm qđ obfuerit qđ p̄misit. Sed si ip̄e forte esset cā talis periculi iniuste vel nō seruaret promissum teneret restituere qđ accep̄t. et vltra dī omni damno sanſacere.
- 40 **¶** Quid de pactis que fiunt inter aliquos cōtendētes. scilicet qđ tale quid erit vel talis fecit tale qđ vel fuit aliis et p̄nūt. x. R. qđ si in buñmodi nō inducitur aliquid turpe. puta votum captande mortis sicut in illis qui ponūt qđ frater talis mortuus ē vel morietur infra annum. sic erit vanus. Si vñ tale turpe inducitur sic erit turpe. et tenebit de bono cōſilio dare lucratum paupēb̄.
- 41 **¶** Otrū. A. qui fideiubet p. B. L. a quo. L. B. pecunia mutuo accep̄t cū pacto qđ vult duos florenos pro centenario fideiūſſionis sit vñſurari. dic vt. s. fideiūſſor. §. xx.
- 42 **¶** Otrū mutuās pecunia Johanni vñſq; ad. x. annos cū pacto qđ si infra decennium mortuus fuerit alter eoy debitorē sit liber. Si vñ sup̄ixerint ambo dabit sibi aliquā vltra sortem sit vñſurarius. R. fm Alex. lom. qđ sic. Rō qđ piculū non excusat ubi cā t̄pis non propriū aliquid plus accip̄t. h̄z ubi non cā t̄pis nōc periculū excusat. Vel dic qđ ideo est vñſurarius qđ ex mutuo erigit obligationē alicuiā vltra sortē licet sub periculo. d. c. si. de vñſu.
- 43 **¶** Otrū ciuis qui mutuat cōitati. lxx. ducatos qđ cōmunitas h̄z ex statuto qđ q̄cūq; h̄ns filiaz vñiā annī lxx. dederit bēat q̄ngētos p̄ ip̄a maritanda si vixerit vñſq; ad. xv. annu. Si vñ aī p̄statū tempus mortua fuerit totū amittat sit vñſurarius. R. qđ sic. qđ i mutuis/veris vñ interpretatis spe lucri p̄ncipaliter factis piculū vel dubiū non excusat a senore. d. c. si. Nec ob. dictū R. in. iij. dī. xv. ar. v. q. v. qđ vult qđ q̄i capitale et lucru stat ad piculū mutuātis licite recipiat vltra sortē. qđ istud ē vñ. qđ piculū cnenit ex nā rei qđ allegat. d. c. si. h̄z in casu isto ē piculuz ex lapsu t̄pis. Et ideo p̄ctus illicitus et vñſurarius.

¶ Quid de illis qđ dāt eccl̄hs pecunia; vt recipiant 44 ab eis certas possessioēs tenēdas toto t̄p̄vite ip̄oz et post mortē debeat redire ad eccl̄ias. Rū. H. of. tenet qđ licet et hoc rōe piculi seu incertitudinis. allegat. l. j. L. de pac. z. l. j. ff. cōdi. et d. nisi bēant p̄iam intentionem. Hōſſre. tenet qđ ē p̄ctus vñſurarius qđ datur pecunia. Secus qđ daret vñā possesſionem eccl̄ie et recipere equivalentē vñſurū vñſuratur vñraq; i vita sua vt post mortē ei ad eccl̄iam ambe cū pleno dñio reuertat. qđ sic h̄z recipe in duplo valentez plus qđ sua quam cofert. Silt si suā et nūc voluerit in eccl̄iam trāſferre oīno vt ip̄se ea nō vñā seu fruā poterit licite ab eccl̄ia recipe possesſionē valente in triplo. vt. x. q. iij. p̄carie. Ego vñ di- co qđ etiā qđ dāt pecunia qđ h̄z dūmō seruet eq̄litas iuris naturalis fm R. in. iij. quol. q. xiiij. ar. iij. qđ talis p̄ctus non ē p̄ctus mutui veri vel apparente sed potius ē cōtractus inniatius qđ magis assimila- tur p̄ctui emptiōis et venditionis. Et ideo si dī licet oportet vt nō appareat qđ h̄at p̄tem meliore. sed qđ videatur eq̄les tam vñdēs qđ emēs alīf etiā illici- tis. Idē dicit R. de eo qđ emē annos reddit⁹ etiā pecunarios. vñ cēstū p̄sionē. vñ p̄dium heredita- rie. vñ ad vñā emētis qđ h̄z. si debita fneat eq̄litas. Et Alex. lom. in qđ suo idem tenet et cōiter oēs doc. pa- risches et canoniste in. d. c. in ciuitate ver. z. qđ In- no. ibidē limitat in redditib⁹ p̄stitutis nō p̄stituen- dis de nouo t̄pe p̄ctus h̄z nō ē rō diversitatis dūmō reddit⁹ sit realiter in re nō ficticie. Idē tenet Inno. ibidē de emptione noīe debitor⁹ qđ licet. facit. l. iube- mus. la. iij. L. de fa. san. ec. Et idem dicendū si p̄ſa- ta emanat in p̄petuū. p̄e. de anche. dicit qđ si reddit⁹ de nouo p̄stituti sunt pecuniales. qđ bñt magnā vicinitatē cū mutuo potius talium emptio dī p̄ct⁹ vñſurarius. Et ē ver. qđ ad p̄ſumptōem. Sec⁹ etiā in p̄ſcia qđ vere emerēt. Rōdo. m̄ dicit qđ qđ emittur redditus ad vñā emptoris qđ m̄ nō ē mutū. ne ven- dens desideret mortem emptoris. Et placet mibi. Rō qđ pactū qđ inducit votū captande mortis nō valet. l. si. L. de pac. z. l. stipulatio hoc mō. ff. de ver. ob. Et ideo p̄bberet p̄missio p̄bende nō vacātis in. iij. de p̄ces. p̄ben. li. vi. Et hoc qđ ē p̄ bonos mores ideo nō dī admittit. l. p̄cta. L. de pac. Qđ m̄ nō est dicendū qđ sit mortale p̄ctū vñdē vel emē ad vi- tam fm se. qđ hoc nō inuenit. p̄bberit si debite fne- tur circūstantie aliter vñſuratus nō qđ possit p̄ſti- tui qđ sumit morte. S. finit. insti. de vñſu. Emē aut̄ vñ vñdē ad vñā vñdōris magis licet. qđ tale votū nō p̄t interuenire. Nec ob. qđ dīxi de emptōe reddi- tū pecuniarior̄ qđ pecunia nō ē vñdibilis. qđ qđ ē mediū venditionis nō p̄t esse terminus. Quia sci- endū ē qđ sic in bonis n̄ris habemus mobilia et im- mobilia. sic et ius vñſurū. qđ ip̄m ius p̄t vendi. sic ipsa mobilia et imobilia. Mō ḡ vñdē pecunia. sed ius p̄cipiēdī ip̄os reddit⁹ pecuniales qđ vñdito trā- sit ip̄a pecunia. sicut ius patronū. qđ vñdē nō p̄t trāſtit vñdita fra qđ illud h̄z. Adverte m̄ qđ si qđ reci- piat centū a Litio vt ip̄e Litius cōſtinuat locabitō rem reddit⁹ annualis maiors q̄ntitas qđ accep̄t vñſu ē. qđ in re nullus est. redditus qui emat n̄s Litio etiā p̄dona qđ soleret locare opas suas ad tāk

43 **P**anno t̄ ipsas vēderet. Sūmilit̄ vsura v̄ q̄ est
gīt̄ plus de redditu q̄ res reddat in fructu de lu-
tro. Qd̄ bene no. q̄ pauci aduerūt. Et attende q̄
talis cōtractus q̄ q̄ emitt̄ redditus possessionis vel
domi cōt̄ sit s̄b p̄ctu emphiteotico siue libellario
et cū pacto q̄ ille qui soluit pensionē possit reemere
et se liberare a dicto censu. vñ d̄ in aliq̄b̄ p̄tib̄ vē-
ditio a ficto et a catba francbi. Et propter ea licet lo-
catio possit fieri pro p̄cio totius redditus quē reddit
domi vel posses̄io. Mō tñ si poterit fieri in illo cō-
tractu libellario, q̄ talis teneat manutē rem suis
erp̄c̄is. l. iij. L. de iur. emph. Et teneat etiā soluē pē-
sionē. Is res peat casu fortuito dūmō maior p̄s non
peat. Secus i cōductore, q̄ nō teneat suis sumptib̄
manutē. l. colon. in p̄nc. ff. loca. nec teneat pētē
re casu sine culpa. c. ppter sterilitatē. de loca. Et idō
si tātū vult de cēsu q̄ntuz solueret cōductor simplex
ē unius t̄ctus et i fraudē vsure. ppter pactū de re
trouendendo. de q̄. i. l. xvij. c. vse. Et ppter ea d̄ ha-
beri respectus nō ad fructus si excedit. h̄ ad q̄ntita-
tem pecunie solute p̄ p̄cio. ita q̄ talis pensio mul-
tiplicata p. xx annos ascēdat ad tolemē extimationē
rei sic locate. Et sic erūt. v. pro cētenario. vt ē ter. in
anē. de nō alie. S. q̄ v̄. et in autē. p̄petua. L. de sa-
fan. ec. et ibi no. glo. Et seq̄t̄ Bar. in. d. iij. et dō.
Bartholomeus cipolla veronēsis. et id si locare sim-
pliciter pro. vij. nō poterit dari ad libellum nisi pro
v. Vñ q̄ cōt̄ grauaf talis in censu iudico cōt̄
contractū talē illūctū et in fraudē vsurari.

45 **V**trium emēs frumentū in herba v̄l v̄nū in vi-
te aut oleū et bmoi aīq̄ sint matura minus q̄ va-
lebūt tpe q̄ matura erit sit vsurarius cuž videatur
mutuū interptatū. Rñ. fm. Bald. in rubrica. L. de
v̄s. q̄ aut p̄ns numeratio ē cā dāni ipsius vendē-
tis et sic ē vsura. p. c. in cinitate de v̄suris. Aut sola
puentio. q̄ p̄ciū nō soluit de p̄ti. Et sic cōtractus
licet non sit vsurarius. est tamen illūctus. Aut neu-
trū est causa damini. q̄ non plus valet frumentum
v̄l v̄nū sub tali qualitate. ppter p̄ctilū cui subiacet
Et sic licet. l. fistulas. S. frumenta. t. l. si debitor. S. ve-
risimile. ff. de p̄ben. em. Hoc intelligo q̄n emē nō
in genere sed determinate. l. frumentū istius agri i
herba. vel v̄nū istius vīce et c.

46 **T**ene ergo pro toto isto. viij. casus melius intel-
ligendo banc regulam q̄ si mutuum sit principali-
ter spe habendi v̄lra sortem nulluz periculum p̄t
excusare quin sit vsura talis cōtractus. Si v̄o ma-
tuū sit liberaliter. et postea ppter periculū aliqd ac-
cipiē excusat.

47 **M**onstru casus est ratione administratiōnis. pu-
ta tenebatur quis collocare pecunia alterius in em-
ptione prediōz ut tutor vel in aliud fructuosum et
nō fecit ille cuius erat pecunia poterit tantuz v̄lra
principale accipere quantum lucri habuisset veris
militē si ut debuit collocasset. l. tutor qui reperto-
rium. S. si post depositionem. ff. de admi. tu. Et fa-
cit p̄tra prelatos qui possunt acquirere ecclie et nō
faciat. vij. q. iij. quicunqz.

48 **D**ecimus casus est ratōne hostilitatis. Mā quē
possim perfiqui gladio et bonis spoliare iuste pos-
sum etiam licite vsuras ab eo extorquere. xij. que-

stione quarta. ab illo dūmmodo nō sit scandalum
alijs.

Vndecim casus rōne ostentationis. Exemplum 49
do tibi pecunia signata ad ostentationē vel etiam ad
supponendū pigno ita q̄ volo illā met quaz tibi
dedi in nōero mibi restituas et v̄lra cā aliquid lu-
cri. Mā talis p̄tractus h̄ cum nō sit mutuū. h̄ poti⁹
locatio. vt no. glo. in. c. si feneraueris. xij. q. iij. et
d. c. cōquestus. et facit. l. iij. S. ol. z. l. se. ff. conmo. Lō
cordat. S. co. in. iij. d. x.

Quodēcimūs ē rōne alterius cōtract⁹ a mutuo 50
vero vel interptato. Nam in solo mutuo vero vel
interptato cōsistit vsura. q̄n aliquid supra sorte. id
ē mutuatū erigat q̄ v̄sus rei i mutuo nō ē separat⁹ et
plūmatōe ip̄ns rei mutuate seu dñio. Ideo eti-
gēs aliqd v̄lra sorte rapit v̄sum. et sic d̄ vsura. nō
sic in alijs cōtractib⁹. Et q̄ aliqui cōtractus appare-
ter nō videat mutuū. et tñ est salē interpretatum p̄-
pter ea de multis questionib⁹ subinserā que sūt i d̄
uersis p̄tractib⁹ a mutuo apparenti.

Et primo circa cambia. Item q̄ omnia redu-
citur ad tria. s. realia soluz. et secundo ad realia et per
lras et tertio ad siccā.

Co Cambio reali solū. Vtrū cambiū reale liceat 52
quando ratione eius aliquid lucri accipitur. et q̄n
quis habet ducatos in auro velle monetas. vt ba-
bens moneta velle autē vel alterius generis pecu-
niā camporū vult tñ pro ducato vtrum sit vsura
rūs. Et q̄ nō q̄ nō p̄t cē mutuū in cap̄sore in hoc.
vñ minuere sorte nō p̄t esse vsura. h̄ bene augere.
ter est no. in. l. rogasti. S. si tibi dederō. ff. si cer. pet.
posset bene esse iniusticia q̄n excessiuū lucrum acci-
peret respectu laboris. Et licet quidam dicant licere
camporib⁹ solū q̄ de hoc faciūt artē nō alijs tamē
ego nō video rōem diversitatis cur nō possum ex-
timare labore nūc rōnis vnius ducati vñū soliduz
sicut q̄libet alijs. Tamen est verū q̄ aliquid plus
p̄t rōnabilitē accipe illi q̄ de hoc faciūt artē q̄
maiores labores portant cē semp̄ sint parati.

Vtrū cambiū reale et p̄lras liceat. et sit duobus
modis. primo hoc modo. Ego habeo hic Janie
centū aureos velle q̄ mibi rūnderē rōne p̄uenio
cuž cap̄sore ut faciat mibi lras q̄b̄ denē mibi. xij.
soluz reliquū increat. Rñ. fm. Bald. in. c. j. de plus
peti. q̄ licitus ē talis cōtract⁹ et necessarius iuregē-
tū mūniū naturali rōne. eo q̄ camporū subit peri-
cula viaz et dāna mūcioz. p̄sones opariū et salari-
orum factoz. vt no. in. l. piculi. ff. de nauti. feno. t. l.
traiectice. in p̄n. ff. de ac. et obl. t. l. q̄ rōne. S. i. ff. de
ver. ob. vii si aliquid lucrat hoc ē iustū cum indu-
stria accedit rei licite. l. si heres. ff. ad. l. falci. p̄ter et
numeranti mibi decēm licet pacisci q̄ ei nō reddaz
misi nouē cū nō possit esse vsura minuere sorte. secō
bene augere vt dictuz ē. Posset tñ esse iniusticia q̄n
excessiuū lucru caperet respectu laboroz et expensaroz
et piculi. vel q̄n pecunias non bonas darent. sit se-
cundo mō cambiū p̄lras et reale hoc mō. Est v̄lra
mōtanus q̄ habēs mille ducatos venetos et inten-
dens ferre eos venetiarib⁹ plus valēt et ibi expen-
dere inuenit camporū ē in sua patria habētem tabu-
lam cambiū venetijs et tradit ei ad forū cambiū ve-

netiarū. ut ſibi venetijs reddant. Talis cōtractus pōt eſſe licitus. tē qm̄ nō intēdit. ppter pno: tradiſionē habere lucru h̄ rōne patre illud reportat. Si vō ex hoc q̄ pnius tradidit ultra montes q̄ recipiat venetijs intendit lucrum habere erit vſurarius cum pno: tradiſio inducat rōnem mutui t spe habendi ultra ſorū. t ſic erit vſura.

54 ¶ Vtrū cambiū ſicū ſit licitū. R. q̄ nō. quia dicit ſicū eo q̄ in veritate eſt ſicū a charitate proximi t ſiccat animam a gratia dei. t ſit. viij. modis. Primo hoc mō. Recipio florentie a campſore decez libras grossoz que tūc valent centū florenos cu: pacto q̄ tenear ip̄i campſori tantū dare qm̄tu inſra decem di es poſt celebrati ptractū valebit librae grossoz ve netijs. que aliquid valent plus aliquid minus. t hec binc ad mensem receptionis eoz. vel ſi plus vult te nere de mense in mensem renouatur modo predi cto. et tale cambiū eſt illicitus t vſurarius con tractus. quia ē ibi mutui cu: ſpe habendi ultra ſorū. q: h̄ aliq̄ minus valeat. tamē ut in plurib: plus valent nec excusat propter periculum. vt. ſ pauit terra. eſt clarus habēti oculos cordis in dicto c. fi. de vſu. Et talis contractus eſt ad periculi emittātū expiencia teſte que eſt omnī magistra. c. q̄ ſit. de elec. lib. vij. Et q̄ ſit illicitus cōmuniter tenet a doc. Secundo ſit hoc mō. Habeo hic Janue centū aureos t trado eos Petro. t mihi totidem reſpon dere faciat hinc ad mēsem rōne vbi plns valēt ve riſimiliter t credit. Et ſimiliter vſurarius eſt. q̄ eſt mutuum cu: ſpe habendi ultra ſorū. c. conſuluit. t. c. in ciuitate. de vſur. Tercio ſit hoc modo. Habeo hic Janue centū aureos quos. d. Petro indi genti v̄mibi respōdere faciat a Londres seu Bruges hinc ad tres menses alterius generis moneta: pñta tot libras de sterlin t bmōi. Iste contractus cōter eſt vſurarius fm Mo. t Hōf. quia cōter fit ut inde lucretur. Et h̄ aliq̄ſi nihil lucreſ tamē in ex timatione habet lucrum. Et ſic cu: ſit mutuum cu: ſpe habendi ultra ſorū eſt vſura. Hecrō periculi ex cuius abſit dicitur eſt. Idem die. qm̄ Janue exiſtēs emittur rōneles recipiēde in francia in talibus nū dinis fm Alix. lō. cu: tales emant plus vel minus fm tpiſ dilatationem. t intendat lucru qd̄ cōter eniuit. Quarto ſit hoc mō Janue exiſtēs dat certam monetam aliqui vt ſibi reddat in ſentis Lugdunij tempe ſerie que ibi ſiet. verbi gratia. extimat hic Janue ſicutum. xxvij. t ſic dat tantam monetam ad rō nem. de. xxvij. pro ſcuto q̄ ascendit ad ſcutos centū q̄ ſicuti in Angduno vt plurimū valent. xxx. v̄l ſaltē plus. de. xxvij. Idem die de hinc neapolim ad tot carlinos p̄ ducatis t biuimodi ſim Mo. na. ſunt vſurarij allegat. c. ejacis. lxxvij. disti. t dicto. c. fina. de. vſu. Quinto modo ſit ſic. Ego indi geo pecunia hic Janue quero mutuo t non inuenio niſi hoc pacto q̄ recipiam ad rationem cambi oum de Londres vel Bruges cum ego accipies non babeam banchum in Londres vel Bruges nec mutuans. Ideo mutuat iſto modo. quia velit deſerre ſuas pecunias a Londres. ſed vt ſic lucre tur ex tali contractu nunc de Janua ad Londres. t de Londres ad Januam. Et ſic patet q̄ non li

cer. Unde dic q̄ eſt vſura. ſit t ſexto modo pelli me. Et dicitur cambiū recambiū. t ſit hoc modo. Ego indigens pecunia hic Janue quero aliquem q̄ mihi mutuum det. Et aliq̄ſ qui dat mutuum ad rationem cambiorum de Londres cu: pacto q̄ ſcri bat literas. t tamen non mutuit. ſed ipſas retinet t fm q̄ lucratur cambia in eundo t redendo ita ac cipiet ultra ſorū. t vſurarius pellimus eſt. Se ptimo modo ſit cambiū in romana curia quod quidem eſt vſura clara. licet ſub cambio pallient t ſit ſic. Clericus cōſecutus de nouo aliqd bñſiciu: p expeditione bullaz ipius indigens pecunijs petiā campſore ſub mutuo certam ſumma: pñta centum ducatos reſtituendos in patria. pñta turone hinc ad ſex mēſes monete ibi currēt t qui pñat cā plo: ſtatuerit. mutuat cāpſor. h̄ ultra cambiū cur gens et varietate valens monete in duerſis locis erigit. v. vel. viij. p cētenario tales campſores vſurarij ſunt incubitanter. Et h̄ quida: conati fuerint deſenſare q̄ licet pōt fieri tale cambiū ſic cum pa mo ſecondo tercio quarto qm̄to t ſexto modo dictū. Dicēdo q̄ nō eſt cōtractus mutui. h̄ pñmutationis v̄l emptōis ſen pñtus innoiat ſalte. t lucru pñueni at rōne dubij vel patrie. Ideo non pōt eſſe vſura. Sed contra ipos eſt termis dicti capituli ſi. a contra rio ſenſu vbi dī. Ille que q̄ ſi qui dat decem ſolidos ut alio rge totidem ſibi granū viii vel olei mēſure reddant. q̄ licet tunc plus valeat in vtrū plus vel minus ſolutionis tpe ſint valiture veriſimiliter di bitat non debet ex hoc vſurarius reputari. beci. Ergo a contrario ſi veriſimiliter plus pñmeretur valiture tpe ſolutiōis eſſet vſurarius. Et ſic cōtractus v̄l emptionis v̄l pñmutationis aut ſaltē pñtus inno matus. q̄ ſi dat pecunia recepturus granū t bmōi. q̄ magis diſtāt a ducatis q̄ ſterlin. ppter tene in cubitatem q̄ eſt cōtractus mutui interpretati cu: ſpe habendi ultra ſorū celebriat. Necob. q̄ ali q̄ minus. q̄ ut plurimū t in extimatione intēdit lucru t inſit. Et licet. Arch. flo. in ſumma tenet q̄ tales ſoli ſunt vſurarij mentales. Tu in eos dicas eſſe vſurarios etiā reales. q̄ mutuum petenti nō volunt dare niſi cu: iſto pacto. Et ſic patet q̄ ſunt vſurarij mentales t reales. vii. Moſt. t Hōſſe. dicit tales vſurarios quātūcti q̄ ſub ſpe pñmutationis emptionis vel alterius cōtractus pallient. t oīb: ex traſilioſe ſunt. q̄ de nūdinis ad nūdinis tales cō tractus faciunt cu: excedat centesima ſim Moſt. cu: q̄ pco. Alix. lem. Et iſi pñtus in quo nō dicerē con tractū vſurariū nec illiciū. videlicet. Et aliq̄ſ q̄ vellet ire de Janua Londres p negociaſione nollet ſecum deſerre pecunias ppter pericula q̄rit ali q̄em det ſuas pecunias hic Janue qui faciat ſibi respōdere tuncē londres. ſed quia ppter abuſuz pñtator mercator ſi non potest preſcribere determinate quer libras de ſterlini valeant ſue pecunie accipit litteras ſim curſum cambiū a qdā hic Janue cu: de dit ſuam pecunia t inde lucrat aliq̄d. Dico q̄ ſi iſte nō ideo h̄c dat vt inde p cambiū lucreſ. ſed ſolū vſurarij pecunias londres habeat. q̄ tale lucret ſibi adueniens nō faciet cu: vſurarij. cu: adueniat ſibi pñtus iſne incertitudinis ſeu patrie qd̄ exi?

sat ab vſura, qñ mutuū non sit spe habendi vltra ſonē. Si tñ pollet ſcire p̄ciū ſue pecunie p̄cile, et ſic habere, et vellet bmoi lras cambijs, eſſet vſurarius. quiam intenderet lucru ex mutuo nec incertitudo eum excusaret dicto capitulo ſi.

55 ¶ Vtrū deponēs pecunia apd camporē vel mercatorē vel artifice p̄ qua qz negociat dat deponēt certū qd p̄ centenario licite recipiat? R. fm Bal. in. l. i. L. p̄ ſocio. Aut talis deponuit in ſpē, et tñc qz illicite vſus ē pecunia deputa teneat orne lucru reſtituē deponēt, qz ex re illi locupletioꝝ factus ē ar. I. q ſine vſuris. ff. de nego. ge. Sed ego nō credo in pſcia qz teneat de neceſſitate per ea que dixi Restitutio pmo de lucro qz vſurarius pcepit et pecunia vſuraria, qd non teneat, reſtunere. Aut vſus est lici te, qz deponuerat in numero, et tunc ſi deponēs nō habuit animū fenerādi, et campor liberaliter dat vel ex quadā equitate ſic licite recipie pōt ſine vſura. Si vo dat ex qdā neceſſitate credēs ſe obligatū excusat deponēs qdī bona fides durat. ſ. credēs qz liberaliter dedit. Nā obligatio antidotoꝝ iuſtam parit receptionē p̄ errore ſoluti. I. ſi testamento. S. i. ff. de fiduci. Si vo deponēs habuit animū aliquid babendi lucri, ſic vſurari⁹ eſt, qz verū mutuū ē cuꝝ ſpe babendi vltra ſonē cū ſit in numero nō in ſpē niſi deponiueret rōne ſocietatis cū piculo ſuo, ſed q ad reſtitutionē dic vt ſ. Reſtitutio pmo in verbo vſurarius.

56 ¶ Vtrū deponēs pecunia dotalē apud mercatorē ita q ſit ſalua et recipiat aliquid de lucro ſit vſurarius, vide ſ. dos. S. xj. et ſocietas. j. S. vij.

57 ¶ Circa contractū emp̄tois et venditioꝝ, qz ſepe interuenit mutuū verū vel interptatū. Ideo plura queruntur.

58 ¶ Vtrū mercator ſeu artifex ſit vſurarius qui illi qui ſtatū ſoluīt rey vendit p̄ minori p̄cio qz illi q nō ſoluit incōtinenti. h vult terminū? R. pluppono pmo qd dicit Sc. in iij. dif. xv. q. ij. z. Ric. in ii. quol. q. xxij. artic. iij. qz pefatio valoris rerum vſualū nō pōt fieri a nobis niſi p̄ conjecturalē ſeu p̄babiles opinionē. Et hoc quidē nō punctualiter h ſub quadā latitudine eq̄litas. vñ pu⁹ excessus equalitatē illa nō corrumpt. h tunc ſolum qū ē ibi tantus excessus qz ineq̄litas clare videtur. Et talis excessus ſēm vicioſum reddit. Et hoc p̄ ſuppoſito R. ad. q. cū diſtinctōe. qz aut talis venditor non excedit pſata eq̄litas latitudinē cum illo q vult terminū, licet p̄ minori daret ſi ſtatū ſoluīt p̄ciū. Et ſic non eſt vſura. Exemplū extimat pefia talis panni ab aliqbus. z. ab alijs. xj. ab alijs. xij. ſtatū ſoluēti libent daret p. ix. vel. x. nō ſoluēti vult. xij. nō eſt vſura cū nō excedat rōne tpiſ equalitatē la titudinis iuſti p̄ci. Si vo pſata latitudinis eq̄litas trāſcenderet; utputa qz vellet. xij. vel. xiiij. ſic eſſet vſura. c. conſuluit. de vſur. Idē die de eo q nō vult progare termimum debitorū niſi aliquo dato d. c. conſuluit.

59 ¶ Quid ſi ex inueterata mala cōſuetudine et paucitatem pecunie currentis cōter vendit ad tpiſ plus qz inuenire poſſet emp̄torē ſtatū ſoluētē? R. ſ. S. Tbo. in qdā. q. et ſura. obdo. in ſuis cōtractibꝝ q

ſi tales ſolū hoc faciūt vt iuſtu p̄ciū extorqueat nō erunt vſurarij, vñ ne decipiant. attende ſi pecuꝝ occurrens ſit iuſtu an nō. Et hoc tibi demonstrare poterit ſi attendat an mercatores ſi venderent tali p̄cio cōſideratis laboribꝝ et ceteris debitū lucrum cōter reportarēt. qz ſi ſic eſſet plus nō poſſet vendi ſine vſura. Si vo nullū lucru cōter haberet ſic eſt clarū. qz nō eſt iuſtu p̄ciū. illud qd taxat de pſenti ſoluenti. h hoc p̄ueniat potius ex numia cupiditate pecunias habētum qz tali p̄cio volunt emere. vt poſtea mō ſuo vendant. Et ideo ſi plus vendit illo p̄cio ad tpiſ dūmodo iuſtu p̄ciū nō excedant qd deberet valere. ſi talis corruptela nō eſſet; nō eſt vſura. qz nihil vltra debitū erigunt rōne tpiſ. Ad uerte etiā qz ſi qz eſſet in tali loco in qz cōter ementes nō habet pecunias. h emunt ad tēpns poſſet vēdere aliqd plus iuſto p̄cio occurruē ſine vſura. R. qz mercator pōt magis extimare mercantiam illā qz tardius expendit qz que citius. Et iō ſi plus aliqd vendit ſolū babendo respectum ad lucrum qz rōnabilitate deberet reportare et tali negocianōe nō ex tpe. nō cōdēnabo eos ſi tñ pl. lolū vēdit ad tpiſ qz moderatū lucru reportat pefatis laboribꝝ et expensis et ceteris bmoi. nō haberet m̄ locū iſtō in illo qz defert aliqz merces ad aliquę locum vbi credebat multū vendere et lucrari poſſe ppter eoz raritatē. Sed qz alie multe ſupuenerūt videns qz nedū lucru. imo dānū reportaret ſi venderet p̄cio occurruē vendit ad tpiſ plus vt ſic non patiat dānum; qz hoc eſſet vſura. Sicut enī noluerit minuere de p̄cio ſi nulle alie ſupuenerint. ita adueniente habundātia rōne tpiſ non poſterit aliquid plus vendere. Hac in caſu iſto hz locū illud qd dicitur. Reſ tantū valet qntū vendi pōt. I. j. ſ. ſi heres. ff. ad trebel. z. l. q̄rebāt pmo R. ff. ad. l. ſalc. z. l. ſi. qz vrore. ſ. vlti. ff. de fur. Sed in caſibꝝ ſuperioribꝝ limitat verū. qz reſ tantū valet qntū vendi pōt. ſ. ſi p̄dicta abuſua nō obſtarent. Et ita riſdit Tbo. ſcda ſcde. q. lxxij. ad. l. p̄cia. ff. ad. l. ſalc. Obi dicit p̄cia reū nō ex affectu ſingulorū. h cōter fungatur dicit verum. niſi affectio ſit rationabilis ex parte venditoris. vt eſt in predictis duobus caſibus non iſto vltimo.

¶ Vtrū vendēs rē alicui qz pecunia iudiget vt ita 60 ſum reemāt p̄ minori p̄cio ſit vſurari⁹? R. qz ſic. qz perinde eſt ac ſi pecuniam mutuaret. Et iſte eſt p̄tractus pefum⁹ qz dicit ſtoch et biſtoch. qz cōter plus vendit. Et ſic vñ gladiū inſigunt. et poſtea minus reemunt. Et ſic alii gladiū impoſunt. Si tñ ſimplici qz vēdidiſſet, p̄ iuſto p̄cio nō cogitā ſreemere. et emp̄tor nō inueniēs emp̄torē veller vēditorū vēdere p̄ minori nō eſſet vſurarius minus emendo. ſed poſſet eſſe inuictio et cōter in eo accidit. Et ideo ilicitus contractus.

¶ Vtrū vendēs rē ad tēp⁹ pl. qz cōi extimatione 61 valeat. h tñ plus valet vel valore naturali vel. pp̄t utilitatē ementiū. vel qz erat multū utilis vēdenti et fm̄ illud erigit p̄ciū ſit vſurari⁹? R. fm Sc. z. Ri. vbi ſ. et Tbo. ſcda ſcde. q. lxxij. qz reſ nō pōt extimari vt tali p̄cio vēdatur ſalua iuſticia. Nec fm valore naturali. qz ſic muſca valeret plus qz

A

Vsura. I.

totū aurū mundi et oīa ināata. Nec fin' vtilitatis
ementiū. q; sic herba medicinalis vel potio q; val-
alicu ad liberationē a morte precio inextimabili so-
ret vendēda. Sed oportet extumēt cōi extimationē
fin' q; dictū ē in. lir. §. Et ideo si pl' tali extimationē
vendere rōne tgis erit vsura. Si nō rōe tēporis h
atīo respectu erit iniustitia nisi vēda scienti et vo-
lenti. vt s. cōptio. §. vii. Bene aut̄ posse plus ex-
timari q; valeat res cōi extimationē sine vsura rōne
ap̄ie vtilitatis. puta habeo rē multū mīhi vtilē ex
q; multū mīhi p̄ficio et ex eius absentia multū dā-
nificabo. p̄terea liceret instantē postulant̄ eaz sibi
vēdere nō qntū valet cōi extimationē h qntū est mu-
bivulis et qntū extimat̄ dāmū ex eius carēta. Et
ideo nō esset vsura q̄m̄is interueniret tēp' solutio-
nis fiende. Rō q; res salua iniusticia p̄reft tali p̄cio
vendi. Et iō plus qd accipit nō accipit ex tpe h ex
natura rei. h quo ad apparentiā videat vsurarius

62 ¶ Otrū vendēs vīnū vel frumentū et bīndi p̄ p̄-
cio qd currit cuī pacto nī. q; si plus v̄sq; ad p̄alcha
valuerit illud plus vult. si vō minus nō vult mu-
nere precū sit vsurarius. R. q; sic facit. l. pe. L. d.
solū. et. l. q; bona. S. si q̄s. ff. de dā. infc. not. Archi.
xiiij. q. iiiij. §. i. et. H. in sum. facit. l. si non fuerint
S. aristo. ff. pro socio. Hoc intellige q; sit vsura q̄
tale pactū facit rōne dilationis solutiois. aliter esset
iniusticia nō vsura. vii. Scō. in. viij. dist. xv. q. ij. ar.
ij. ponit duas regulas circa hāc materiā obseruan-
das. Prima est q; vendēs nō vendat t̄ps. q; nō est
suū. Scō. q; nō ponat se in tuto de lucro vel semp-
re vt in pluribus. aliter est vsura.

63 ¶ Otrū emens a Jobanne centū q; debet habere
bic ad tres annos a petro seu p̄ legato seu pro ficto
mōlēdiū v̄l' q̄lterē q̄z. p̄. xcv. q; nī soluit de p̄tū
sitosurarius. Rū. q; aut ad instatiā Jobānis emit
aut sponte. si ad instantiā Jobānis solū. et p̄terea
minus emit q; extimat verisimiliter interesse suū.
puta q; volebat de ipsa pecunia negociai negotia-
tione q; verisimiliter lucratus fuisset t̄ps deductis
periculis et laboabus. vel q; tantū minuit qntū ex-
timat labore in rehabendo et picula et bīndi. sic nō
est vsura. Nā nostra interest litib; et sumptib; nō
verari. vt in. l. minoibus. ff. de minoribus. Si vō
sponte et p̄cipaliē facit p̄pter lucrū et minuit p̄cū
solū. p̄ter hoc q; nū soluit vt in futura rehabe-
at plus p̄pter p̄maturā solutionē. sic est vsura. c. fi.
de vsu. Et in hoc conuenit Jo. an. in addi. ad spe.
Nec ob. illud qd dicit plus soluit qui ante t̄ps sol-
uit. insti. de ac. §. plus. et de plus pe. c. i. q; illud est
verū in eo q; ante t̄ps soluēdo patēt aliqd interesse
et ideo cogens eū plus petit. Onde ista plus peti-
tio sine sit respectu tgis. q; cum obligēt hinc ad an-
num solū. et nī hodie exigēt. sine sit respectu rei. pu-
ta qd debet tpe mēsis petit tpe anteriori. q; pl' va-
let. sine sit respectu loci. puta quod debetur in uno
loco petit in alio. sine sit respectu cause. Exemplū
vt qd debet. alternative vel nō est obligatus petēt
determinate. tñ solū p̄t diminuere q̄tū extimat
interesse suū verisimiliter. sine lucri cessantis. sine
damni emergentis. als. p̄pter p̄maturā solutionē
diminuere de p̄cipaliē esset vsura. fin' Tbo. scō.

sedē. q. lxxviii. in responsione ultimi articuli. Idez
dic de illo q; vadit ad artifice debitorē mercatorū. p̄
panno de centū q; debet hinc ad annū et facit sibi
dari. recō modo ab artifice et ipse se obligat soluere
centū in termino mercatorū fin' predictā distiūcio-
nem. Adverte til q; si talis pecunia seu debūtū esset
litigiosum nō liceret emere. de quo dic vt s. cōficio
actionū. per totū. Itē si es̄ mutuū vel comodatū
factū alicui v̄sq; ad tres annos. et superueniret ca-
sus in q; mutuās vel comodās indigeret et vellet se
bi restituī non liceret comodatario vel mutuū acci-
pienti aliqd minuere. p̄ interesse suo. q; simile in-
teresse incurrit mutuās et comodatō nec aliunde
puidisset vt ipm euaderet si talis comodatō vel
mutuans non subuenisset. Et sic intellige et limita
lā rebus. ff. como.

¶ Otrū emens pagas. puta de. lxxviii. ad rōnem 64
de. xv. solidis p̄ libra q; sic est cōis eorum extima-
tio. Janue sit vsurari⁹; et postea sit habiturus ve-
risimiliter hic ad duos annos. xx. solidos p̄ libra⁹.
Rū. Quidā multū errantes conati sunt simplicit̄
asserere nō esset cōtractū vsurari⁹; h̄ solum turpe lu-
crum. Aliq; etiā dixerunt q; licite sit. Moti primo
q; talis nō est p̄tractus mutui h̄ emptionis in quo
vsura esse non p̄t h̄ solum iniusticia. Scō. q; inest
periculis et labori in rehabendo. Tercio q; cōis ex-
timatione non plus iudicat valere. Quarto q; sicut
plus valet fructis maturis et perfect⁹ q; acerbus
ideo licite quādō est acerbo minus emit. Sed cer-
te iste rōnes nibil valent. q; licet formalē sit cōtra-
ctus emptionis. m̄ equivalenter est mutuū cū spe
habēti. ultra sorte qd sepe cooperat̄ sub contractu
emptionis. vt patet in. c. cōsuluit. et. ca. in ciuitate.
et clarius in. c. fi. de vsu. Nec labo; seu p̄culū excu-
sat. q; verisimile nō est. q; nō habeat totū et sine oī
labore in tpe. Ideo minutio p̄cū sit solum tgis. qd
p̄t̄ quia qntū plus tarde habēt solui tanto minus
emunt p̄pter prematurā solutionē. Et cōis extima-
tio est corruptela pater. Est memoria hominū q; re-
colunt q; sub coi extimatione cadebat q; cōtractus
vsurari⁹ effet. Et sic p̄seuerassent nisi fuissent qui
dam magistri in theologia nō bone p̄scie q; sine oī
fundamēto iuris immo h̄ ter. apertū a p̄trario sen-
sū. in. c. fi. de vsu. licet̄ esse cōsuluerūt nō intelligē-
tes q; licet fruct⁹ agrestis minus possit emi q; na-
turus. nō tñ minus q; qñ cōputatis p̄culis semp
plus sit valuturis q; emat. quia etiā si emat tanto
minus p̄pter p̄maturā solutionem q; verisimiliter
plus debeat q; minus valere certe vsura erit. per
ter. clarum in dictis. c. p̄ allegatis. Si d̄ ergo licere
oz q; p̄p̄t p̄maturā solutionem nō mūns ematur.
q; nō possit etiam min⁹ valere. immo plus dicit. d. pe.
de anche. in disputatione montis floētie q; si q̄s
emeret ad duos vel tres annos imprestita v̄l' loca p̄
dicta et p̄cipet magis q; dedit q; effet vsura. q; nō ē
vere cōptio cū redditus sit de proximo reuersur⁹
ad venditorē. nec locatio. q; pecunia statim soluit
p̄ alia pecunia. unde accedit ad h̄cū mutuū. Et
p̄terea mīhi vidē dicendū sicut de easū p̄cedēti
q; si q̄s ad instantiam amici emit pagas p̄dicas q;
ponis vellet negotiari cum suis pecunias q; talia

emere q̄ poterit tāto minus emere q̄ntū; et nūmat verisimiliter interesse suū. Propter periculū vero vel labore non credo posset plus de vno solido mūnere cū iudicio cōi non extumetur aut valde modicū quid. Si vō quis ideo emit p̄fatas pagas ut sic lucret. vsurarius est. Et sic serua in cōscia. quia non inueni qui possit aliter determinare q̄uis ad vocatus fuerim corā doctorib⁹ et magistris p̄ ista materia. Concedo tñ q̄ formaliter nō est p̄tractus vsurarius. Et bene equivalēter. et in re et in cōscia et quo ad deum. sicut in simili dicitur in. d.c. in ciuitate. et c. fi.

65 C̄ sit aliis contractus qui dicit emptio scriptarū bāchi qui sit hoc modo. Debet quis habere in bācho talis campsonis centū; sed quia campson nō te-
natur soluere nisi hinc ad tot dies vel menses ven-
dit ista septam. Hoc est ista centū p. xv. alteri sta-
tim soluent. De quo dicit de superiori casu dictū est.

66 Otrū emens p̄dū vel domū cū pacto de retro-
uendendo v̄sqz ad tot annos. vel semp faciat fru-
ctus suos sine sura tempore medio ante q̄ recom-
peretur. Respon. q̄ sic si bona fide absqz fraude
ematur. hoc est q̄ in veritate intendat emere. et so-
lum pactum de retrouendendo facit ex complacē-
tia venditoris. et q̄ potius vellet ne reemeret h̄ si
bi libere dimitteret. Et quod liceat p̄z per. l. si fun-
dū. l. de pac. inter. emp. et ven. t. l. quotiens ff. de
indic. adiec. et tenet. H̄ug. sequit Archib. in. c. pleri
qz. xiiij. q. uij. et Inno. Joh. an. et cōter doc. in. c. ad
nram. de emp. et ven. Si vō emeret in fraudez q̄
intendit mutuare nō emere. et si crederet vendito-
rem nō reemptū non emeret sic esset sura pal-
liata sub tali venditiō. Et sic presumū fin. doc. in
d.c. ad nostram. ex trib⁹. Prima q̄n precū est mo-
dicū respectu rei. facit. l. q̄uis. S. cū esse. ff. ad vel-
ley. et hoc maxime q̄n poluit pactū q̄ nisi redimat
infra certū t̄ps non possit postea reemere. quia vi-
detur pactum. l. comissorie s. mutuase. puta centū
et recepisse pignus de centū. xxv. ita q̄ nisi redima-
tur infra tale t̄pus sit amissum. Dux est q̄ res nō
tūnavalet si vendiciatur cū tali p̄dictōne q̄ semp possit
reemi q̄ si venderec̄ simpliciter. l. fundi partē. ff.
de p̄tra. emp. Scđo p̄sumū in fraudē. q̄ nō sit pa-
ctū vt restituat aliquid plus q̄ fuerit p̄cū. vt no.
in. c. illo vos. de pigno. et d. Anto. in. d.c. in diocesi
de v̄su. Tercio si emptor cōsuevit exercere suras
l. q̄ si nolit. S. q̄ assidua. ff. de edil. edic.

67 Otrū emens cū pacto de retrouendendo appo-
nens clausula; q̄ nō vult possit redimere ante q̄n
quennū vel decennū sit surarū. Rū. H̄os. et
Joh. an. in. d.c. ad nostram. in nonella tenet q̄ pre-
sumitur in fraudem sura. Sed ego dico q̄ si hoc
facit bona fide. puta quia vult impinguare posse-
sionem que pinguedo non consumuntur v̄sqz ad
tot annos. et p̄terea non vult reemant. nisi sibi alio
modo velit satissimere de expensa sic licet. Si vero
fit in fraudem vt lucretur fructus ex pignore simu-
lato. sic est sura.

68 Otrū emens cū pacto d̄ retrouendēdo et locā
venditorū p̄ certo affictu sit surarū. Respon.

q̄ nō si sine fraude sit vt dictū est s. Esset tñ illicit⁹
si et pacto comodū vel incomodū excepto consti-
tuto affictu pertinet ad venditorē. Nam hoc ē cō-
tra naturam emptoris cū rei empte comodū v̄l in-
comodū debeat pertinere ad emporē. l. illud. ff. de
pi. et co. re. ven. nū affictus esset ita modicus. q̄ vē-
ditor reuelaretur in illo i quo grauat p̄tra naturaz
cōtractus. Itē reddit⁹ illicit⁹ q̄n ipse venditor nō
possit se q̄n vellet ab hm̄i cōductōe liberare. quia
cū talis obligatio vendicet partē precij. d. l. partem
fūdi. et emptor solū iustū precū istam obligatōem. Et idē dic
similiter si vellet q̄ obligare se ad condicendum
q̄ eset illicit⁹ nū in alio alleuiaret. cōductorem.
Presumitur tamē surarū ex predictis in antep
cedenti. q. et etiā quando p̄pros fundos venderet
ad hm̄i contractus faciendo cū non p̄sumatur
incontinenti velle contraria agere. l. nō ad ea. ff. de
condi. et demon.

69 Otrū emens t̄pe messiū granū vel vindemiaz
vinū pro p̄cio q̄ tūc vādet cū pacto q̄ tot mēsure
sibi reddant t̄pe paschali sit surarū. R. H̄ost.
in sum. et Jo. an. cum glo. in. d. c. fi. q̄ sic. xiiij. q. iiiij.
sura. Accob. q̄ aliqui sunt viliora. quia ad ea q̄
raro eueniunt nō p̄siderant leges. l. nā ad ea. ff. d. le-
gi. in autē. vt sine prohibitiō. S. quia vō post mul-
tam et cōmuni cursus est q̄ sint cariora qui exti-
mandus est. c. certificari. de iepul. et l. j. S. j. ff. d. flus
minibus.

70 Otrū emens frumentuz vinū et hm̄i t̄pe quo
colligitur vt postea carius vendat alio tempore sit
surarū. R. q̄ nō. Est tñ turpe lucr̄. Primo si est
ecclastica persona que hoc facit. xiiij. q. iiiij. c. quicqz
q̄ tēpore. Secundo si h̄ facit p̄pter aurantia. s. vt ca-
rius vēdat nulla alia necessitate pensata vel vñlita-
te aut vt caristiā inducat taliter q̄ hoīes cogantur
emere ab eo. et iōe ad libitū possit vendē. Et sic pec-
cat mortali. et credo teneat restituere dāmnu si q̄d
dedit ex h̄ cōtati sine alicui q̄ alio mō sibi p̄uidish
si talis non impediūset taliter emēdo. sicut faciunt
illi qui stant in porta ciuitatis vt totū granū nouū
emant. et p̄curant ne deferatur in plateā advendē-
dum. Et de istis intellige prefatū. c. quicqz. Sive
ro talis emeret p̄pter bonū cōmune. vt fecit Joseph
sc̄ vt p̄uideat ne p̄plis suis fame pereat sic mere
retur. Si autē emeret p̄pter p̄usionē suis et suorum et
postea nō indigēs tanto. illud vendit q̄d supēst p̄-
cio occurrit. Ut si facit hoc p̄pter exercendā iusta
cōmutatiōem per modū mercātic: nō vt caristiā in-
ducat. h̄ potius vt lucr̄ aliqd ex ope suo recipiat
p̄pter sustentatiōem sue familiæ. vel. p̄pter pietatez
vt dispēset i paupes. sic h̄ dūmō moderate faciat
et caristiā nō inducat. H̄ec et Inno. Mo. Ray.
Rodo. et summistis. et p̄. de anch. in. c. j. de v̄su.
libro vi.

71 Quid de his q̄ emunt oues vel boues et hm̄i.
a pauperib⁹ quos nō habēt. R. Rodo. q̄ si emē
a paupere vel diuīte sit v̄l credit ea non habere et
q̄li iā ea tradidisset locat ei p̄ p̄cio annue p̄sionis
sic cōmutit sura. q̄ clare p̄z q̄ fit in frāndē sura-
ru. Si vō credēs eos b̄fe sine fraude et bona fide

Vsura.i.

emptio fuit non est credendū q̄dī bona fides dū
rat emporiē peccare. nec ad restitutōē teneri de cō
sumptis bona fide durante. h̄ de extantibus v̄l in
q̄ntum factus est locupletio; credo teneatur in ca
su q̄n oīno ab alio non emisso. nec aliquā intereste
patitur ex tali emptione.

72 **C**onid de emēre equos et h̄mōi sibi reddendos
a venditore in certis nūdīnis p̄ minori p̄cio q̄z va
leant tpe p̄tractus: R. Rodo. q̄ est vsura. nūl ve
rūsimiliter dubitetur vel creditur plus vel minus
suntvalituri tēpe solutois. vt p̄z ex sup̄adictis.

73 **C**ontrū locans rem quā extimat cū pacto q̄ q̄lē
cūq; perdat seu deterioreē vult preciū rei sue recu
peraro cīs aliquid lucro sit vsurarius. R. q̄ sic. q̄: vt
no. Bar. in. l. si vt certo. S. nūc videndō. ff. como
z. l. j. eo. licet extimatio nō faciat semper venditōē.
tamē cū tali pacto facta videtur facere venditōē.
Et ideo perinde est ac si vendidisset. q̄ preciū expe
rat exigit v̄lra sorte. Et sic vsura est: aut saltē con
tractus illicitus est z perniciōis. Et ideo restitu
re tenetur q̄d v̄lra sorte accipit.

74 **C**ontrū mutuās granū vētus et h̄mōi. vt postea
recipiat nouū sit vsurarius. R. Rodo. et Hoff. vo
lunt q̄ sit vsurarius solū q̄n facit hoc vt meliorati
onē recipiat. Sed si facit ne frumentū p̄reat et vt
accipienti grām faciat. non erit vsurarius. Dūmo
do fm Rodo. nō auferat libertātē debitorū libera
di se vētus soluendo et placet. q̄: si sine aliq̄ iniusti
cia et p̄iudicio alterius p̄sequor v̄tilitatez mēa non
ero tibi iniuriosus. maximē q̄n tpe solutois veris
militē nō extinguitur plus valitū. alīd nō liceret.
Idē dicendū fm Monal. si aliq̄s haberet equū d
quo mībil facit accipere mutuo ab aliquo centū cū
tali pacto q̄ teneat equū sūn et p̄scat cū et vtatur
eo sine p̄iudicio equi. q̄ talis accipies nō erit vsu
rarius. R. q̄ nullū dāmū facit p̄imo. ino alle
niat cū p̄scēdo equū. Idē dicit de domo pignora
ta mutuāt q̄ v̄tilis est sibi. q̄: cā locare nō vult vel
nō p̄t et mutuās custodit domū a ruina. Propte
rea addit q̄ in istis casib⁹ p̄siderandū ē p̄ter mu
tuū. Contra pares sint v̄tilitates bincinde. Et si pa
res sint. nō erit vsura. vt i casib⁹ p̄dictis. q̄ in q̄ b̄z
equū alleuiat alīū ab expēsa. et q̄ b̄z dominū p̄seruat
ēa cū dñs nullū lucru ex ip̄is esset habitur. quod
b̄z no. q̄ facit ad multa. Nō tamē extēdes ista ad
lucru q̄ q̄s facit ex pecunia mutuo accepta.

75 **C**ontrū dāna decē v̄lras pāni p̄ alijs decē in fu
turo dāndis sit vsurarius. R. Rodo. q̄ non. q̄
est contractus permūtātōē. et cū d̄ de mēsura. in
tellige de mēsura. modij et lagene. et ceteroz vaso
rū. quibus grana vel liquida mēsurantur.

76 **C**ontrū h̄nā pecunia quā timer in futuro tpe mi
norari iuxta ordinatōē dñoz v̄l cōtitutū possit si
ne vsura ip̄az dare alicui h̄ pacto. vt sibi redditū
in eq̄li p̄cio in quo ē q̄n ei dat. R. fm Alex. lō.
in quol. q. de vsu. q̄ sic. si ille q̄ recipit mor expēde
re vult in tpe in quo tantū valet. q̄ nil v̄lra sorte
recipit. Nam potuissest enā aliqd emere q̄d postea
vendens rebabuisset equalēs pecunie. et placet mi
bi. Nam q̄uis in mutuo nō liceat sperare lucru.
tū v̄lare dānum sine dāmino alīn⁹ lucet. alīq̄ tene

ant q̄ sit vsura.

77 **C**ontrū ciuitas a quo cōitas eius indigēs pecunia.

accipit centū contra eius volūtātē līcē sine vsura
possit recipere certū q̄d. puta. viij. libras p̄ centena
rio q̄d sibi annuatū ip̄a cōitas p̄stituit. R. dīversa
diuersa scripsērūt. h̄ saluo meliori iudicio. mībi vi
detur distinguēdū: q̄ aut cōitas ip̄a h̄ annos red
ditus: aut no. Si h̄ sicut est ciuitas Janue. et de ip
sis redditib⁹ assignat certā partē tali a quo pecuni
as habuit fm. p̄pōtēm pecunie habite. ita q̄ tū
habeat om̄i anno de tali redditū. fm q̄ redditū ip
se bene vel male responderet. sic līcē talis accipit q̄
talis cōitas talē pecunia accepit nō noīe mutui cū
nūn q̄z v̄lēt ea reddere. h̄ p̄ p̄cio talis pris suorum
redditū quos p̄ solutōē pecunie habite v̄edit ta
li ciuit. Et sic ē emptio redditūz ciuitatis q̄ fieri p̄t
sine vsura. vt s. dictū est. S. xliij. Nec ob. q̄ p̄fati
ciuites non intēdebat emere. q̄z nō intēderet eme
re: tū cōitas potuit eis dare. p̄ p̄cio tales redditūz
insolutū. Et sic erit emptio z venditōē. sicut pos
set eis aliquā possessionē dare insolutū h̄ eoz vōtū
tatem. sicut sit sepe. Et fm hanc v̄sā intelligo Jo. d
saxonia in sua sum. et Jo. an. et do. Anto. et coiter
moderniores in c. in ciuitate. qui dicūt līcē tales
illud lucru accipere. Et fm hoc loca Janue. mōs
floriēt et imp̄stā venetiātū sunt līcē et sine vsu
ra. Si v̄o cōitas nō h̄ redditū v̄l si h̄z exbau
lit in cōtractu sup̄dicto vel alio mō. sic talis ciuitis
nō potest aliqd v̄lra sorte accipere sine vsura. q̄a
q̄cquid accidit sōti i mutuo vsura est. nūf affuerit
iustū z verū interesse q̄d p̄t extimari. etiā ex dubio
euētu fm cōditōē p̄sonarū et negociorū fm
Tho. scđa scđe. q. lxij. ar. iiii. Vñ dicit q̄ duplicit
q̄ dāmificāt. Primo mō cū ei auferē id q̄d acu ba
bebat. et tale dānuz est restituendū fm recōpensati
onē eq̄lem. Scđo mō dāmificāt imp̄dicēdo ne adi
piscait q̄d erat in via babēdi. et tale dānuz nō oī re
cōpensare in eq̄li. q̄ minūs est babere aliquid. vñ
te q̄b̄e acu. Et iō q̄ erat in via bñdi aliqd h̄ illō
solū in v̄tute vel potētā. Et ap̄terea si redderetur
ei v̄t. haberet actū. nō haberet similiū. h̄ multiplica
tū q̄d non est de necessitate restōnis. Tenetur tamē
aliqd recōpensaōtem facere fm p̄dūtēm p̄sonarū
z negociorū. Nec ille. Et sic p̄z q̄n nō p̄t ponu
interesse certū. p̄ incerto vt dicit do. Anto. in. c. salu
brāt. de vsu. Et sic intellige Alex. lō. sanctū Ber
nardinū cū similib⁹ q̄ tenēt nō licere sine vsura ali
quid accipere. Et hec bene no.

78 **Q**uid de spōtē dāntib⁹ cōitati vt tale q̄d annūs
tūm habeant: R. Lau. de ridol. in suis p̄tractib⁹
q̄ si. v. cōcurrāt q̄ licet. Primum q̄ redditū nō sit ex
cessiuū h̄ p̄uenies. Secundū q̄ redditū sit de bo
nis z sup̄ bonis cōitatis. q̄ si fieret relatio tñ ad p̄
sonā cōitatis esset illicitu. Terciū q̄ nō detur facul
tas resoluēdi h̄ctū p̄ maior vel minori p̄cio. h̄ so
lū occurrit. Quartū q̄ tps sit incertū q̄ si redditū
et tēpora forent certa. nūc v̄bi esset maior. q̄ntitatā
percepta ex tpe q̄z illa que dāt ciuitati videret con
tractus vsurarius. Quintū q̄ tales emētes nō sunt
vsurarij. istud est verū quo ad p̄sumptionem solū
Et ideo si vere emit in foro anime licet. Ists autē

non concurrentibus nō licet. Nec est simile de coacte dantibus cōmunitati. qd de rōne vsure est vt cōmittatur circa mutuū voluntariū non violentū. Et ppter in talibus non est ratio formalis vsure sed bene in istis voluntarijs qui intendunt mutuare non emere.

79 **O**nus emētes iura p̄fatorū ciuij; qui liceat a cōmunitate certum qd annustum ex redditibus ciuitatis recipiūt: vt dictū est: sint usurarij: Rū. qd nō fm. d. Anto. et Jo. de Saxo. vbi s. Rō qd emēt redditū in pecunia tam p̄stutū. Item idē redditū creſci et decreſcet: nec est maior qd redditus possessio- nis immobilis. Item stat periculo emptoris et multa alia que vide in Pe. de ancho. in. c. usuraru. de v̄su. li. vi. qd bis concordat. Linuto tñ predicta vñ n̄i cōitas ipsa notabiliter ledetur et ipisis empti ombus qd cum pupillo cōparet. vt. l. rem publicaz. L. de iure reipublice. Ido eius administratores nō possent eam dāniicare nec factū eoz valeret in dā nū reipublice. vt. l. ordinis. L. de decre. decu. 7. l. p̄ses. L. de transac. et. L. ambitiosa. ff. de decre. ab or. fa. Ideo non valeret talis venditio nec emptio fa- cta ab ilis qui hoc sciunt sed tenerentur restituere totū quod receperunt.

80 **O**nus liceat mutuare cōi meo vel alicui dñō p̄ aliquo officio habēdo. ex quo spero consequi magnum honorē et lucru. Rū. fm. Jo. de Saxo. vbi s. qd nō sine usura. quia mutuans sic recipit ex p̄sse ex mutuo ultra sortē. Ego tñ credo qd si ex officio nō habeo consequi. nisi lucru qd debito mō debetur tali exercitio cū nō possim illud habere nisi mediā te mutuo si sum aptus ad tale officiū exercendū qd possim mutuū dare vt illud habeā sine usura. qd accipio lucri nō respicit mutuū h̄ exercitū p̄cipaliter h̄ secundaria postea mutuū qd lucru secunda- rio sperare ex mutuo nō est usura. vt s. dictū est. S. j. Si tamē ex statuto vel antiqua consuetudine no- lens habere tale officiū teneretur aliquid soluere. et vt talem solutionem euitaret mutuū daret esset usurarius.

81 **O**nus mutuā super pignore aliquo cū tali pa- cto. qd donec debitor sibi restituerit pecuniam ipse creditor habeat fructus pignoris. Rū. qd usurarij est. c. illo vos. de pigno. Et quid teneatur restituere habes s. pignoris. S. viij.

surā. ij. de eius prohibitione et os qd contra fautores com.

Onus usura sit peccatum mortale: R. fm omis tā theologos in. iiiij. di. xv. qd canonistas. in. c. qm̄ multi. xlvij. dist. et in. c. sup eo. de v̄su. et in multis alijs locis qd sic. Nam usura est malū non solum in se sicut homicidium qd posset ex aliq. circūstantia fieri sine peccato. vt in iudice fernato ordine debito et bimōi. h̄ etiā est malū fm se. Et ideo cū nulla circūstantia potest bene fieri de potestate ordinata etiam a deo. Et hoc pbatur. s. qd sit malū in se et fz se tali rōne qd est p̄tra rōem naturalis. p̄rietatis pecunie ad qd sequit ulterius qd vēditur ibi illud qd nō est. Et hec est rō p̄bi. v. et bi. et p̄mo pol. vbi p̄bat qd p̄pius v̄sus pecunie et p̄ncipaliz est eius qd

sumptio siue distractio. quia est inuēta ad cōmunitates faciendas. Et ideo fm se est malū p̄ v̄su pecunie mutuare p̄ciū recipere. qd hoc est vēdere bis vel vēdere qd nō est. Probat et alia rōne fm. S. co. in. iiiij. di. xv. q. iiij. ar. iiij. sic. Pecunia mutuo accepta transit in dominū debitoris ita qd fit sua. Et ideo magna est inequalitas qd aliquis in re sui primum lucrū querat cū nullū dānu inde quicqđ de re cōtingat incurrit. Malte alie rōes assignant a docto- ribus. Sed qd sit p̄ciū mortale melius pbatur au- cōtate diuine legis Ezechiel. xvij. ibi. ad usuras dantez. et in p̄s. viij. ibi. qd pecunia nō zē. Ergo ex quo nō vivet nec habitat in regno dei demōstrat esse peccatum mortale. prohibet etiā Ero. xij. Si pecuniam cōmodaueris zē. facit. c. super eo. d. v̄su. Unde si quis pertinaciter afferat usuras ererē nō esse peccatum. vt hereticus est puniendus. et pcedi dī p̄tra infamatos vel suspectus de bimōi crōre sicut p̄tra infamatos de heresi. cle. ex graui. de v̄su. Nec etiā de iure ciuii hōdie concedunt. Imo sunt prohibite. vt no. glo. i. c. quid dīca. viij. q. iiiij. et in. c. qd in omnibus de v̄su. Quia imperator dicit se amplectere quatuor concilia. quoruū vñ sc̄ nice nū eas pbibet. in. d. c. qm̄ multi. vt in autē. de ecclē sia. titu. circa p̄ncipiū. Item leges imitantes cano- nes in matrimonij et usuris. vt in autē. vt clericis. apud p̄pi. ep̄os p̄ne. ii. q. iiiij. S. hinc colligitur. et d. no. op. mū. c. intellētū. et in casu in quo videntur permitti non ē usura. h̄ rōne interesse illud p̄l exi- gitur. Nec ob. Deutonomij. xij. Nō feneraberis fratri tuo h̄ alieno. qd in iusta lī. nō habebit illud h̄ alieno. h̄ fuit per iudeos appositi. aliter p̄tradice ret sibi scripta. vt p̄z Ero. xij. et Deutro. iiij. Vel dic qd fuit permisso. sicut et libellus repudij ne ma- sus malū facerē. vt p̄z Isa. lvij. Itē nec illud Deu- trono. xv. feneraberis mīlis gentib⁹. et ipse a nullo fenus accipies. quia ibi ponitur p̄sequens. p̄an- tecente quasi dicat tantā habitudināz habebis qd poteris multis fenerari si volueris. et tu a nullo mutuari indigebis. Item nec illud. c. ab illo. xij. q. iiiij. qd intelligit non usura. h̄ recuperatio debiti li usura. Et h̄ dūniōdo non sit scandalū. vt s. pat̄z Usura. s. S. xiiij. et. xlviij.

Onus liceat accipere sub usuris. Rū. colligo et. Ric. in. iiiij. dist. xv. q. v. ar. v. et Lbo. sc̄da sc̄de. q. lxxvij. ar. iiij. et Inno. et Jo. an. in. c. dilectus. de sy- mo. et Pa. post Ho. in. d. c. sup eo. devsi. H̄ug. et Archi. in. c. monet. xij. q. i. Qd aut ille qd accipit h̄ usura. hoc facit p̄ opere illicito. Et sic nullo modo licet. immo fm Archi. et Rodo. peccat mortaliter. Aut facit p̄ opere licito. Et sic distinguo qd aut ta- le est extreme necessitatis. Et sic tenet Inno. in. d. c. super eo. qd si nō possim inducere p̄tmū ad mu- tuandū gratiis. et ego fame p̄ibo mīli mutuet. qd licet mībi inducere cū ad mutuandū sub usuris. vt ma- ius malum euerit. s. homicidium. Et licet p̄ma frō- te videat hoc dictū mirabile. est tñ rōnabile. Nec est hoc p̄curare peccatum. h̄ volenti cōmittere pecca- tū persuasio est. vt saltē minus peccet. qd licet. iiiij. di. duo. Si aut opus non est talis necessitatē extre- me tunc subdistinguō. Aut ille pat̄us est dare sub

Vslura.ū.

Vsluris. et sic h[ab]et accipe ab eo sub vsluris solū. p[ro] omni ope talit[er] necessariō. qd si omittere notabilē dāmif[er]arē v[er]o notabilē paterē penuriā ego vel alter vel ap[er]t[er] subuentor[um] necessitat[is] sue vel alteri f[ac]tū. R. et T[er]to. vbi s. vel f[ac]tū Archi. vbi s. etiā p[ro] ope vnl[ic]e exq[ue] habeo p[ro]seq[ue]nt[er] vnl[ic]itate. v[er]o f[ac]tū II. et p[ro]p[ter] I. Inno. Anto. de bu. Jo. de ana. i. d. c. sup[er] eo. etiā p[ro] ope inifferēt et placet. q[ui] f[ac]tū Aug. in encl. deus vnl[ic] oībus petis ad aliqd bonū sic sūl[ic] nos possimus. Aut ille nō est patius dare sub vsluris. Et sic nō h[ab]et inducere eū ad mutuāndū sub vsluris. nisi cū p[er] mortali iudicēnt. excepto casu maioris mali cui tandi. vt dictū est f[ac]tū Inno.

3 **C**Quib[us] penis subiiciunt[ur] vslurarii. R. q[ui] vltra penas q[ui]b[us] puniunt[ur] a deo: si sunt vslurarij manifesti incurrit multas penas a iure eis inflatas.

4 **C**Primā sunt infames ifamia iuris. L. ex q. cau. iirr. inf. L. improbū. Vbi vt dicit do. Anto. in. ca. Raynū. de testa. etiā d[icitur] iure civili hodie oīvslurarius est ifamis. et ita dicit etiāz notorie Bar. in d. l. improbū. et per b[ea]tū fuisse determinatū. q[ui] si frāt[er] meus p[ro]stribuit vslurariū heredes. q[ui] ego possūs rūpere testū per q[ui]relā inofficiōsi. L. de inoffi. test. l. frēs. et q[ui] sic de facto obtinuit et p[ro]stribuit: multo magis sunt infames de iure canonico. vt i. c. infames. iij. q. viij. et. viij. q. i. infames.

5 **C**Secunda q[ui] ad cōtionez altaris nō sunt admittendi. q[ui] in oīb[us]. de vslur. Et intelligit abbas et sequitur p[ro]p[ter] Pa. in. d. c. q[ui] in oībus. q[ui] nō dīt admitti ad eccl[esi]am. q[ui] celebrant diuinā. q[ui] asistentes in eccia: tunc dicunt admitti ad cōtionez altaris et placet. vt consuli resipiscat ut dicimus de excoicato. in. c. pia. de ercep. li. vij.

6 **C**Tercia q[ui] non admittunt ad oblatōes offeren- dum. d. c. quia in oībus.

7 **C**Quarta q[ui] nō sepeliat[ur] in eccl[esi]astica sepultura. d. c. q[ui] in oīb[us]. q[ui] pena cū duabus precedētibus latraū. p[er]ilij posita in. d. c. q[ui] in oīb[us]. Et addit[er] ibi d[icitur]. q[ui] si q[ui] clerici p[re]senterit. s. recipiendo vslurariū ad cōtione v[er]o oblatōes ipso facto est suspensus ab excoicato sui officij f[ac]tū. Pa. i. d. c. q[ui] in oīb[us]. q[ui] sicut b[ea]tū subiaceat inducit finiā ipso facto. vt no. gl. i. c. vñico. de iniur. li. vij. facit. c. si q[ui] suadente. xvij. q. iiiij. Ergo fortius istud v[er]bū maneat. et tādiū donec ad arbitriū ep[iscop]i satisficerint. Et silt in vslurarij infliguntur ipso iure f[ac]tū eundē Pa. in. d. c. q[ui] cū in eo nullū v[er]bū ponatur per qd sūta bois exigat. Ber. v[er]o et Mo. ibidē vidēt tenere q[ui] nec p[er] clericos nec p[er] vslurarios irrogant ipso facto. Sed p[ro]mū p[er]ito verius. Sepelientes v[er]o tales vslurarios sunt excoicati ipso facto. vt in de. cos. de sepul. de quo s. et excoicatio. viij. casu. xxix. nisi cauerint idonee ipso f[ac]tū qd infra dicā. vel si nō potuerint. et signa tñ p[ro]tectoris onderint heredes eoz in quantum hereditas susciat. vt in. d. c. q[ui] q[ui] no. de vslu. li. vij.

8 **C**Quinta pena ē q[ui] nō p[er] recipi ad cōfessionē suō p[er]tōy donec de vsluris fuerit f[ac]tū facultates eo plenū satisfactū. v[er]o idonee cauti illis q[ui]b[us] debet restitu vslure extorte si sunt p[ro]tes: v[er]o alijs qui p[ro]tes eis acq[ui]re vel eis absentiō loci ordinario vel er[ea]t v[er]o p[er]b[ea]t[er] parochie in q[ui] habitat vslurarij

vel tabellioni de mādato ordinarij. ita q[ui] certa q[ui]tatis exprimāt in cautōne et manifesta si appet. vt si nō apparet manifesta exprimāt illa q[ui]ntitas q[ui] ad arbitriū ei[us] q[ui] cautōez recipit vide[re]. q[ui] si scient minorē recepit tenebit ipse de suo: multo magis si nullam. s[ed] habeb[et] in. c. q[ui] q[ui] de vslu. li. vij. Et no. b. q[ui] no[n]e idonee cautōis intelligunt[ur] pignora vel fidei insisteres. l. si mandato ticij. S. fi. ff. māda. q[ui] si nō possent dare f[ac]tū Bar. et Jo. an. iurabūt se hoc dare nō posse. et facturos qd p[ro]mittit. de sen. excō. c. fi. S. illis. li. vij. Adverte etiā q[ui] illi qui possunt nobis acq[ui]re sunt filii quos habem[us] in p[ar]te n[ost]ra. Itē serui p[ro]p[ter]i. Itē f[ac]tū in quibus habem[us] vslurarij. Itē serui alieni quos bona[de] possidem[us] tāq[ue] seruos. vi insti. per q[ui]s glo. no. acq. S. i. Procurator autē dīo absentia personalē obligatōez nō acq[ui]ret. p. l. quād modū. ff. de acq. pos. r. l. generaliter. et l. q[ui] meo. co. ti. f[ac]tū Bar. et Jo. an. in. d. c. q[ui] q[ui]. Item no. q[ui] per loci ordinarij f[ac]tū Jo. an. vbi s. intelligo ep[iscop]i dīre. et idē de decano archipresbytero vel abbate qui als de p[ro]ficiētudine iurisdictōnem haberet in spūalibus in loco in quo vslurarij habitat: multo fortiū intellige de rectore parochie debitoris lesi cui sit q[ui]s index et mister ei[us]. f[ac]tū Bar. et Jo. an. facit. l. eu. p[ro] quo. ff. de in ius vocan. Itē scito q[ui] p[er] b[ea]tū q[ui] dīc[er]at de mādato ordinarij arguit. Jo. an. q[ui] tabellio i[us] hoc casu nō acq[ui]rit actōez extraneo et sua stipulatio[n]e: nisi faciat istud de mādato ordinarij. Et hec b[ea]tū notabis p[er]tra multos p[ro]fessores.

9 **C**Secunda pena est q[ui] nullus debet interesse cōtū te- stamētis nisi satisficerint. vt dictū ē. d. c. q[ui] q[ui].

10 **C**S; minqd idē est de codicillo sicut de testō: R. Bar. et Jo. an. ibidē. q[ui] sic. de q[ui]libet vltiā vnl[ic]itate alia. vt p[ro]p[ter] ex principio. d. c. q[ui] q[ui]. q[ui] large codicillus testatio mētis d[icitur]. xij. q. ii. S. h. aliud.

11 **C**Sed qd si facit testū et postea cauet idonee. vt dīctū est nunqd valebit. R. Bar. tenuit q[ui] nō p[er] galā nō firmat. de reg. iur. li. vij. q[ui] ab initio nullū fuit. S; magis placet op[er]i. Jo. an. q[ui] tenet q[ui] sufficiat q[ui] ante mortē cauerit idonee. Rō q[ui] testū p[ro]firmatur in morte. Itē q[ui] oia iura fauerit testamētū. l. j. L. de la. san. ec. facit i. ar. l. j. S. iij. ff. de lega. iiij. Vbi legata ad pias causas relicta facta a filiofa. et a suo h[ab]ete testamētū ipsecu nō valeat: si tñ emācipat v[er]o manūmissus p[ro]seuerat in eadē vnl[ic]itate valebunt. Itē ac ipere cantōem est q[ui]cūq[ue] accipe: sicut et dare est q[ui]cūq[ue] dare. j. q. i. cos. et p[ro]p[ter]a. regula nō firmitur de solo trācu temporis loquitur.

12 **C**Octava pena ē q[ui] nulla vniuersitas v[er]o collegiū vel singularis p[ro]sona. vslurarios nō orūndos de terris ipsoz exercitentes vel exercere volētes pecuniam fendeb[et] p[ro]mittat habitare in terris ipsoz h[ab]et q[ui] erpel lant nuncq[ue] de cetero admittendo in. c. vslurarij. de vslu. li. vij. Et incertūt penā in ercliti vniuersitas vel collegiū. Et p[er] v[er]o et sup[er]iores suspensionis. Ep[iscop]i scopis inferioris eccl[esi]astici excommunicationis ipso facto. si domos p[ro]fatis ad exercendū sensu lo-

tauerint vel sub quicunq; alio titulo cōcesserint.
 enā vēditionis fm. Jo.an. quā penā si p mēs; su-
 stinerit indurato aio terre eorū qđiu in ipis mo-
 rat sunt ipso facto interdicte. Alij laici dñs p ercōi-
 cationē ad hoc idē ppelli. nō obstante qđiq; eoz p-
 uilegio. Et de h̄ vide s̄ Ercōicatio. vii. casu. xxxij.
 ¶ S; qđ dicemus de dñs et cōitabib; q̄ pcedit
 iudeis vt possunt exercē vsuras et locat eis domos
 et faciūt cōtētiones cū eis sup vsuris exēcēndis.
 et vt iudices cogāt debitores fm. cōtentia t h̄mōi
 R.d. Andreas barbatins. et Pau. de ca. consilio.
 ccclxxv. et Pd. de anch. cōsilio. ccrr. et qđd alij co-
 nati sunt tenere q̄ licite facere poterant. dñmō au-
 toritas seu licēta ab ordinario obtineat. Et hoc
 q̄ accedit ad bonū cōe tonus rei publice. Itē q̄a-
 sic ē cōsuetudo de cui? unū memoria nō existit p-
 riū. et tolerātia romanorū pontificū p̄serti i terris
 tpaliter ecclie subiectis. et iō videt valere. Itē quia
 ista cōcessio nō ē peccati nutritiua ex pte xpianorū
 vt in. c. sup eo. d. vsu. Et pte vero indecorum nihil
 nobis de his q̄ foris sunt. vñ dicit tex. in. c. q̄ since-
 ra. xlvi. di. signacne rei videt dare operā q̄ arcere
 nēdū iudeos a peccato. vtpute dānatos ppter p̄fici-
 dia. Et ideo tolerant in eorū ritibus. Nec sunt in
 summa eorū motua. S; salua eorū reverentia de
 mōstrabo q̄ nedū vere h̄apte erronee consuluerit
 vñ p claroni intelligēna no. fm. Girar. de sensis.
 et refert Jo. an. in mercurialibus in regula pecca-
 tū. li. vi. q̄ triplex ē pmissio cōtra legē. Prima sim-
 plex induligēs penā solū s; nō culpā. Et hoc mō
 pmittit ecclesia p̄stibula ppter maius malū seu pec-
 catū evitandū. vt in. c. deniq; iuncta glo. in verbo
 venia. iiiij. dist. t in. c. venies iuncta glo. si. q̄ cle. xl'
 vo. Scda pmissio ē tollens impedimentū. et isto
 mō ecclēsia tolerat ritus iudeorū p̄fibēs xpianis
 ne eos impediāt. d. c. qui sincera. et. c. sicut. d. inde
 is. Tercia pmissio ē p̄stans iuueniam fm. quē mo-
 dū ecclesia pmittit clericū occidi a seculanib; iuste.
 quia eū degradat et tradit. vt in. c. degradatio. de
 penis. li. vi. Et de hac habeb in. c. nouimus. d. ver-
 bo. sig. et p̄me. Lox. v. Prima sit ppter maius ma-
 lū evitandū. Scda ppter bonū q̄ inde consequi-
 sperat. vt. s. iudeos tolerando lucrari possit. vt in
 d. c. q̄ sincera. et vt nobis veritas in eorū ritibus si-
 at. no. vt dicit Ang. Tercia vñ nō pōt fieri nisi de
 eo qđ licitū ē. Nā licitū ē q̄ maleficia nō remane-
 ant impunita. c. vt fame. de sen. exc. et in. l. ita vul-
 neratus. ff. ad. l. acq;. Ideo merito tradit clericū
 francisc in scđo sen. dicit q̄ duo sunt genera ma-
 lōi. vt dicit glo. sup illud Ab occultis meis mū-
 da tē. Quedā sunt nostra q̄ a nobis orūnt et his
 nullo mō cōsentire debemus nec directe nec indi-
 recte. Quedā vñ sunt aliena q̄ fuit ab alijs. et his
 nunq; cōsentire debemus directe cōsentī appro-
 bationis. Aliq; tñ licet cōsentire indirecte cōsen-
 su pmissionis. sicut deus pmittit aliq; mala ex cau-
 sa rōnabili. Sine vero cā rōnabili nō licet. Vñ di-
 cit q̄ recipe mutū sub vsuris et rōnabili cā puta
 necessitatē vel utilitatis licet. alias nō. hec ille. Ex
 quib; ego cōcludo ad q̄stionē q̄ tales peccat mor-
 taliter. et sunt exēcōcati et tenent ad restitucionem
 oīm vsurarum et tali cōtētione solitarū si iudei
 nō restituent. Nā licet pncipes et cōitabib; possint
 pmittē vsurarios p̄ma pmissione. vt tenet Bal.
 et Bar. in. l. cōtētios populos. L. de sum. tri. q̄ tñ
 ego non admitto simpliciter. q̄ maius malum est
 vsura q̄ est peccatum mortale qđ qđlibet dānum
 tpale vel corpore p̄t euitāt ppter vsurā. Et iō nō
 pōt pmittē ppter maius malū euitandū. Solum
 cōcederē dictū Bal. et Bar. q̄ maiora peccata si
 nō pmittent simpliciter haberent consecj. vt pu-
 ta homicidia et h̄mōi. alias nō credo excūlēt eti-
 am simpliciter pmissēdo. ar. c. post miserabile. co-
 ti. vbi p̄cipiēt eis vt cōpellaut iudeos restituē vsu-
 ras. Ergo a fortiori ne erigāt puidere tenent. Nā
 facilis impediūt facienda q̄ tolerēt is facta.
 vt in. c. quēadmodū. de iureiur. et. l. patre furioso
 ff. de his q̄ sunt sui vel ali. iur. Nā bilominus per
 missione scđa pmittere non possunt cū nullū bo-
 nū seq̄tūr. amo multa mala. vt p̄z ultra experienti-
 am p. c. vsurari. de vsu. li. vi. Et multo minus p-
 missione. iiij. vt ē in. p̄posita. q. Nā nullū pōt pec-
 catū cōmittere seu cooperari vt comittat p quo-
 cūq; bono obtinendo seu malo evitando ab alio. c.
 sup eo. d. vsu. facit. c. i. trij. q. ii. t. c. forte. xiij. q. v.
 et. c. qđ ait. xiij. di. in glo. et in. c. hō maguo. ne cle.
 vel mo. Liceret bñ alicui q̄n eidē imponeret ne-
 cessitas duorum malorum pene sed non culpe
 Itē licet volenti facere vñ de duob; malis cul-
 pe ei p̄suadere vt minus faciat et maius dimittat
 s; non tercia pmissione s; solū p̄ma et scđa. Intellē-
 go q̄ si aliter nō possit cōpesci quin vñ faciat. ali-
 as ii. et ita lo qđ. c. duo. xij. di. Et iō cū tales nedū
 cōsentīat immo cooperari vsurarie prauitati ex-
 ercente. p̄z q̄ peccat mortaliter et etiā sunt exēcō-
 cati ex quo pacisūtē cū iudeis vt possint erigere
 vsuras. aut q̄ eis iustitia fiat de vsuris erigēdis.
 multo magis si ad hoc interponit decretū. Talia
 eū pacta vel decreti facta ab illis q̄ h̄nt p̄tē con-
 clendi leges vel statuta dicuntē leges vel statuta vt
 in. l. pe. §. ille. ff. de do. inter vi. et vro. et in. l. cesar.
 ff. de publica. et vtrōbīq; p̄ Bar. ei p̄tēdē Bar.
 in. l. iiiij. §. actor. ff. de re iudi. Rō q̄ faciētes talia
 pacta nedū intendūt se obligare immo volunt p̄n-
 cipaliter obligare dēs de cūitate et districtu. et ob-
 ligant etiā illi q̄ nō assenserunt. Ergo sunt statuta
 cum ex pactis meritis nō obligant. nisi consentiētes
 vt in. l. i. ff. de pac. Sed statuentes vel p̄sumentes
 iudicare q̄ vsure solvant sunt exēcōmunicati. cle.
 j. de vsu. que cum indistincte loquaē habet locum
 etiā de decretis factis eū iudeis. vt tenet Landu-
 nus ibidem cum glo. et. d. Lar. et Jo. de imo. fa-
 cit qđ not. Sem. in. c. j. de vsu. li. vi. q̄ vult q̄ pe-
 ne eiusdē. c. ligat etiā locates domos iudeis. et idē
 tenet. d. Lau. de rido. i. tractatu d. vsu. q. xlviij. Et
 q̄ teneant ad restitucionē p̄z. q̄ causam efficacem
 dāt dāno p̄ximi et sine q̄ nō damūficātē. ideo
 tenent infolidum si illi non restituent vt p̄z supra
 Restitutio. i. verbo vsurarius. §. viij. Aduerter-
 tū fm. Landunū t Pau. in cle. j. de vsu. q̄ si supra
 dicti phibērent ne maiores vsuras erigerent duz
 nō cōsentīat de minoribus nō incurrent penam.

Vsura. ii.

excommunicationis. Et sic tu serua qd s. dixi ut etiam consiluit. d. Ale. de novo. Vincentius et multi pectorales doc. in scia et pscia qd s. allegant qd consiluerunt contraria. Nam ob. eorum motu. Et primo auctoritas episcopi. qd non potest dispelare contra ius coeeditum per sacram concilium. nullum ex ea necessaria et verisimilitudinem proposita per sacram concilium. ita non. Bal. in. l. oes populi. ff. d. ini. et iur. et s. dixi dispelatio. S. v. que non est hic in proposito et multo minus obstat consuetudo. cum sit corruptela quam continet. se peccatum. c. flagitia. xxxij. q. viij. Nec tolerata summiiorum pontificum. Nam papam non potest dispelare cum aliquis etiam iudeo ut mutuet sub vsuris. d. c. sup eo. qd ut pbani vsura est malum in se et fm se. Et id per nullo bono potest licere. ut i. d. c. sup eo. p. multominus potest comparari neque auxiliu dare ut vsure exigatur. qd agentes et conscientes digni sunt morte. ad Iro. i. Si ergo non potest expellere. nec etiam tacite. Et id de tali tolerancia dicitur quod promittimus non approbamus. c. bacrone. xxxij. q. j. Et sic dicit etiam multa per patientiam tolerant que si in iudicis deducerent accessarent. c. cum iam dudum de pbene. Non ob. etiam qd nil ad nos pertinet. de his qd foris sunt. c. multi. u. q. j. qd hoc verius nisi in duobus casibus. Primum quod illi qd sunt foris ledunt xpianos vel iurant eis qd sic punet ad ecciaz. Ita non. Innn. et doc. in. c. sup his. de voto. et Mo. et Jo. an. et cetero alii in. c. gaudemus. de diuotis. qd si infidelis delinqit contra legem nature vel contra ius dominum potest puniri a iudice ecclesiastico. Et sic est in proposito. Et id impedit se ecclesia ut per in. d. c. post miserabiliter. Secundus casus in quo non valet qd qui cooperantur alicui eorum in peccato. qd pertinet ad nos. sic etiam in proposita. qd. Intelligit igit ppter nihil ad nos fm gl. in. c. iudei. de iudeis. l. ut eis pena spumalem infligatur. vel ut faciamus eis canones aut xpianis conuersationem imponamus eis iniustis. c. de iudeis. xlvi. d. ppter si attendas totum titulum de vsu. tamen in decretal. qd in. vi. et cle. ecclesia non tolerat aliquem tolerantem vsurarios; nec vult tolerantem a principibus xpianis. ut per in dictis. c. post miserabiliter. et. c. vsurarii. immo qd vsure exigant a xpianis per iudeos est valde ignominiosum. cum xpiani sint filii. et angariant a iudeis qui sunt servi. c. et si iudeos. de iudeis. Nec valet qd xpiani efficiant vsurarij qd erit manus malum. qd et si grauius peccet xpianus in eodem genere peccati qd infidelis uno respectu. tamen iudei grauius peccant aliis respectibus et in maius nocuimento xpianus. qd spoliari. Item sepius qd lucrati sunt a xpianis exportant ad partes infidelium. non sic xpiani qui ut sepius restituunt.

15 **C**inqua pena est qd si vsurarius solvit alteri vsuras non potest repetere. nisi prius ipse restituant illas qd etto: sit ipse vel ille cuius heres est ut in. c. Michael. de vsu. fallit h. in clero vel procuratore qd noie ecclesie repellant vsuras quas soluerint. quibus non potest opponi qd ius ipsi sint vsurarij fm pa. in dicto. c. Michael.

16 **D**ecima pena est qd quis cedat bonis vsurariis non habet ei respectum ne egeat ut h. in aliis debitoribus. ut i. c. Odorid. de solu. et i. c. ii. de pigno.

ita non glo. in. d. c. qd in omnibus.

Vndeclima pena est qd ad modum raptorum et furum 17 non solum tenentem restituere re quam acceperunt per usuras. ut in. c. cum tui. de vsu. h. et fructus qd precepunt et qd recipi potuerint a vero dno fm R. i. iii. xv. di. et cetero oes doc. p. qd facit. l. videamus. S. i. f. si uiiana quoqz. ff. d. vsu. R. qd est male fidei possessor sine titulo. ut in se. q. latius patet. Et id sic teneat sicut s. dixi de possesso male fidei. Restitutio. s. in verbo possessor.

Otrum solutio p. usuris translatum in dominum vsu. 18 rarij. R. distinguendo. qd aut sunt res consumptibles vsu. ut qd consistunt in numero pondere et misura. utputa pecunia granum vini et huius. et cum ista recipiant functionem in genere suo. l. ii. S. i. ff. si cer. pe. absqz dubio in istis transserit dominum quod sunt pmixta seu consumpta. l. si alieni numeri. ff. d. sol. et l. n. et si fur. ff. si cer. pe. et l. si frumentum. ff. de rei v. Aut tale solutio sunt res mobiles qd seruando fruari possunt vel immobiles. Et i. bis aut translatum in dominum vel ne fuerunt opinione. Blo. et Inno. in. c. Michael. de vsu. tenet qd usurarius teneat ad restituendam et qd tractu p. traditione indebiti. Et secundum sequenter qd dominum sit translatum. cum nemo codicat rectitudinem. ppter qd a fure. l. si an. ff. vsufr. quoad. ca. et insu. de ac. S. sic itaqz. Idem videtur tenere glo. in. c. si qd usuraria. viii. q. iii. et in. c. si epm. xv. q. vij. et i. c. ex transmissa. de deci. et in. c. debitores. de iure iur. et potest esse ro. qd qd traditio h. cōsentientem domini tradent transserit dominum. l. ptractus. et ibi p. gl. L. d. fide instru. et in. l. multum. L. si qd alteri vel sibi. et not. i. l. traditionibus. L. de pac. Et licet tradat voluntate coacta. tamen voluntas est sufficiens ad translationem dominum. l. si mulier. ff. quod me. et. x. q. i. merito. S. his non obstabunt salua semper melior et determinatio. iuxta illud. l. claudius felix. in. ff. qd po. in. pi. ha. Dico qd nullo modo transserit dominum. Qd p. b. sic ex muda traditione non transserit dominum. l. nunquam munda. et ibi p. glo. ff. de acq. re. do. et. l. traditionibus. L. de pac. Sed solutio p. usura muda tradit. p. sic inspiciant oes tituli et qbus res alterius acquerent quo ad dominum qd sunt isti p. empto. p. mutuo. p. transacto. p. berende. p. derelicto. p. legato. p. doce. p. suo. p. donato. p. usucapio. p. rescripto. p. cōmutatio. p. iudicato. p. pena. p. socio. p. soluto. de qbus babes s. usucapio. S. v. quoqz nullo vestitur. Si dicas qd vestitur titulo p. soluto roe pacti seu promissio est nulla. nec os aliquid obligatio naturalis vel cunis. ut per in. d. c. debitores. et ibi hoc tenet prima gl. et Jo. d. in. et Pa. R. qd cu. lex resistit non erit obligatio etiam naturalis eius se alteri contrabenti non resistat. l. cu. let. et ibi Bar. ff. de fidei. S. cu. vnu. ra. phibea pagina vtriusqz testi. c. sup eo. d. vsu. et etiam si contra naturam. ut pbani Ziri. i. politi. Igitur seqz qd tale pacti seu promissio soluendi usuras non inducit obligationem. Ergo non potest dici qd vestiat p. soluto. Si afferis salec soluit credere se debere. et sic p. errore qd sufficit ad translationem dñi. ut no. in. c. si. de solu. negat hoc. quia ceteri sciunt se non obligatos. Si dicas ergo soluum scienter indebitum.

et sic trāsserit dñum. cū p̄sumant̄ donare. l. cuius p̄ erroē. ff. de re. iur. Id hoc lk. Hoc. q̄ ē verū q̄ solū sc̄ienter indebit. p̄sumit dohātū in solutō non improbata a iure. h̄ nō in illa q̄ improbat a iure vt est in casu nostro. Sequit̄ ergo q̄ uō ē donatio vera. q̄ nemo sic intendit. nec p̄sumpta q̄ improbata a iure. nec solutio debuit veri. vel putatiue veri. ergo nuda traditio. Et sic nō trāsserit dominū. Hoc idem. pbaē p̄ glo. in. d. l. traditionib⁹ que vult q̄ ad hoc vt traditio trāsserat dñum requirit. Primo q̄ sit facta cū causa. vt. d. l. nūq̄. et q̄ causa sit idonea. S. p̄ traditionē. insti. de re. dñi. et a domino. l. traditio. ff. de acq. re. do. quod non est in soluto p̄ vsuris. q̄ et si sit causa tamē nō idonea. pbaē etiā hoc idē ista rōne. Et cōtractu nullo et cui lex resistit nūq̄ trāsserit dominū. l. non dubium. L. de legi. tenet Bar. et cōiter doc. l. j. S. si vir vroni. ff. de acq. pos. Cum ergo cōtract⁹ vlsurarius sit bmo. vt p̄ in. c. ii. et. iii. et. e. consilium de vsl. Ergo nō trāsserit dñum. Et hāc op̄. vident̄ tenere cōiter doc. i. c. in lris. et ibi Jo. an. 7. d. Ant. in. c. q̄. q̄. de vsl. li. vi. et ipsi Jo. an. et Se. et fede. vi. in suo cōsilio. xxi. et Ang. in sua disputanōe q̄ incipit Astensis miles circa fin. q̄ dicunt q̄ vlsurarius tenet ex delicto ad restitutionem et damnato ac reprobato pagina vtriusq; testamenti vt dictū est. et patet in. c. tua nos. ibi in criminie. tē. Ergo patet q̄ non acq̄rit dominū. q̄ q̄ tenet ex delicto ad aliquā rē restituendam nō est dominus. vt patet in fute. l. in re futeua. et. l. si non manifestus. ff. de condi. fur. Hanc enī sequit̄ cōiter theologi. Et hec est tenenda p̄sertim in foro cōsciente. q̄ sicut dicit Archi. in. c. si quis vlsurā. tuū. q. iii. sicut vi cōpulsina rē alienā rapies fictione iuris ciuilis effici tur dñs rei. tñ iure p̄torio penes priore domum rei dominū remaneat. l. metum autē p̄sentem. S. iulianus. ff. qd me. cā. Sic salte dicendū ē in soluto p̄ vsuria. Et bene facit tex. ibi dum dicit. q̄ res in bonis ē eius qui vim passus est. Nec ob. glo. i contrarium adducere. quia potest dīc q̄ ibi nō s̄gunt pedes. patet q̄ voluerit etiā inducere hypothecā sup̄ omnibus bonis p̄ vsuris restituendis. vel dicendum q̄ loquit̄ in rebns cōsumptibili bus. Nō obstat etiā rō adducta in contrariū qm̄ nō solū requiriē traditio et consensus tradentis. h̄ etiam titulus verus vel putatiue verus. vt s. p̄ batum ē. Et si q̄s vult cōtendere q̄ fictione iuri s ciuilis effici dñs. tñ iure diuino et canonico oportet cōcludere q̄ dominū rei remaneat apud soluentem nisi aliud ex eius voluntate disponat. Et sic p̄ idem est in p̄scientia quo ad omnē effectū. ac si non esset translatū dominū. Hoc p̄. q̄ si res extat semp̄ vlsurarius tenet cā restituere cū fructibus. vt s. dictū est restitutio. j. in verbo vlsurari⁹. S. iiij. Nec p̄t dare tantundē seu extimationem contra voluntatem dñi. cum iura astringunt eū ad restituendum q̄ tā prae accepterūt. cū tu. de vsl. ibi donec reddat q̄ tā prae accepterūt. facit in or. ad hoc. l. ij. in p̄in. ff. si cer. pe. et tex. clarus i. c. si res. p̄iij. q. vij. Si vero alienauit tūc de equita

te canonica tercius possidens potest conueniri. et ab eo dicta res adiudicari officio iudicis. vt notabē liter tenet Bal. in. l. rē quā. L. de iur. do. nulla habita distinctiō an possideat titlo oneroso vel lucrativo. Nam dicta distinctio bene debet fieri in re empta et pecunia vlsuraria. vt p̄ glo. in. d. c. cū tu. in fi. Sed in re ipsa formaliter data p̄ vlsuris non cadit dicta distinctio. h̄ potest peti a quicnq; possidente etiam titulo oneroso ex quo res est affecta illo vicio. facit lex si cū exceptione. S. aliquando. et l. metum. S. iulianus. ff. quod me. cā. inncia eq̄paratione Arch. i. d. c. si q̄s vlsurā. d. q̄ s. dictū est. 19
 Sed quero quis dicat manifestus vlsurarius ut subiecta p̄t supradictis. R. vt colligo ex Jo. an. et Pa. in. c. q̄ in omnibus. et Jo. an. et Archi. in. c. j. de vsl. li. vi. Ille dicit manifestus. Primo qui est notorius de iure. puta. q̄ cōdictus vel cōdēnatus de vlsuris seu corā iudice sponte p̄fessus. c. cū olim. et. c. sup̄ quibusdam. de ver. sig. Secundo qui est notorius d. facto notorietate facti. puta tenet altare paratum vel mutuat in camera omnibus volentibus. sicut meritor in p̄stibulo patet enlibet ar. de coba. cleri. et mulie. c. ma. et. c. si. ita dicit Bar. in. l. ii. ff. de sur. et Bal. in. l. heredes pa. lam. ff. de testa. Item tertio dīc manifestus fm gl. in. c. ii. de vsl. li. vi. quando quis coram sacerdote et testibus confessus in articulo mortis est se vlsurarium. et mandauit restitui vlsuras et re signauit libros. Quam glo. Federicus consilio. viij. dicit veram. quando simul omnia p̄fata concurrunt. alias confessio sola extra judicialis non faceret manifestū. facit. c. venerabilibus. S. seculis. de seu. ex. li. vi. Nec solū mandatū de vlsuris restituendis. alias manifestū non aliquo p̄dictoriū modoru. sed vel p̄ famā tñ. aut alio modo a p̄dictis nō incurrit ipso iure p̄fatas penas fm cōiter doc. mīl. pub licentur p̄ ordinariū loci.
 Quid requiri ad publicationē faciendū. R. q̄ sufficiunt certa argūmenta. cū fama. d. c. tua. et lice. nullus accusator. apparent nihilominus ordinariū. p̄cedere p̄t et officio. Aduerte tñ fm Pa. in. c. ad nostrā. de emp. et vē. q̄ si est publicū et in dubitatum q̄ plus q̄s vendit ad credētiā q̄. p̄ p̄cio statū solitēdo q̄ insfr̄m eōm ē nullū ipso iure ppter dispositionē. c. q̄. q̄. de vsl. li. vi. q̄ tales s̄e vlsurarij. vt p̄ in simili. in. c. nauigāti. de vsl. et līcē publici. et quo publice hoc exercet. vt p̄ in libris eōm. Nec obstat q̄ sunt facti. q̄ in. d. c. ad nostrā pena p̄tra vlsurarios statuta exercetur etiā cōtra s̄e etos vlsurarios. qm̄ i veritate sunt vlsurarij. facit l. nō dubiū. L. de legi. Item no. fm. Federi. consili. viij. et sequitur Pa. in. c. cū in diocesi. de vsl. q̄ licet quis in vita non fuerit declaratus vlsurarius et fecerit testiū nihilominus post mortem poterū fieri probationes ad declarandum q̄ erat manifestus. Ita tenet Jo. an. in. c. j. de vsl. lib. vi. in no uella. et Hem. ibidem. Et omnes iste erunt bone p̄bationes. puta si differebat solutionem vt plus venderet vt in. c. in cūitate. de vsl. Item si emit possessiones cū pacto de retrōcedēdo p̄ maiori p̄

Vsus clavium

lio vel fin Bal. in. c. i. de seu dato inui. le. co. quādo emit cum pacto de retrouendō post q̄nque nūm et non ante si est cōsuetus similes cōtractus facere p̄sumit v̄surari⁹. ar. d. c. illo vos. de pigno. Itē p̄sumit v̄surarius q̄n facit facere quis p̄sumit corā ep̄o q̄ insfrim ē de vero et puro capitali. q̄ censēt collusio in frāndē v̄surari⁹ p̄sumptō p̄fati. c. illo vos. fin Bal. i. l. j. L. de collusione dete. qd. i. b. articulo p̄ualet cōfessionem. Et sic sunt obtēti corā ep̄o interdūo cōtra vñi qui miltas tales cōfessiones fecerat sien. Item q̄n p̄s dicit in insfrim q̄ non p̄ simulationē. h̄ p̄ verā veritatē talē cōtractū facit. onf p̄sumptio v̄bemētissima fin Bal. i. l. uj. L. plus valere. qd agit. facit glo. in. l. si q̄s sub cōditione. ff. de cōdi. insfr. Et qd no. gl. peregrina in. l. cum allegas. L. d. v̄su. et pulcrū dicitū Ange. in. l. sicut. S. supuacuū. ff. q̄bus mo. pig. vel hypo. sol. Itē p̄baꝝ v̄surarius ex libris suis vel p̄ insfrā fin archet in. c. qui sincera. xlvi. di. 7 p̄bat p̄ ar. d. c. dicit etiā Bal. in. l. donatio. L. de dona. q̄ manifestus v̄surarius p̄baꝝ etiā p̄ p̄uatam scripturaz. Item q̄n ē cōis op̄i. q̄ sit v̄surarius ut dicit Bal. in. l. j. in. uj. colum. L. de sa. san. ec. Itē q̄n tot et ro- tiens feneratus fuit q̄ n̄ possit nisi ē liquidū i po- pulo. ut dicit Bal. in. l. j. in. uj. colum. L. de falsa cā adiec. le. Itē q̄n ex cōiecturis appetit v̄surari⁹ et iudicis. ut dicit Bal. in. l. cum. p̄ponet. i. pn. ff. de le. uj. 7 in. l. cives. L. de ap. Et breuiter dic q̄ iudex habet arbitriū ex additis et cōberentijs. q̄ sit manifestus. puta q̄ publice fenerat q̄ p̄ v̄sura- rio habet cōter et reputat q̄ alias fuit declarat atū et similia. Ita dicit Bal. in. addi. ad Spec. in. ti. de ap. in. ver. an aut sit manifestus. Dicit etiā fede. cō filio. viii. q̄ ē māifestū. de quo i. d. cōci. lugdunē. d. L. u. p̄batio est euident et manifesta verbi gratia. Defectus v̄sus et auditus et sc̄tie nō palsa apparet oībus et n̄ subiiciendo examini fit euident et manifestus. ut in. c. uj. de p̄sump. Sic q̄n p̄ modicā examinationē p̄sumptā et facilē. puta p̄ librios rōnū et hmōi fit euident dī manifestus. Et iō ad- uocati et procuratores q̄ defendunt cōmū cōtractus fe- neraticios peccat mortalit p̄. c. j. cū ibi no. d. offi. de le. 7 p. c. j. de v̄su. li. vi. 7 tenet ad restitutio. ut s. Restitutio. j. in. ver. v̄surarius. S. viii. Propte- rea bñ dicit ter. in. l. j. S. fi. ff. de dote p̄le. Rei satis demōstrate frustra sit demōstratio. hec ibi.

Vsus clavium

vide s. Claves ecclie 7 s. L. cō- fessio. v. 7 q̄ ad excommunicatio. vide s. Absolutio. uj. 7 s. Introgationes i. fi.

Vsus

est ius vtendi rebus alienis sal-

1. v̄sarius dī cui tñi re ad v̄sum q̄n dianum vñ licet. insfr. de v̄su et ba. S. j. vñ nō solum v̄surarius p̄t sumere q̄tum sibi ex- pedit. h̄ etiā sibi et familie sue. l. plenū. i. fi. ff. de v̄su habi.

2. Quid si v̄sus dominus sit relicitus marito. Rñ. poterit habitare in ea etiam v̄ro; parētes filij sui et liberti et hospites in domo recipere. Idem dic in muliere etiā si vidua etat et postea nupsit. ff. d. v̄su

et habi. l. cui v̄sus. 7. l. certū. 7. l. nō solū.

Quid si pecoris v̄sus sit relicitus alicui. Rñ. q̄ neq̄ lana neq̄ lacte neq̄ agnis vñi poterit. sed ad stercozandum et modico lacte vñi poterit. ff. de v̄su et habi. l. plenū. S. h̄ et si pecoris.

Otrū ille cui legat v̄sus silue possit incidere et vendere sicut v̄sfructarius. Rñ. q̄ sic. q̄ aliter nibil babinurus esset ex legato. ff. de v̄su et habi. l. diuus.

v̄sfructus

est ius alienis rebo

v̄ua rerū substāta. q̄ est ius in corpore quo sublatō et p̄pū tolli necesse ē. ff. d.

v̄sfru. l. j. insfr. eo. ti. in. p̄. Differet v̄sfructarius ab empibtheota. q̄ ille h̄ vñle dominū. iste solū ius vñendi. Item differet ab v̄surario. Nam ius cui nudus v̄sus fundi dat n̄shil habet in eo vñterius nisi ut oleribus pomis seno et hmōi vñk ad vñz quotidiani. 7 in eo more. h̄ nulli alii ius qd habēt aut vendere aut locare aut gratis cōcedere p̄t. h̄ v̄sfructarius sic. insfr. de v̄su et ba. S. j. Multo magis differet ab v̄su nō iuris h̄ facti quo fratres minores vñm in quo v̄surarius nulluz ius habēt. h̄ tantū factū p̄ necessitate vite. de ver. lig. c. etiā q̄ seminat. li. vi. 7 ppterē addit̄ verbū fructus.

Qualiter cōstituit v̄sfructus. R. pactionib⁹ et stipulationib⁹ et familiē hereditate p̄positō et cōsensu. Itē in testō legando. ut. ff. de v̄sfru. l. oī um. 7. l. v̄sfructus pluribus. Itē cū q̄s legat habitationē in domo sua ē pindē ac si legaret v̄sfru etiā habitationis. ut e casus in. l. cū antiquitas. L. de v̄sfru. Et iō p̄t locare ut ibi et comodare. l. j. S. inter comedatū. ff. como.

In quibus rebus cōstituit v̄sfructus. R. i. oī bus rebus q̄ v̄su nō cōsumunt p̄prie. vt. ff. eo. l. oī um. In reb⁹ v̄o q̄ v̄su cōsumunt no. p̄prie v̄sfructus cōstituit h̄ utilitatis cā receptū ē ut etiā i bis constitut⁹. ergo cōstituit in pecunia vino gra- no et hmōi. l. oī. S. p̄stitut⁹. Vñ no. q̄ illud q̄n renascit nō dī esse in v̄sfructu. l. dñmonio. S. si sun- dum. 7. S. si vir in fundo. ff. so. ma. Ideo lapis q̄n renascit nō ē in v̄sfructu et creta et hmōi. q̄ no. q̄ legato v̄sfructu nō veniūt talia. Itē arbore- cedre et salices ut hmōi sunt in v̄sfructu. h̄ arbo- res fructifere nō possent cedi p̄ v̄sfructu.

Ad quid tenet v̄sfructarius. R. tenet p̄stare cautionē q̄ in rebus q̄ v̄su nō cōsumunt arbitrio boni viri ipsi vñt salua rerū substāta. sicut q̄libz bonus vir vñt et fruit re p̄pria. Et sedo q̄ finito v̄sfructu restituit p̄petatio id qd supest. In reb⁹ vero que v̄su cōsumunt dī p̄stare cautionē dī bis exhibendis in ea q̄libate vel si vñt cōsumere q̄ p̄ stabit estimationē illoū bonorū. d. c. vñ. in glo. de pigno. hoc notat et. ff. de v̄sfru. earū rerū q̄ v̄su cōsumunt. l. j. uj. et. uj. et. d. S. cōstituit.

Et quid de his rebus q̄ v̄su nō cōsumunt sed minūunt ut segetes et similia que v̄su veterasēt 4 et minūunt nō aut ipso facto. sicut vñū oleū et similia. R. p. a. in. d. c. s. q̄ cauebit de restituēdo qd si penit finito v̄sfructu. ut patet in. l. j. ff. v̄sfru. quē admodum caueat vñi est casus. facit. l. j. ff. de

vlsfrui. earum rerum. vbi ista duo ponuntur ut diversa sive que vsl sumuntur et que vsl minuntur. Et iusta iura que volunt ut estimatio paretur. loquantur in his quod vsl sumuntur. ut in. l. si vini olei. ff. de vsl frui. earum rerum. Ergo non dicit excedi ad ea quod non sumuntur sed minuntur. quod aliter vlsfructuario esset paretur.

Et facit per hoc exemplum in re cōmodata quod vsl minuntur vbi dannū paret ad diū non ad cōmodatā. l. cū qui. ff. cōmodati.

¶ **V**erū vlsfructuario nō prestas cautēs a principio et recipiens fructus teneat eos restituere. R. p. a. in. c. cū p̄st̄. de pigno. doc. cōiter distinguunt p̄cordā glo. mīris cūlīs quod sunt contrarie sic: aut bona fide recipit. puta quod non fuit exacta cautē: nec maliciose distulit p̄stare. et h̄z locum glo. in. l. vro. ff. de vslfr. lega. que tenet quod non tenetur restituere. Aut exactus non p̄st̄it cautēm vel fuit in mala fide maliciose cū sciret se obligatū et non prestit sic tenetur restituere tanq̄ indebitē perceptos: quod non facit suos. Et sic intelligēdā est glo. in. l. si cūlīs. ff. de vslfr. ff. facit. l. sed et l. S. scire. ff. de peti. here. Obi errans in iure facit fructus suos non malefidei possessor.

¶ Sed nūqd testator poterit remittere ne cautē p̄stetur: R. p. e. i. l. i. L. de vslfr. eti. l. scire. L. et in vslfr. lega. quod sic i rebus que vsl consumūtur. In rebus vlo que vsl non consumūtur non potest. Ratio quia daretur materia delinquendi nec curaret vti sicut bonus vir. Sed in alijs cessat cū solū teneat ad estimatōm. quod v̄z est. nūqd p̄prietas suis est eidem vlsfructuario legata vslq; ad certū dies et vlsfructus pure quia hoc casu cautē non est p̄fida. et in. l. si vlsfruct. S. plane. ff. d. vslfr. quod admidū caneat.

¶ **V**erū sufficiat cautē iuratoria: R. qd si vlsfructuario ē psona suspecta nō sufficit. alib sic. et hoc sequitur p. a. in. c. cū cōst̄. de pigno. ar. in. c. p. vestr. de dote post diuī. resti. vbi bonus tex. in simili et in aut. generaliter. L. de epi. et cle.

¶ **V**erū vlsfructuario teneat ad expensas in rede quod h̄z vlsfructuz: R. Ludo. de ro. in no. qd sic ad expensas p̄nas. et ad collectas et ad refectionem de collecta quod teneatur heres. l. q̄ro. ff. de vslfr. lega. l. apud iulianū. S. heres. ff. de leg. j. et l. bacten. ff. de vslfr. Qd limita nisi quod collecta tāta esset quod equivaleret perceptioni fructū. quia solū teneatur dñs glo. est in. l. qui cōcubina. S. q̄ ortos. ff. d. leg. iij. quaz sequunt. D. y. et Bar. in. l. his vblis. S. idem testator. ff. de leg. iij. Idē dic in expensis pro refectōne: nisi esset ei legatus vlsfructus generaliter oīm rerū: quod sic teneretur ad oīs expensas vel remūciare. d. l. bactenus. et qd ibi no. de fide instru. c. S. p̄petuus. in glo.

¶ Sed quid de vslrario. R. idē ibidem quod aut dominus participat i cōmodo rei cuius nūbi legat̄ est vsl: puta quia domus est ampla et tunc tenet dominus tm̄. Aut nō p̄ticipat sed solus vslrarius. Et sic tenetur ad expensas. l. si dominus. ff. de vslfr. et habita.

¶ Quero quid erit quod testator reliquit vro. et dominā et vlsfructuarij oīm bonorum suorum quod iugis

vel vita viduales dixerit. dic ut s. legatū. i. S. l. vro. p̄t tñ talis vro: laudare et laudemū recipere: nec per hoc videat p̄ditio heredis deterior: sicut nec ecclie s̄ plaus bīficia vacantia conferat vel electos cōfirmet. cū talia non possit retinere ad manus suas. de insti. c. fi. de offi. archipresby. c. fi. et scuda antiqua p̄cedat. c. ij. de feudis.

¶ Sed nunqđ vlsfructu legato granabitur heres in legitima: R. qd nō nec quo ad p̄prietatem nec quo ad vlsfructū. L. de inoffi. testa. l. q̄si. et ante. nouissima. et l. scimus. S. cōmuni autē. Idez dic in trebellianica quo ad alii heredē vel alios quibz legitima debet: quod detrahent q̄rtam sua heredes de tali vlsfructu legato: nisi sit ipse heres cui vlsfructus est legatus. etiā d. l. vro. et ff. d. vlsfr. l. om̄num. et l. si nūbi. et tibi.

¶ **V**erū ille cui est relatus vlsfructus oīm bonorum teneat soluere es alienum de ipsa bonis: R. fin. Hosti. qd sic. Secus si soluēt relatus vlsfructus aliquarū rerū. ff. de vslfr. lega. l. si. Pau. d. cast. consilio. coct̄. dicit qd p̄prietaris tenetur p̄ncipaliter. s. ad vendendū de bonis pro solutōne eris alieni. et sic vlsfructuario secundario particēpabit in solutōne et sic minorē vlsfructū habebit pro quo facit. l. si. S. si aut es alienū. L. d. bonis que liber. et est verior op̄i.

¶ Quomodo amittitur vlsfructus: R. qd qua tuorū modis. Primo per mortem vlsfructuarij. de pigno. c. fi.

¶ Secundo p̄ maximā et mediā capitis diminutio: nē n̄ aut p̄pter nimia. Et maxima diminutio capitis est cū aliquis simul et libertate et civitate amittit. qd accidit his quod efficiuntur servi pene p̄pter delictum suū. vel qui p̄pter ingratitudinem rediguntur in servitutem. Media est cūz civitas amittitur et libertas retinetur. qd accidit cū aqua et ignis interdicuntur. vel in insula deportat̄. Minima est cūz civitas et libertas retineat̄. sed status mutat̄ qd accidit his quod sui iuris erat facti sunt iuris alieni v̄l. ccōtra. insti. d. capi. di. Prime due sunt mortes civiles ff. p. socio. l. societas. Tercia nō quod oīa iura trāscit ad patrem cui arrogatus se donat. insti. de adop. S. sed hodie. L. de sac. san. ec. aut. ingressi. de testa. c. qd ingredientibus.

¶ Tercio amittitur si res perierit in qua erat vslfructus. insti. co. S. finitur. ff. qui mo. vslfr. ami. l. j. et per totū. et hoc si erat cōstitutus. d. l. j. Quis qd non est amittit non potest in glo. ibidem cū concordantijs suis.

¶ Quid si vniuersitati sit vlsfructus legatus vel ciuitati: R. durabit spacio centū annō. ff. co. ti. l. an vlsfructus. nisi in ciuitate aratrum inducat̄ ita qd desinat esse ciuitas vel vniuersitas. ff. qd mo. vslfr. amit. l. si.

¶ **V**erū cū plures sunt vlsfructuarij synōmō reuertatur ad p̄prietariū. R. qd nō sed accrescat alteri vlsfructuario. ff. d. vslfr. accre. p̄ totū. ff. qd mo. vslfr. amit. l. excepta. solū qd reddit ad p̄prietariū quod oīs deficit. insti. co. S. j.

¶ Quid si vlsfructus relinqutur alicui donec filius pupillus ad pubertates venient et pupillus mons

WOR

- ante pubertatem. **R.** q. vſuſfructus durabit vſaq; ad etatem ppletā. Si vō sit rclictus sub incerto tēpoz; puta donec talis furiosus resipuerit z anteq; resipicat morū sic durabit toto tpe vite vſuſfructus ariq; possibile fuit vt toto eius tpe in furia perse-teraret. vt in. l. ambiguitatem. **L.** co.
- 19** **C**uarto anuntiatur vſuſfructus per nō vſum nō simpliciter. h̄ eo modo quo etiam dominū rei per-ditur vt per prescriptionē. vt s. pſcriptio dictū est. z no. in. l. pe. **L.** co.
- 20** **C**h̄ ad quē reuertetur vſuſfructus qn̄ per capi-tis diminutōem amittit. **R.** si est filius ad patrē. si seruus ad dñm. si pater vel alius transibit ad filiū aut beredez eius nō ad p̄petuariū. vt in. l. si. **L.** co. Intellige qđim vivet ille cui vſuſfructus fuerat le-gatus. ar. p̄dicte. l. ambiguitatē.
- 21** **C**ontrū cū vſuſfructus vniuersalē gregis vel ar-menti est legatus si moriatur teneat vſuſfructuari-us reficere. **R.** q. sic ex agnatis gregum tenet sum-mittere alia loco mortuorū capitū. Secus si tñ in qialibus legetur vſuſfrugus. q. non tenet reficere si moriant sine sua culpa. ff. co. l. vetus. insti. de re. diui. S. h̄ et si gregis. Idem dic q. debet in vineaz mortuarii et arborū locum alīs instituere et colere. Nam quasi bonus paterfa. debet vti vt in. d. S. h̄ z si gregis.
- 22** **C**ontrū vſuſfructus legatus filio existenti in po-te-state patris amittatur p̄ mortē eius. **R.** Bar. in. l. ext. l̄. de vſuſfru. et habi. q. non extinguit q. a preluminit cōtemplatōne parris legatus. h̄ rema-nebit patri. Si vō pater pmoriatur. sic p̄sumit cō-templatōne filii legatus z non extinguetur. sed erit fi-liu adiumenticum.
- 23** **C**ontrū vſuſfructuarins possit cedere v̄l vēndere comoditatē vſuſfructus. **R.** Bar. in. l. interest. **L.** de vſuſfru. z habi. q. sic. sed nō ius vſuſfructus. Si militer ille cui legata est in testamēto domus ad in-habitandum poterit alteri locare z sinetur solum mo-re ipsius cui legata est. l. habitatio. ff. de vſuſfru. z habi. z insti. co. S. fi.
- X** **E**OR v̄ba d̄ p̄tī. l̄. z nondū p̄summa-uerit. z hoc in oībus fauorabilib⁹. Sed in odiosis appellatōne v̄toris. venit so-lum illa que matrimonij cōsummavit. vt iu. l. nō sicut. **L.** de bo. q. lib. no. Pa. in. c. ficio loco. d̄ p̄sum. vide s. sp̄salia. h̄. j.
- 1** **C**ontrū v̄ro si i potestate mariti. **R.** fm. Bal. de vſuſfru. feu. ti. an maritus succedat v̄ro in bñ. q. non iure romano. nisi quo ad debitum carnis et operarium. vt no. glo. **L.** de cōdi. inser. l. si v̄ro ē z no. insti. ad tertulianū. S. j. in. fi. **L.** de fer. fugi. l. fi. z addē qd̄ no. insti. de pa. potestate. in glo. ordi-ria tex. est in. l. j. S. fina. ff. de iniur. et ibi glo. et terr. in. l. is cuī op. S. fi. ff. de adulte. Erit ergo sub po-testate patris. d. l. si v̄ro ē. z l. sicut. ff. de ope. lib. sed iure lombardo erit sub potestate v̄ri. sed apud nos vacat. Aliqui tamē tenent q. de iure canoni-co est sub potestate v̄ri. ar. c. mulieres. de sen. ex. cō. sed non credo.
- 2** **C**ontrū v̄ro cedat loco v̄ri. **R.** Pa. in. c. l̄. fas. de

resti. spo. tenet q. sic q̄ntum ad operandā alle. l. si-cuit patronus. ff. de op. li. facit. l. sed si vir. in p̄n. ff. de dona. inter vi. z vx. z c. bec imago. et. c. mulierē xxxij. q. v. Sed saluo meliori iudicio. dico q. aut operatur in bonis viri. p̄ suo v̄sa. v̄puta in lau-viri vt sibi faciat vſtimentum. v̄lin. lino vt sibi fa-ciat linteamina pro v̄sa. et sic dico q. cedit lucro vi-ri q. nō minus tale vſtimentū erit viri q. si nibil ogis in eo fecisset. nec p̄cius laboris a viro in b̄ ca-su poterit petere. Et sic loqū. d. l. sed si vir. Et idē dico de re heredis viri apud quē alimētatur. Aut laborat in rebus viri. vt inde habeat lucr̄uel i ali-is quibuscūq;. v̄puta est tertrix vel filiat. vel est ne-gociatrix et lm̄oi. Et sic non cedit lucro viri. h̄ sibi acquirit nisi in casu quādo nō habet dotem suffi-cientem ad alendū se z cōmunes liberos cum ma-rito. v̄bi maritus non habet olia bona sufficien-tia. Sed si habet dotez sufficientē ad alendū se z cō-munes liberos vel saltē se quādo maritus h̄z alia bona sufficien-tia. sic credo non teneatur cedere lu-cro mariti. h̄ potest in ei bonis v̄l alīs laborare vt habeat precium laboris. z sibi acquiret. z hoc v̄de tur sequi Bar. z sic limitare glo. in. d. l. sicut patro-nus. in. l. gaio. ff. de adimi. lega. facit. **L.** de dona. l-ter vi. z vro. l. z si de pecunia tua. Probatur idē q. v̄ro nō tenet laborare p̄ viro. si habz dote suffi-cientē p̄ parte onerū supportanda. vt p̄z ar. c. p̄ ve-stras. de dona. intervi. z vro. et in. l. si cū dote. ff. so-lu. ma. et no. idē Pan. in. c. l̄. fas. de resti. spolia. v̄bi determinat q. nec etiam causatiue potest vir cā cō-pellere ad laborandum subtrahēdo sc̄ alimenta. Ergo sibi poterit laborare. Si v̄o non portauit do-tē sufficientem ad sustentanda onera matrimo-nij saltē pro parte sic credo q. debeat laborare pro ip̄s oneribus supportandis. z si non vult vir po-test ei denegare alimenta et sic teme. Nec ob. iura q. vident velle q. simpliciter cedat lucro viri. q. d. l. sicut. q. dicit q. debet esse in officio viri debet intel-ligi. s. ad debitū reddendū. z glo. abidez intelligēda est fm qd̄ dixi. dñ laborat in re viri pro v̄si suo ali-as nō habet veritatē. nec iure probat. si alio modo intelligitur. z similiter. c. bec imago. z. c. mulicrem. in quib⁹ d̄z q. est pene famula viri. z q. est de dñio viri intellige non simpliciter. h̄ fm qd̄ inqntuz est sub eius cura. et d̄z regi ab eo et quo ad debitū cō-ju-gale. als non. q. non transit in potestatem viri. vt s. dictū est. vel dic q. predicta debent intelligi d̄ operibus obsequialib⁹ in domo. puta coquia v̄l faciendi lectum aut scopandi z lm̄oi. de quo vide supra Peculium. S. xxxj.

Contrū maritus possit verberare v̄ro ē. **R.** fm. Hōst. et Hōffre. in. c. quēadmodum. de iure iur. q. sic. ex magna causa et leui verberatione. ar. i. l. preceptoris. ff. ad. l. aquil. de homi. ad audientiā. Sed sine causa vel grauior verberans vir puni-tiar ad dandum ei terciam partem donationis p̄ p̄-nuptias. vt i. autē. vt liceat ma. et aui. S. si quis an-tem propriam. z. **L.** de repudijs. aut. sed nouo in-re. vnde in. l. consensu. **L.** de repu. dicitur q. verbe-ra ingenuis aliena sunt. facit glo. vii. questione. j. in. c. sicut.

4 **O**trū vir possit interficere vro; ē adulterantez?
Rū. I. ciuiliis penam nō imponit. I. gratus. L. de
adul. xxxij. q. ij. inter hec si inuenit in actu adulte-
rii sed lex diuina sic dicit. Non occides. Et id nō
licet. vide homicidium. J. S. vij.

5 **O**trum vro; possit agere ad restituōnez dotis
vivente viro. Rū. fm. Da. in. c. ex lris. d. pigno. q.
sic si vir incipit male uti substātā sua et male ver-
sari. et dicitur male v̄sari. quando exultat a patria
sua ppter maleficū xxvij. et maxime cū perueni-
tur ad distractōnes honorū. d. c. per vestras. vide-
tur ter. in. l. vbi. L. de iure do. etiam q. possit pete-
re donationem ppter nuptias. licet aliq. quo ad do-
natōm p̄dictam p̄trānum teneant. Itē potest pe-
tere vbi matrimonium venit separandū. quo ad
thorū vt in. c. j. de dote post diuīor. resti.

6 **O**trū vro; habens virum prodigū līcē pos-
sit abscondere aliqua bona eo inuitō. vide furtum
S. xxv.

7 **D**e dote. vide S. dos. de dona. inter vi. et vro. S
7 **D**onatio. de debito. vide debitum. de voto. vide
supra votum. ij. S. viii. de parafrenalibus vrois
habes supra parafrenalia.

8 **O**trum possit de rebus viri prouidere filijs pri-
mi matrimonij. Rū. q. non. nisi fm. q. pōt clemo-
synas facere. vt supra elemosyna. S. vii.

Cotrū vro; tenetur seq̄ virū suū. R. fm. q. col-
ligo et no. in. c. si quis necessitate. xxxij. q. ij. q. aut
transfert domicilij. Et sic tenet eū seq̄. Et hoc ver-
nisi pacij fuisse vt nō transferreret. quia sic nō tene-
retur nisi post pactum aliqua necessitas aduenerit
que impedit maritum ibi manere. puta infirmi-
tas vel capitalis inimicitia. quia sic tenet sequi nō
obstante pacto. ar. c. vnaqueq. xliij. q. ij. Si v̄o nō
transfert domicilium. sic non tenetur eū sequi. fm
Dō. Similiter non tenetur eum sequi si est vaga-
bundus. fm glo. in. d. c. vnaqueq. nisi sc̄is eum
vagabundūz cōtraxit cū eo. quia sic tenetur. Hoc
tōm lūmto v̄rū. q̄i ex causa honesta vel transfert
domicilium vel est vagabundus. Secus si ex causa
inbonesta vel si vellet cam trabere ad peccati vel
imineret sibi periculi vite. quia sic non teneret eū
sequi. vt sentit glo. in. d. c. si qs. facit. l. q. nisi. ff. de
ope. liber. vbi pat̄ q. libertus nō tenetur sequi do-
minū vagabundū ad p̄stādū ei operas. vide
in. c. de illis. de spon.

Pōcrisis Vide supra Simu-
lato.

Pōteca Vide pignus.

rōnia Vide in littera. b.

strio Vide in littera. b.

elius sp. ie est tristitia de bono alte-
rius nō et eo q̄ ille haber. h̄ ex
eo q̄ sibi deest dicit phis. ij. et hicorum
Et si est iste zelus circa bona honesta est
laudabili fm illud p̄une. Lox. xiiij. Emulamini
carissima meliora. Si v̄o est de temporalib. sic pōt
esse cum peccato sicut auaricia. Si aut̄ q̄s dolet

de bono alterius quia eū excedit in talibus bonis
sic ē inuidia. Accipit etiā aliquā zelus p̄ seruore seu
cōmotōne diuine charitatis. vt in ps. Zelus do-
minus tue comedit me r̄c. Et iste zelus postremo di-
ctus: fuit qui me ad prefatā angelicā summā comi-
ponendā coegit. ad laudē dñi nr̄i biesu xp̄i: cui est
honor et gloria in sc̄la seculoy. Amen. Laus deo.

Humano angelicas quicq; audire loquelas
Ore cupis: presens perlege lector opus.
Hic sacros canones: hic et ciuilia iura:
Hic sancte innenies religionis opes:
Maxima multorum quod v̄t dabat aī libro:ij.
Barcina: id Angelica dat tibi summa brevis.
Angelus est auctor: sacri decus ordinis ingens.
Seraphici: et tante religionis bonos.
Auctorem atq; opus impressum felicia dona.
Clauissim tulit terra beata viro.
Acc carleta minus gens felix vnde creatus.
Angelus angelicis dignus adesse chous.

Explícit summa Angelica de casib; conscientie
per frēm Angelū de clausilio cōpilata: maxima cū
diligentia remissa fideliq; studio emēdata sicut ip̄i
opus q̄ se fatis attestabit. Nurenberge impressa p̄
Antonij Koberger inibi concuēm Anno dñi
M. cccc. xcij. die. x. mensis februario.